

ATHENS^{voice}

POWER
FOAM
spray

ΔΥΝΑΤΟ
ΧΑΡΤΙ

ΣΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ
του ΜΠΑΝΙΟΥ

“The Writers Sessions”

voice
102.5

Ο VOICE 102,5 ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ **NICK CAVE**

Live και συζήτηση

Παρασκευή
20 Σεπτεμβρίου 20:00

Αμφιθέατρο Ιδρύματος
Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή

Ίδρυμα
Βασίλη & Ελίζας
Γουλανδρή

Μιλούν:

Βύρων Κριτζάς
Στέφανος Ρόκκος
Βάσια Τζανακάρη

Ερμηνεύουν:

Μανώλης Αγγελάκης
Μαρία Παπαγεωργίου
Sophie Lies

Την εκδήλωση συντονίζει
ο Γιώργος Μουχταρίδης

Προσκλήσεις
από
VOICE 102,5

Powered by

protergia

ATHENS^{voice}

FALL PREVIEW 2024

Μουσική, Θέατρο, Όπερα, Τέχνη
Τα καλύτερα που συμβαίνουν
τώρα στην πόλη

A.V. Team

J. Powell

Equall

equall.gr

Η γλώσσα που
χρησιμοποιούμε
είναι η αλήθεια
του κόσμου μας

Τα **αρσενικά άρθρα** που αναπαράγονται στον λόγο αντικατοπτρίζουν την **άνιση θέση των γυναικών στην κοινωνία**. Γι' αυτό, στην **Πειραιώς**, σχεδιάσαμε το πρόγραμμα Equall, με όραμα τη διαμόρφωση μιας **κοινωνίας ισότιμων ανθρώπων**.

Μέσα από τις πρωτοβουλίες **Women Founders and Makers**, **Women Back to Work**, **Women in Agriculture** και **Profession has no Gender**, υποστηρίζουμε τις γυναίκες για την ισότιμη πρόσβασή τους στην επιχειρηματικότητα και την επαγγελματική τους εξέλιξη και συμβάλλουμε στην εξάλειψη των έμφυλων στερεοτύπων. Δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να εμπλουτίζουμε τις δράσεις μας για ένα Αύριο που θα χωρά όλους και όλες **ισότιμα**.

 Piraeus

Μάθετε περισσότερα για τις δράσεις μας και δηλώστε συμμετοχή έως και τις **25 Οκτωβρίου** στο **equall.gr**

Χειροκροτώντας με το ένα χέρι

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Κάθε βραδάκι κατά τις οχτώ πηγαίνω με τον σκυλάκο μου και καθόμαστε σε ένα σιντριβάνι που έχουμε εδώ στη γειτονιά, για μισή ώρα με σαράντα λεπτά τη φορά. Ο Αρσέν δεν περπατάει πολύ πια —τον Νοέμβριο κλείνει τα δέκα και ζορίζεται αρκετά—, και του αρέσει να καθόμαστε οι δυο μας και να χαζεύει τον κόσμο που περνάει, τα άλλα σκυλιά που τρέχουν πίσω από μυρωδιές τραβώντας το λουρί τους, τα αμάξια στον δρόμο ήπιας κυκλοφορίας που τσουλάνε αργά μπροστά από το σιντριβάνι κλπ. Είναι κάτι που φαίνεται να τον ευχαριστεί. Μάλιστα, αν τύχει και κάνω πως σηκώνομαι πριν περάσει γεμάτη μισή ώρα, θυμώνει και δεν το κουνάει μέχρι να ξανακαθίσω. Εγώ πάλι, αφού στείλω ένα ή δύο μηνύματα, είτε χαζεύω στο κινητό (είναι κάτι YouTubers που ακολουθώ δυο-τρία χρόνια τώρα) είτε διαβάζω το βιβλίο μου. Είναι ωραία και για μένα, το ομολογώ.

Εκεί, ανάμεσα στο χαζολόγημα και στο διάβασμα (που από μια αναγνωστική ηλικία και μετά γίνεται κι αυτό χαζολόγημα, μην κοροϊδευόμαστε) έχουμε την ευκαιρία να παρακολουθούμε τον κόσμο που κάθεται δίπλα μας στο πεζούλι, ή που στέκεται και μιλάει στο κινητό —μ' αυτό τον όμοιο τρόπο που έχουν όλοι οι άνθρωποι όταν μιλούν στον δρόμο στο τηλέφωνο: με δυνατή φωνή και πηγαίνοντας πάνω-κάτω χωρίς να καταλαβαίνουν ότι μιλάνε δυνατά και ότι πηγαίνουν πάνω-κάτω—, ή που περιφέρεται εκεί περιμένοντας κάποιον ή κάτι. Είναι μια ευκαιρία να κοινωνιολογικού τύπου παρατηρήσεις, που λένε, τέτοιες δηλαδή που θα ήταν καλό να κάνω μιας και η δουλειά μου είναι σχετική. Αλλά δεν το κάνω

πάντα. Βασικά, δεν το κάνω σχεδόν ποτέ, ή μόνο παρεμπιπτόντως. Και όχι επειδή με απορροφά το βιβλίο μου. Όποτε, πολύ σπάνια, πέφτω πάνω σε κάτι όντως του γούστου μου, θαμπώνομαι και το κλείνω, για να νιώσω την επίγευσή του. (Η κάτι τέτοιο, αλλά μου άρεσε όπως κατά τύχη το έθεσα μόλις. Πάντως, επίγευση-ξεπίγευση, το κλείνω πράγματι όταν μου αρέσει πολύ, και το φυλάω για το κρεβάτι· όπου ίσως ξεχαστεί μαζί με άλλα παρόμοια που φυλάω για το κρεβάτι. Πάντα έχει προτεραιότητα το διάβασμα για τη δουλειά).

Αυτό που κάνω συνήθως λοιπόν είναι να μην κάνω τίποτε. Δεν εννοώ πως ξεκουράζομαι ή ότι κάθομαι και απολαμβάνω απλώς αυτά τα τριάντα με σαράντα λεπτά, που είναι χωρίς υποχρεώσεις, χωρίς δουλειά, χωρίς τίποτε, τριάντα με σαράντα λεπτά μόνο με τον σκύλο μου να ακουμπάει πάνω μου ξαπλωμένος στο πεζούλι και με το σιντριβάνι να γουργουρίζει πίσω μας. Δεν είμαι σίγουρος πως μπορώ να το περιγράψω, γιατί είναι μια τέχνη που δεν ασκώ πολύ καιρό, και δεν την έχω κατανοήσει επαρκώς. Είμαι καινούργιος σ' αυτό. Είναι κάπως —ίσως— σαν το περίφημο χειροκρότημα με το ένα χέρι: δεν μπορείς να το σκεφτείς, δεν μπορείς να το περιγράψεις, δεν μπορείς να το διδάξεις, δεν μπορείς να το ακούσεις — αλλά μπορείς να το βιώσεις. Μαθαίνω σιγά-σιγά να μην κάνω απολύτως τίποτε. Κι αυτό είναι πιθανότατα το περισσότερο που έχω μάθει στη ζωή μου. Δεν είμαι καλός ακόμη σ' αυτή την τέχνη (ή σε οποιαδήποτε άλλη). Αλλά κάθε βράδυ, κατά τις οχτώ με εννιά παρά, μαθαίνω. **A**

THE SECOND WOMAN

ONASSIS STEGI

1 ΓΥΝΑΙΚΑ. 100 ΑΝΤΡΕΣ.
ΣΕ ΜΙΑ 24ΩΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ.

05.10.24

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΙ

**ΣΤΕΦΑΝΙΑ
ΓΟΥΛΙΩΤΗ**

ΚΕΙΜΕΝΟ & ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

**NAT
RANDALL
& ANNA
BRECKON**

ΘΕΑΤΡΟ
ONASSIS.ORG

Info-diet

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΕΛΟΥΣ ΣΤΗΝ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ

Ξυπνάμε σιγά-σιγά. Αν και προτιμότερο θα ήταν να απαγορευτούν οι κρουαζιέρες γενικά. Αν θέλει κάποιος κρουαζιέρα, να πάει στην Καραϊβική.

ΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ

Έφυγε ένας γλυκός και σεμνός άνθρωπος, πατέρας της Σμαράγδας. Για την κόρη του έλεγε: «Η κόρη μου είμαι εγώ. Η κόρη μου είναι ο εαυτός μου».

NEGRONI

Το δημοφιλέστερο ποτό πλέον. Όπου πας, από boomers μέχρι Generation Z, χτυπάνε αλύπτητα negroni (και όσοι δεν ξέρουν, γίνονται ντέφι). Αν και το Red Bull+βότκα παραμένει σταθερά η μεγάλη αγάπη των μικρών.

1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΥΚΗΣ

Στα διαλείμματα από τα megafwona ακούγονται μελωδίες των Χατζιδάκι, Burger Project και Μπετόβεν. Στην πόρτα κάθε τάξης υπάρχουν γνωστοί πίνακες μεγάλων ζωγράφων (Γαίτης, Πικάσο, Ακριθάκης, Σταθόπουλος, Φασιανός, Ιακωβίδης, Μονέ, Ρενουάρ, Χατζηκυριάκος-Γκίκας, Τσαρούχης, Βαν Γκογκ, Ντα Βίντσι, Μόραλης και Κλιμτ). Τα σκαλοπάτια είναι ζωγραφισμένα σαν πλήκτρα πιάνου, ενώ σε εσωτερικό χώρο υπάρχει και ένα επιδαπέδιο σκάκι (σύντομα θα ξεκινήσει και ενδοσχολικό τουρνουά σκακιού). Μας έφτιαξε τη μέρα.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ

Βουτιά στα άδυτα του Ζαχαρία, ψάχνοντας παλιά βινύλια και ιστορικές κυκλοφορίες.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΡΟΥΧΑ

Τα ωραιότερα και σε δημοκρατικές τιμές γυναικεία και ανδρικά ρούχα τα είδαμε στο Massimo Dutti.

ΚΥΚΛΩΜΑ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ

Πατί δεν λένε και κυρίως γιατί δεν βάζουν λουκέτο στα 16 φαρμακεία που εμπλέκονται στη μεγάλη ληστεία του ΕΟΠΥΥ.

CONTENT CREATOR

Αυτό είναι το μεγαλύτερο ανέκδοτο «σε επάγγελμα».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, 22/9

Σύμφωνα με νέα έρευνα, κάθε χρόνο οι Έλληνες οδηγού χάνουν 112 ώρες πάνω στο τιμόνι, κινούμενοι με ταχύτητα μόλις 20 χιλιομέτρων ανά ώρα.

ΤΑ ΠΟΝΤΙΚΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Αυτό δεν είναι μόδα, είναι η πανώλη των 50 αποχρώσεων του γκρι. Τα μισά νέα αυτοκίνητα που κυκλοφορούν στη χώρα έχουν επιλέξει για χρώμα το γκρι του αρουραίου. Βαρετό.

ΑΚΡΙΒΗ ΜΟΥ ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΑ

Ολικώς ανακαινισμένη κατοικία 50 τ.μ. στα Κάτω Πετράλωνα, με έτος κατασκευής το 1972, ενοικιάζεται για 1.300 ευρώ. (από μικρή αγγελία)

ΝΕΑ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΣΕΖΟΝ

Από τα τρέιλερ καταλαβαίνουμε ότι αναμένεται να είναι η χειρότερη των τελευταίων ετών.

SURVIVOR 2024

Πιο ριάλιτι, πεθαίνεις!

POWER OF LOVE 2024

Πιο σκληρό ριάλιτι, πεθαίνεις!

Σε βλέπω!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω να φρικάρεις

Είχα βγει, που λέτε, να ψωνίσω στο σουπερ μάρκετ γιατί το ψυγείο μου ήταν πιο άδειο κι από το πορτοφόλι του μέσου Έλληνα. Μόλις βγήκα, όμως, με περίμενε μια έκπληξη: δεκάδες άτομα είχαν κατακλύσει το προαύλιο του Αγίου Δημητρίου και τα γύρω πεζοδρόμια. Άραζαν εκεί, μιλούσαν μεταξύ τους, έπιναν νερό από τα πλαστικά μπουκάλια τους, κουβέντιαζαν. Το μάτι τους όμως δεν ήταν ήρεμο, είχαν ολοφάνερα φάει μια φρίκη.

Μα τι διάολο έγινε και μαζεύτηκαν αυτοί στην εκκλησία; Είναι καμιά αίρεση και περιμένουν τη δεύτερη παρουσία του Κυρίου; Έκανε κανένα θαύμα ο Αϊ-Δημήτρης, μεγάλη η χάρη του; Γιατί αγωνιούν;

Αποφάσισα να ρωτήσω έναν κύριο με μαύρο φανελάκι και ακραία μούσकु-λα.

-Τι συμβαίνει εδώ, κύριε; Γιατί μαζευτήκατε στον Άγιο Δημήτριο;

-Δεν μαζευτήκαμε στον Άγιο Δημήτριο. Έξω από το σχολείο μαζευτήκαμε.

Αχα! Σωστά! Απέναντι ακριβώς έχουμε ένα σχολείο. Χαμός γινόταν στα σκαλιά του. Από κει είχε ξεκινήσει η ανθρωποθάλασσα και πέρασε και απέναντι.

-Και τι γίνεται στο σχολείο; Έχει καμιά γιορτή; ρώτησα ανοήτως.

-Τι γιορτή καλέ, εξετάσεις έχουμεΜΕ, είπε ο κύριος με τα ακραία μούσकुλα.

-Εσείς; συνέχεια ακόμα ανοητότερα

-Τα παιδιά! Τα παιδιά! Και αργούν, δεν ξέρω γιατί αργούν...

-Ούτε εγώ, αλλά είμαι σίγουρη πως ο Άγιος Δημήτριος θα βοηθήσει.

-Λέτε; Τσίμπησε ο γυμνασθηριακός. Μία την έχω, καταλαβαίνετε...

Κούνησα το κεφάλι με ψεύτικη κατανόηση και όδευσα προς το σουπερ μάρκετ. Όχι, δεν καταλαβαίνουμε, αγαπημένοι γονείς, γιατί έχετε γίνει ελικόπτερα και κάνετε ολημερίς χαμηλές πτήσεις πάνω από τα καμάρια σας. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί χρησιμοποιείτε πληθυντικό. Δεν διαβάσατε μαζί, ούτε δίνετε μαζί εξετάσεις. Το καμάρι σας δίνει, αυτό θα κοπεί, αυτό θα λουστεί και τις επιπτώσεις. Γιατί μπαστακώνεστε έξω από το σχολείο; Έχετε τηλεπαθητικές δυνάμεις να τους υπαγορεύσετε τις λύσεις; Όχι, απλώς τους προσθέτετε το δικό σας άγχος πάνω στο δικό τους. Φύγετε, σας παρακαλώ, αφήστε τα παιδιά σας να γίνουν ενήλικα άτομα, ανεξάρτητα, υπεύθυνα για τον εαυτό τους, όχι παρακλάδια του οικογενειακού σας δέντρου.

Αυτά ήθελα να του πω. Δεν τα είπα όμως. Αυτοί οι γυμνασθηριακοί εκνευρίζονται όταν έχουν εξετάσεις...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτήν την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Jemma Powell**. Μεγάλωσε σε ένα καλλιτεχνικό περιβάλλον, με τη μητέρα της, Lucy Powell, γνωστή ζωγράφο, και τον πατέρα της, Dick Powell, σχεδιαστή προϊόντων. Παρότι σπούδασε δραματική τέχνη και ακολούθησε καριέρα ηθοποιού για πάνω από 15 χρόνια, η ζωγραφική εν τέλει θα κυριαρχήσει στη ζωή της όταν δημιουργήσει τη δική της οικογένεια με τον σύζυγό της, τραγουδοποιό Jack Savoretti. Έχει εκθέσει με επιτυχία σε γκαλερί στο Λονδίνο, ενώ προσελκύει το ενδιαφέρον συλλεκτών σε Ευρώπη, Αμερική και Αυστραλία.

Athens Voices

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ
panikoval500@gmail.com

Λόγια που ακούστηκαν δημοσίως στην Αθήνα

Έξω από εκκλησία, πιστορικάς 13χρονος βάζει από ένα μπουκαλάκι αγιασμό στο κεφάλι της μικρής αδερφής του και μετά λούζεται κι αυτός κυριολεκτικά, σαν να βάζει κολόνια. Η μάνα επερμβαίνει:

«**Βρε, γ@μώ την εφηβεία
σας γ@μώ!**»

(Έξω από τον Προφήτη Ηλία
στην Αγία Βαρβάρα, Σάββατο πρωί)

Καλοκαίρι, παραμονή γιορτής
Αγίας Παρασκευής 25/7.

Στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής:

«**Κιλοτάκι με δύο ευρώ
έχωωωω... Και Τριούφ
έχωωωω... Έλα πάρε-
πάρε-πάρε, εδώ το φτηνό
Βικτώρια... Πιάσε το σατέ
(σ.σ. Σατέν), κυρίααααα!**»

Στο ίδιο πανηγύρι. Γυναίκα μοιράζει
δωρεάν κόλλα Κορέγκα (για τις μασέλες).
Περνάει τύπος και τη ρωτάει:

«**Για τα πλακάκια
κάνει αυτή, κοπελιά;**»

Δεκαπεντάχρονες μαθήτρες
στο σχολάσμα:

«**Πότε πέφτει φέτος
ο Αγίος Βαλεντίνος;**»

(Νεάπολη Εξαρχείων, Δευτέρα μεσημέρι).

-**Να δεις, αυτός είναι
παντρεμένος. Κάθε φορά
που τον παίρνω
μου λέει δεν έχει σήμα
και βγαίνει στον δρόμο
για να μου μιλήσει.**
-**Να τον παρακολουθήσεις.**

(40άρες σε ταβέρνα στο Μοναστηράκι,
Πέμπτη βράδυ)

«**Τι να την κάνω, ρε φίλε,
είναι ξενέρωτη.**
**Αυτή 8 η ώρα Σάββατο
γυρίζει σπίτι κι εγώ εκείνη
την ώρα πίνω καφέ για
να ξυπνήσω να βγω.**»

(16χρονα στο μετρό, Σάββατο πρωί)

ΤΟ ΝΕΟ **KLINEX SPRAY POWER FOAM** **ΛΕΚΑΝΗ & ΜΠΑΝΙΟ** ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΣΟΥ ΝΑ ΑΣΤΡΑΦΤΕΙ!

Τέλος στα άλατα και τις βρωμιές, ακόμα και στις πιο δυσπρόσιτες επιφάνειες

Για περισσότερα από 70 χρόνια η **KLINEX** παρέχει φροντίδα σε όλους εμάς που την εμπιστευόμαστε ώστε να αισθανόμαστε ασφαλείς στους χώρους που μοιραζόμαστε με τους αγαπημένους μας. Με αγάπη για τον κόσμο και σεβασμό στο περιβάλλον, συνεχίζει να φροντίζει τις στιγμές μας με τη μεγάλη γκάμα των προϊόντων της αλλά και με νέα λανσαρίσματα. Πιο πρόσφατο είναι αυτό του **KLINEX SPRAY POWER FOAM** Λεκάνη & Μπάνιο!

Όταν οι καλεσμένοι μου επισκέφθηκαν το μπάνιο, αναφώνησαν με ενθουσιασμό «μα τι νοικοκύρης είσαι εσύ, σαν κήπος μυρίζει εδώ μέσα!». Αλλά για να φτάσουν τα πράγματα έως εκεί, είχε προηγηθεί ένα μεγάλο άγχος. Σφουγγαράκι με διάφορα καθαριστικά και ατελείωτο τρίψιμο, αλλά πάντα κάτι έμενε. Τηλεφώνημα στη μάνα: «Τι κάνω τώρα;» «Να πάρεις το **Klinex πανίσχυρο σπρέι αφρού**». Κανείς δεν ξέρει καλύτερα από τη μάνα για την καθαριότητα και θυμάμαι ότι πάντα χρησιμοποιούσε **Klinex**. Το αναζήτησα. Νέο προϊόν, λέγεται **Klinex Spray Power Foam Λεκάνη & Μπάνιο**. Προσέξετε: είναι ένα σπρέι αφρού **χωρίς χλώριο**, που ήρθε για να κάνει το καθάρισμα και την απολύμανση του μπάνιου μας ακόμα πιο εύκολη. Ο πανίσχυρος αφρός του στέκεται στην επιφάνεια για εύκολη αφαίρεση αλάτων και βαθύ καθάρισμα. Το ακόμα καλύτερο; Είναι ειδικά σχεδιασμένο για να **ψεκάζει και ανάποδα**, για να μπορούμε να φτάνουμε και τα πιο δυσπρόσιτα μέρη! Και καθαρίζει τα πάντα – και τα πιο δύσκολα σημεία: το εσωτερικό της λεκάνης και κάτω από το στεφάνι, αλλά και ένα μεγάλο εύρος επιφανειών μπάνιου όπως πλακάκια, νιπτήρες, βρύσες, καθρέφτες, γυάλινες επιφάνειες, ντουλάπια & ντουζιέρες. Στο δικό μου μπάνιο, που είπαν οι καλεσμένοι μου ότι μυρίζει σαν κήπος, χρησιμοποιώ τη ροζ συσκευασία, με άρωμα λουλουδιών, αλλά εσείς μπορείτε να επιλέξετε την μπλε, με άρωμα φρεσκάδας ωκεανού!

Τα βασικά χαρακτηριστικά του **KLINEX SPRAY POWER FOAM** Λεκάνη & Μπάνιο

- ✓ Ψεκάζει και ανάποδα
- ✓ Ο μοναδικός ενεργός αφρός του καλύπτει τις επιφάνειες και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέσα και έξω από τη λεκάνη της τουαλέτας
- ✓ Απομακρύνει τα άλατα χαρίζοντας λάμψη στις επιφάνειες
- ✓ Δεν περιέχει χλώριο
- ✓ Εξουδετερώνει το 99,9% των βακτηρίων και ιούς
- ✓ Ιδανικό για χρήση σε δυσπρόσιτες επιφάνειες
- ✓ Έχει μπουκάλι με ανακυκλωμένο πλαστικό

Πώς η Νέα Υόρκη έγινε ασφαλής

Οι μέθοδοι πάταξης του εγκλήματος και η νεοϋρκέζικη εμπειρία

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Πριν από τριάντα πέντε χρόνια, η Νέα Υόρκη ήταν ένα από τα πιο επικίνδυνα μέρη στον κόσμο: δεν υπήρχαν ασφαλείς γειτονιές• το Μπράιαντ Παρκ, στην καρδιά του midtown, κοντά στη Δημόσια Βιβλιοθήκη, ήταν υπαίθρια αγορά ναρκωτικών• στον Κεντρικό Σιδηροδρομικό Σταθμό, στον Σταθμό Υπεραστικών Λεωφορείων, στη μικρή πλατεία Σέρμαν μεταξύ 72ης Οδού και Μπρόντγουεϊ κατασκήνωναν ζητιάνοι, μεθύστακες, κλέφτες και τοξικομανείς. Η περιοχή γύρω από την Τάιμς Σκουέαρ ήταν ένα ανθρώπινο τσίρκο πορνογραφίας και αγοραπωλησίας σεξουαλικών υπηρεσιών: η γειτονιά των κλεφτών, τα νεοϋρκέζικα Κόκκινα Φανάρια – κάτι που μπορεί να φαίνεται συναρπαστικό σε τηλεοπτικές σειρές όπως το «Deuce», αλλά που σήμαινε εξαθλίωση για πάρα πολλούς ανθρώπους. Στο κέντρο του Μπρούκλιν, στη Φόρνταμ Ρόουντ του Μπρονξ, στην περιοχή Τζαμέικα στο Κουίνς και σε όλες τις γραμμές του υπόγειου σιδηρόδρομου, οι Νεοϋρκέζοι ζούσαν υπό τον φόβο των ένοπλων συμμοριών, των τρελών και των βανδάλων. Η πόλη είχε φτάσει σε σημείο θραύσης: με 700.000 βίαια εγκλήματα ετησίως –εκ των οποίων 2.200 ανθρωποκτονίες– φαινόταν ακυβέρνητη. Δεν ήταν: πολλές διοικήσεις και πρωτοβουλίες πολιτών –όπως οι Guardian Angels του Curtis Sliwa– προσπαθούσαν να αντιμετωπίσουν τους φόνους, τις ένοπλες ληστείες, τις επιθέσεις στον δρόμο, και να καθαρίσουν τη Νέα Υόρκη από τα γκρ-αφίτα τα οποία υπογράμμιζαν την εξουσία των κακοποιών.

Η μείωση της εγκληματικότητας στη δεκαετία του 1990 είναι μια από τις πιο αξιοσημείωτες ιστορίες στα χρονικά του αστικού εγκλήματος. Αν και η εγκληματικότητα μειώθηκε σε πολλές αμερικανικές πόλεις, σε καμία απ' αυτές η μείωση δεν ήταν τόσο απότομη και θεματική όσο στη Νέα Υόρκη. Τι συνέβη; Η αριστερά την αποδίδει στη βελτίωση των οικονομικών συνθηκών –η γνωστή μαρξιστική ανάλυση–, στην πραγματικότητα όμως όλα δείχνουν ότι η εγκληματικότητα μειώθηκε μέσω τριών παραγόντων άσχετων με την οικονομία:

1. Της οργανωμένης επίθεσης των Αρχών, του FBI, στις εγκληματικές οικογένειες και της εξάρθρωσης των πέντε μεγαλύτερων συνδικάτων του εγκλήματος (Bonanno, Genovese, Gambino, Colombo, Lucchese).
2. Της πάταξης (σ' αυτή την περίπτωση η λέξη ταιριάζει απόλυτα) της διαφθοράς στην αστυνομία.
3. Της διεκδύλωσης των συλλήψεων και της αυστηροποίησης των ποινών.

Πρωτίστως, στη μείωση της εγκληματικότητας έπαιξε ρόλο η μεταστροφή της κοινής γνώμης έναντι των εγκληματιών, οι οποίοι άρχισαν να θεωρούνται υπεύθυνοι για τις πράξεις τους και όχι θύματα δυσμενών κοινωνικών συνθηκών. Σ' αυτή την καινούργια οπτική συμπεριεληφθησαν γκραφίταδες και χασομέρηδες που συνέβαλλαν στην αταξία και στη ρυπαρότητα της πόλης. Με λίγα λόγια, μετακινήθηκε το όριο της ανοχής των Νεοϋρκέζων έναντι οποιασδήποτε μορφής παραβατικότητας.

Είχαν προηγηθεί διαμάχες γύρω από τη θεωρία του «σπασμένου παραθύρου», την επίδραση των πολεοδομικών πρακτικών στην εγκληματικότητα, τον ρόλο των δημογραφικών αλλαγών και την περιβόητη ανημπόρια των τοπικών και ομοσπονδιακών Αρχών να επιβάλουν τους νόμους. Έτσι, το 1979, με πρωτοβουλία του τότε αντιδημάρχου Herb Sturz και στελεχών του ιδιωτικού τομέα, όπως ο Gerald Schoenfeld, το Ταμείο για την Πόλη της Νέας Υόρκης χρηματοδότησε την Operation Crossroads, στο πλαίσιο της οποίας η αστυνομία άρχισε να καθαρίζει την περιοχή γύρω από την Τάιμς Σκουέαρ. Αν και στην αρχή διαφαίνονταν κάποιες επιτυχίες, με συλλήψεις και αφαιρέσεις αδειών καταστημάτων που παραβίαζαν τους νόμους, η Operation Crossroads ματαιώθηκε και το NYPD επέστρεψε στη συνήθη κατάσταση μαρασμού και αδράνειας. Λίγο αργότερα, η αστυνομία χρησιμοποίησε τακτικές τύπου Operation Crossroads στο Μπράιαντ Παρκ, αφού ο επίτροπος πάρκων Gordon Davis απείλησε να το κλείσει (πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι), αλλά και πάλι η προσπάθεια εγκαταλείφθηκε.

Τα σποραδικά αστυνομικά προγράμματα δεν αρκούσαν. Πρόοδος σημειώθηκε μόνο όταν ένα ευρύ φάσμα φορέων και θεσμών άρχισαν να εργάζονται για την αποκατάσταση της δημόσιας τάξης. Το 1980 εφαρμόστηκε μια δεύτερη επιχείρηση αποκατάστασης του Μπράιαντ Παρκ: η Bryant Park Restoration Corporation, με επικεφαλής τον Dan Biederman, εκπόνησε περιβαλλοντικό ανασχεδιασμό, με μεθόδους συντήρησης και ιδιωτική αστυνόμευση, ενώ η Grand Central Partnership (επίσης με τον Biederman επικεφαλής) άρχισε να παρεμβαίνει στα 75 οικοδομικά τετράγωνα γύρω από τον Κεντρικό Σιδηροδρομικό Σταθμό, προσλαμβάνοντας αστέγους για να καθαρίζουν τους δρόμους. Εκείνη την εποχή δημιουργήθηκαν 32 φορείς που ανέπτυξαν παρόμοιες προσεγγίσεις σε διαφορετικές περιοχές της Νέας Υόρκης. Μέσα σε είκοσι χρόνια, αυτοί οι φορείς διπλασιάστηκαν. Οι δημόσιες συγκοινωνίες ήταν ένας ακόμη τομέας όπου η δημόσια τάξη ετέθη σε προτεραιότητα. Το 1984, ο David Gunn, πρόεδρος της Αρχής Συγκοινωνιών της Πόλης της Νέας Υόρκης (NYCTA), ξεκίνησε πενταετές πρόγραμμα για την εξάλειψη των γκρ-αφίτι από τα τρένα του μετρό. Στη συνέχεια, το 1989, ο Robert Kiley, πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της Μητροπολιτικής Αρχής Μεταφορών, ζήτησε από την αστυνομία των δημόσιων μεταφορών (που τότε δεν ήταν ενταγμένη στη NYCTA) να επικεντρωθεί στις μικροπαραβάσεις. Η φιλοσοφία είχε αλλάξει: οι μικροπαραβάσεις θεωρούνταν πλέον κατ'αυτό της των κακουργημάτων• η ανομία έπρεπε να παταχθεί σε ολόκληρη την κλίμακα της. Έναν χρόνο αργότερα, διοικητικά στελέχη, όπως ο William Bratton, ασχολήθηκαν με την «αταξία», όχι με το βίαιο έγκλημα, σε όλες τις εστίες παραβατικότητας, ενισχύοντας την αστυνόμευση και εφαρμόζοντας μηδενική ανοχή, προτού ο Rudy Giuliani διατυπώσει το σύνθημα και πιστωθεί τις επιτυχίες του. Στην εκστρατεία συνεργάστηκαν οργα-

νώσεις γειτονιάς όπως εκείνη του Τόμκινς Σκουέαρ Παρκ, που παλιότερα ήταν ανεκτικό στην τοξικομανία, στην επαιτεία και στους βανδαλισμούς. Εν ολίγοις, υπήρξε συναίνεση μεταξύ κατοίκων και Αρχών: οι συνοικίες που είχαν επιδείξει εθελουφλία ή αδιαφορία μπροστά στην εισβολή και στην κατάληψη της γειτονιάς από μικροεγκληματίες ζητούσαν τώρα ευταξία και τη ζητούσαν αμέσως. Μόνο η Ένωση Πολιτικών Ελευθεριών της Νέας Υόρκης εξέφραζε αντίθετη άποψη, κάνοντας λόγο για «αστυνομικό κράτος» και ζητώντας από τις Αρχές να στήσουν στο μετρό φορητές κουζίνες και ντους για τους αστέγους.

Ενώ ο εξανθρωπισμός της Νέας Υόρκης βρισκόταν σε εξέλιξη, το 1993 ο Rudy Giuliani έχτισε την επιτυχημένη του υποψηφιότητα για τη δημαρχία πάνω στα ζητήματα της νομιμότητας και της ποιότητας ζωής. Μόλις ανέλαβε καθήκοντα, διόρισε αστυνομικό επίτροπο τον Bratton, ο οποίος είχε ενορκηστρώσει την επιτυχία στο μετρό και κατανοούσε τη σπουδαιότητα της διατήρησης της τάξης. Υπό τον Bratton, το NYPD απέκτησε πλήρη δικαιοδοσία στην πόλη και εφαρμόσε το CompStat, έναν τακτικό σχεδιασμό και σύστημα λογοδοσίας, μέσω του οποίου εντόπιζε πού συνέβαιναν τα εγκλήματα και καθιστούσε τους τοπικούς διοικητές υπεύθυνους για τις περιοχές τους. Οι αστυνομικοί έπαψαν να είναι απλοί υπάλληλοι και έγιναν όργανα της τάξης, που ανακτούσαν τους χαμένους δημόσιους χώρους και αξιολογούνταν αναλόγως. Σ' αυτή την αποστολή βοήθησαν ποικίλες οργανώσεις πολιτών, όπως οι Guardian Angels. Η Νέα Υόρκη απέκτησε μάτια στον δρόμο, όπως πρότεινε η Jane Jacobs στις αρχές της δεκαετίας του 1960. Όσο για την αστική παρακμή, αντιμετωπίστηκε με αναπλάσεις και εξευγενισμό, ο οποίος, αν και συχνά ήταν κερδοσκοπικός, έφερνε αποτελέσματα που δεν μπορούσαν να αμφισβητηθούν. Πράγματι η αστυνομία παρενοχλούσε και ποινικοποιούσε τους φτωχότερους, πλην όμως η «μηδενική ανοχή» απέτρεπε το έγκλημα, διαψεύδοντας τα περί αναγκαιότητας της οικονομικής αναδιανομής. Ακόμα και εγκληματολόγοι που προσέκειντο στην αριστερά –όπως συμβαίνει συχνά σ' αυτή την ειδικότητα– άρχισαν να παρατηρούν ότι η συμπεριφορά των ανθρώπων άλλαζε σε συνθήκες ευταξίας. Ακολούθησε σειρά πειραμάτων που έδειξαν ότι, όπου η αστυνομία διατηρούσε την τάξη, η εγκληματικότητα μειωνόταν απότομα, χωρίς να μεταφέρεται σε παρακείμενες γειτονιές.

Κάπως έτσι, η Νέα Υόρκη έγινε η ασφαλέστερη αμερικανική μεγαλούπολη. Φαίνεται ότι οι νοοτροπίες έχουν πλέον αλλάξει ακόμα και στα πιο προβληματικά αστυνομικά τμήματα, όπως είναι το 40ό στο Μπρονξ, που κάποτε ονομαζόταν Φρουρό Απάτσι –και όχι άδικα. Αν και στη Νέα Υόρκη, και ειδικά στην περιφέρεια του 40ού τμήματος, η βρομιά στον δημόσιο χώρο είναι ανησυχητική, υπό την έννοια ότι δίνει εντύπωση «σπασμένου παραθύρου», το Γκόθαμ είναι πλέον σχετικά ήσυχο και αβλαβές: από την αρχή του φετινού χρόνου έγιναν 256 ανθρωποκτονίες, έναντι 290 την αντίστοιχη περίοδο του 2023 και 1.345 την αντίστοιχη περίοδο του 1989.

Η επιτυχημένη εκστρατεία εναντίον της Μαφίας, η κοινοτική επαγρύπνηση και η πιο «έξυπνη», λόγω της τεχνολογίας, κρατική αστυνόμευση, μαζί με τη χρήση του συστήματος διαχείρισης CompStat είναι το πακέτο που εξηγεί το νεοϋρκέζικο θαύμα. Αν και η πόλη υποφέρει από πολλές αρρώστιες –κρίση των οπιοειδών, χαμηλό επίπεδο δημόσιας παιδείας και υγείας, έλλειψη καθαριότητας, αρου-ραίους–, όποιος την έχει ζήσει την εποχή των ζωγραφισμένων τρένων, του AIDS και του κρακ, σήμερα δεν την αναγνωρίζει. Το NYPD έχει εκσυγχρονιστεί, έχει στελεχωθεί και έχει αλλάξει στόχευση –δεν αποκρίνεται απλώς στο έγκλημα αφού συμβεί: προσπαθεί να το αποτρέψει• κυρίως, προσπαθεί να κατανοήσει τη μηχανική του χρησιμοποιώντας επιστημονικά εργαλεία. Η αστυνομία επικεντρώνεται σε όσα εκτυλίσσονται ή μπορούν να εκτυλιχθούν στον δρόμο: πρόκειται για ριζική αλλαγή κοουλτούρας. Αλλά, όπως είπα, στο αποτέλεσμα έχουν συμβάλει οι οργανώσεις των συνοικιών, οι οποίες παρέχουν, λόγου χάρη, υπηρεσίες σε τοξικομανείς και σε ψυχικά νοσούντες, προλαβαίνοντας, πιθανότατα, τις πράξεις βίας.

Παράλληλα, έχουν αναπτυχθεί κινήματα για την κατάργηση της μεγάλης φυλακής στο νησί Ράικερς –η χωρητικότητά της οποίας έχει προ πολλού ξεπεραστεί λόγω του διπλασιασμού του αριθμού των συλλήψεων–, καθώς και για την επανένταξη των καταδίκων στις κοινότητες. Ωστόσο, η πείρα είναι πικρή: 9 στα 10 άτομα που καταδικάζονται με αναστολή και αφήνονται ελεύθερα διαπράττουν σοβαρότερα εγκλήματα από το αρχικό. Αν και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η υγιής οικονομία, κυρίως η χαμηλή ανεργία, είναι παράγοντες μείωσης της εγκληματικότητας, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, εδώ και ογδόντα χρόνια, η ανεργία δεν υπήρξε ποτέ αληθινό πρόβλημα στις ΗΠΑ –ενώ η δημόσια παιδεία και η υγεία είχαν και παραμένουν. Η παραμέληση του δημόσιου σχολείου και η δομή της οικογένειας στα φτωχότερα στρώματα πρέπει να θεωρηθούν δύο από τις παραμέτρους που ευνοούν την εγκληματικότητα στη Νέα Υόρκη –αυτά τα προβλήματα εμμένουν και δεν αναμένεται να λυθούν στο εγγύς μέλλον. Έτσι, δεν μπορούμε να μετρήσουμε με ακρίβεια το βάρος όλων των συντελεστών ούτε στην επιδείνωση της εγκληματικότητας ούτε στην εντυπωσιακή της κάμψη: αυτό που ξέρουμε με βεβαιότητα είναι πως, μόλις κινητοποιήθηκε η αστυνομία και η κοινωνία των πολιτών, όταν δηλαδή ελήφθη η απόφαση να παταχθεί το έγκλημα, ο στόχος επιτεύχθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και σε βάθος χρόνου.

Αυτές τις μέρες των ταραχών στα αμερικανικά πανεπιστήμια, το Facebook προσπάθησε να ελέγξει τη ρητορική των Boogs, αλλά, όπως αναμενόταν, άλλαξαν το όνομά τους σε Big Igloo και ξέφυγαν από τον αλγόριθμο. Τα social media είναι το γόνιμο έδαφος για κάθε ιδεολογική σαλάτα: στο ιδεολογικό φάσμα από τους woke μέχρι τους Boogs δεν υπάρχει χώρος για ξεκάθαρες, λογικές ιδέες• υπάρχει μονάχα χώρος για σαλάτα. **A**

ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

Ο διαχρονικός ελέφαντας στο δωμάτιο ή η μεγαλύτερη συλλογική μας υποκρισία

Του ΔΗΜΗΤΡΗ Π. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ακρίβεια σε βασικά προϊόντα και ο (εν μέρει εισαγόμενος) πληθωρισμός κατατρώγουν τα εισοδήματα. Αλλά αυτό είναι μόνο η μισή αλήθεια για την αποτύπωση της οικονομικής ζωής της μεσαίας τάξης της χώρας μας. Η άλλη μισή είναι η θνηριώδης φοροδιαφυγή των ελεύθερων επαγγελματιών. Διαβάζουμε σε σχετικό ρεπορτάζ των ημερών ότι πάνω από τους μισούς ιδιοκτήτες μπαρ, εστιατορίων, κομμωτηρίων και συνεργείων αυτοκινήτων δήλωσαν ζημιές το 2023. Θεωρητικά δηλαδή χρωστούν, λιμοκτονούν και είναι άστεγοι, αφού κατά δήλωσή τους δεν μπορούν να ζήσουν από την επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Οι δε ταξιτζήδες δηλώνουν καθαρά 540€ τον μήνα. Μην φανταστείτε ότι οι λίγοι εξ αυτών που δηλώνουν κέρδη δείχνουν να κερδίζουν πάνω από 350-800 ευρώ – ούτε καν τον βασικό μισθό δηλαδή. Με βάση τα προηγούμενα, έξω στους δρόμους κυκλοφορούν μόνο ακούρευτοι μαλλιάδες και αχτένιστες και άβαφες κυρίες, όπως και εκατομμύρια πεζοί σε εντελώς άδειους δρόμους, που δεν έχουν χρήματα ούτε να πάρουν ταξί ούτε να χρησιμοποιήσουν το αυτοκίνητό τους, ενώ τα μπαρ και τα εστιατόρια βαράνε μύγες και οι ιδιοκτήτες τους μάλλον τα πίνουν μόνοι τους και σύντομα θα γίνουν αλκοολικοί. Το γεγονός πάντως ότι είναι αδύνατον να βρεις τραπέζι ακόμη και τις καθημερινές σε αυτή την πόλη, αν δεν έχεις κάνει κράτηση, και ότι η κίνηση στους δρόμους είναι αδιανόητη 24/7 είναι πιθανότατα μια συλλογική παραίτηση.

Δεν αντέχουν προφανώς σοβαρό σχολιασμό όλα αυτά. Πρόκειται κοινώς για όργιο φοροδιαφυγής, το οποίο μη σπεύσει κανείς να το δικαιολογήσει ως δήθεν άμυνα των επαγγελματιών απέναντι στους δυσβάσταχτους φόρους και στην ακρίβεια που έχει φέρει αυτή η κυβέρνηση, διότι η κατάσταση είναι εδώ και δεκαετίες έτσι –για να μην πούμε ότι είναι έτσι από την αρχή της ίδρυσης του ελληνικού κράτους, όπως έχει τεκμηριώσει ιστοριογραφικά ο αείμνηστος Γιώργος Δερτιλής στις μελέτες του. Έτσι, διαχρονικά τα γνωστά υποζύγια των μισθωτών σηκώνουν το συντριπτικά μεγαλύτερο βάρος της φορολογίας, ενώ οι ελεύθεροι επαγγελματίες ζουν ως free riders (τζαμπατζήδες) του συστήματος, κάνοντας, με άλλα λόγια, τζάμπα χρήση όλων των δημόσιων υπηρεσιών και υποδομών του κράτους: σχολείων, νοσοκομείων, δρόμων, κοινωφελών δικτύων κ.λπ. Ακολουθώς, θα ακούσετε φυσικά τους ίδιους αυτούς τζαμπατζήδες να αναρωτιούνται συχνά «πού είναι το κράτος» κάθε φορά που το χρειάζονται, άσχετα αν δεν έχουν συνεισφέρει ούτε ένα ευρώ ώστε να μπορεί να υφίσταται αυτό το δύσμοι-

ρο κράτος. Διότι, ως γνωστόν, τζάμπα γεύμα δεν υπάρχει. Κάποιος άλλος θα πρέπει να πληρώσει για όλα αυτά, αν δεν πληρώσουν οι ίδιοι. Και αν, αντί να τα πληρώνουν (ακριβοδίκαια) όλοι οι φορολογούμενοι, απλώς δανειζόμαστε για να τα καλύψουμε, γνωρίζουμε πλέον πως θα συμβεί ό,τι και το 2010. Διότι δεν μπορεί να υποκρινόμαστε πλέον ότι δεν γνωρίζουμε. Όσο και να στρουθοκαμηλίζουμε, η σκληρή πραγματικότητα θα είναι πάντα εκεί για να τιμωρεί τους αρνητές της. Να συμπληρώσουμε εδώ ότι αυτή η στρεβλή επιλογή των μικροεπιχειρήσεων δεν επιτρέπει ούτε στις ίδιες να ξεφύγουν από τον στενό ορίζοντα της κερδοφορίας τους, αφού, δηλώνοντας ζημιές, αποκλείονται αυτόματα από ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και τραπεζικό δανεισμό που θα τους επέτρεπε να μεγαλώσουν και να έχουν σαφώς υψηλότερα έσοδα, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στη συνολική ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Το ζήτημα είναι λοιπόν ότι στην ελληνική οικονομία κυκλοφορούν αυτή τη στιγμή

Στην ελληνική οικονομία κυκλοφορούν αυτή τη στιγμή ίσως και πάνω από 50 δις ευρώ μαύρου χρήματος, δηλαδή σχεδόν το 1/4 του ΑΕΠ

μή ίσως και πάνω από 50 δις ευρώ μαύρου χρήματος, δηλαδή σχεδόν το 1/4 του ΑΕΠ. Στην παγκόσμια σχετική κατάταξη του ΟΟΣΑ είμαστε μεταξύ των πρώτων. Πότε άραγε έχετε ακούσει να γίνεται αναφορά και συσχέτιση με τα τεράστια αυτά εισοδήματα της άτυπης οικονομίας όταν συζητιέται η αγοραστική δύναμη του μέσου Έλληνα; Ποτέ δεν θα το ακούσετε, διότι δεν συμφέρει κανέναν. Δεν συμφέρει

σχεδόν τη μισή ελληνική κοινωνία, που εμπλέκεται σε αυτές τις οικονομικές συμπεριφορές – άλλωστε συχνά μέσα στο ίδιο νοικοκυριό έχουμε έναν μισθωτό κι έναν ελεύθερο επαγγελματία, οπότε η συνενοχή είναι εμπεδωμένη κουλτούρα. Αλλά δεν συμφέρει ούτε το πολιτικό σύστημα, που δεν διανοείται να γίνει δυσάρεστο σε ένα τόσο μεγάλο μέρος του εκλογικού σώματος. Η παρούσα κυβέρνηση Μητσοτάκη, που τόλμησε να φορολογήσει (τόσο ήπια που δεν θα έπρεπε καν να συζητιέται) τους ελεύθερους επαγγελματίες, εισέπραξε στην κάλπη την οργή τους – με σύσσωμη την αντιπολίτευση, φυσικά, να στέκεται στο πλευρό των φοροφυγάδων. Με τέτοιους υπερασπιστές του δημοσίου συμφέροντος που διαθέτουμε, τι να τους κάνουμε τους εχθρούς της πατρίδας. Μπορούμε να αυτοκτονήσουμε και μόνοι μας.

Καταντά τόσο κουραστικό να τα λέμε και να τα ξαναλέμε όλα αυτά, ιδίως όταν ξέρουμε ότι το παρόν κείμενο (γραμμένο παρεμπιπτόντως εν θερμώ στο τραπέζι ενός καφέ με φίλους) θα μπορεί να δημοσιευτεί απaráλλαχτο και του χρόνου. Το πώς λέγεται αυτός που δεν κουράζεται να επαναλαμβάνει τον εαυτό του παρ' ότι γνωρίζει τις συνέπειες το αφήνω στον αναγνώστη να το πει. Α

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ROYAL PHILHARMONIC ORCHESTRA VASILY PETRENKO YUNCHAN LIM

13.10.24

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΣΤΑΣΗ
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Τα νούμερα της εβδομάδας

Του ΣΤΑΜΑΘΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

1.733 ευρώ φόρο κλήθηκαν να πληρώσουν φέτος όσοι ελεύθεροι επαγγελματίες πιάστηκαν στα δίκτυα του νέου τεκμηρίου. Ο φόρος που τους αναλογούσε πέρυσι ήταν 548 ευρώ.

Το **60%** των ιδιοκτητών μπαρ και των ιδιοκτητών κομμωτηρίων δήλωσε ζημίες για τη χρήση του 2023. Γι' αυτό φώναζαν πέρυσι οι συνδικαλιστές εκπρόσωποί τους. Οι άνθρωποι δεν βγαίνουν.

Το **47%** των καταστημάτων εστίασης και των συνεργείων αυτοκινήτων δήλωσε επίσης ζημίες. Είναι απορίας άξιο για ποιους λόγους κρατούν ανοικτά τα καταστήματά τους. Από αίσθημα ευθύνης ίσως;

Το **43%** των κτηνιάτρων και το 22% των ιδιοκτητών και οδηγών ταξί δήλωσαν επίσης ζημίες.

Το **40%**, λοιπόν, των ιδιοκτητών μπαρ δήλωσε κέρδη με μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα 694 ευρώ. Πολύ χαμηλότερα ακόμη και από τον βασικό μισθό.

Το **53%** των ιδιοκτητών καταστημάτων εστίασης δήλωσε μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα 1.277 ευρώ. Μιλάμε για τα ρετιρέ των ελεύθερων επαγγελματιών.

Το **40%** των ιδιοκτητών κομμωτηρίων δήλωσε μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα 358 ευρώ. Με καλό προγραμματισμό, φτάνουν για λιτό βίο.

Το **57%** των ιδιοκτητών συνεργείων αυτοκινήτων δήλωσε μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα 665 ευρώ. Αυτά δήλωσαν, στη χώρα με τον πιο πλικιωμένο στόλο οχημάτων.

Το **57%** των κτηνιάτρων δήλωσε μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα 885 ευρώ.

Το **70%** των υδραυλικών δήλωσε μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα 800 ευρώ.

Το **73%** των οδοντιάτρων δήλωσε μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα 903 ευρώ. Μάλιστα επιμένουν ότι είναι πολύ κακή η κατάσταση στο επάγγελμα και ζητούν από το κράτος να τους πληρώσει για να παρέχουν «δωρεάν» εργασίες στους πολίτες.

VERBA VOLANT

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
(όχι ο μπασκετμπολίστας)

«Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να πάρει δάνειο για τα ΜΜΕ του ΣΥΡΙΖΑ». Ο προσωρινός επικεφαλής του κόμματος δηλώνει ότι πρέπει να σπάσει το δόγμα του μηδενικού δανεισμού. Δεν είμαι βέβαιος για το κατά πόσον θα έχουν την ίδια γνώμη οι τραπεζίτες. Δεδομένης της κατάστασης

© JAMES DEVANEY/GETTY IMAGES

280 εκατομμύρια ακολούθους έχει μόνο στο Instagram η Taylor Swift, η οποία στηρίξε ανοικτά τη Harris, με αποτέλεσμα ο Τραμπ να κάνει ανάρτηση που έλεγε «I hate Taylor Swift». Στο επόμενο επεισόδιο, ο Τραμπ θα κρατήσει την αναπνοή του μέχρι να σκάσει, για να εκδικηθεί τη Swift.

28 τραγούδια της Αμερικανίδας σούπερ σταρ χρησιμοποιήσει η Harris για να απαντήσει στη δήλωση του Τραμπ κατά της υ-

ποστηρίκτριάς της. Μεταξύ άλλων αναφέρει: «Είμαστε αρκετά σίγουροι ότι είναι ασφαλές [ανοικτά τη Harris, με αποτέλεσμα ο Τραμπ να κάνει ανάρτηση που έλεγε «I hate Taylor Swift»] να πούμε ότι η εβδομάδα του Ντόναλντ Τραμπ τον έχει ρίξει στα πατώματα. Ο κύριος Not-at-all-Fine [παράφραση του τίτλου του κομματιού “Mr. Perfectly Fine”] πέρασε αυτή την εβδομάδα δουλεύοντας τα συναισθήματά του και κλαψουρίζοντας για τα προβλήματα σαμπάνιας “Champagne problems”]...»

διαφορετικές οργανώσεις, οι οποίες ωστόσο είχαν κοινό τρόπο λειτουργίας.

4 γιατροί Δημοσίων Δομών Υγείας σε Αττική και Βοιωτία συνελήφθησαν για συμμετοχή στην οργάνωση, όπως επίσης ιδιοκτήτες και υπάλληλοι 8 φαρμακείων στην Αττική, ένας ιατρικός επισκέπτης εταιρείας παραγωγής φαρμάκων και 1 άτομο που είχε τον ρόλο του μεσάζοντα.

Σε βάθος **10** μέτρων κατέρωθεν των γραμμών του σιδηροδρόμου οφείλει να καθαρίζει τα οικόπεδα ο ΟΣΕ, όπως οφείλουμε όλοι μας να κάνουμε στα οικόπεδά μας, με τον νέο νόμο Σκυλακάκη. Μαντέψτε. Ο ΟΣΕ δεν το έκανε και ένας κορμός καρφώθηκε στο cockpit του προαστιακού.

1 ή και **2** ώρες μπορεί να χρειαστεί να περιμένει κανείς στους σταθμούς του προαστιακού μέχρι να έρθει ο συρμός και να επιβίξει ότι ίσως φτάσει στον προορισμό του. Μάλιστα, για να έχει περισσότερο σασπένς το πράγμα, η τηλεμετρία δεν λειτουργεί, ώστε να υπάρχει και το στοιχείο της έκπληξης.

10-12 λεπτά χρειάζεται να περι-

θα είχαμε κανένα μνημόνιο, θα γυρίζαμε στη δραχμή. Αν γίνω, θα κάνω μια κρατική τράπεζα». Φοβερή, πρωτότυπη ιδέα. Προτείνω δε τον σύντροφο Λαφάζνη για κεντρικό τραπεζίτη και την κυρία Ραχήλ Μάρκη για διευθύντρια του Νομισματοκοπείου.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

«Ο Τσίπρας έχει μέλλον στην Ευρώπη. Ο Τσίπρας πρέπει να γίνει ο ηγέτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Δεν αμφισβητώ τις καλές προθέσεις του συντρόφου Καρανίκα, όμως πιστεύω

μένει κανείς σε σταθμούς του μετρό, ακόμη και σε ώρες μετακίνησης των εργαζομένων. Η φυσική εντροπία του ελληνικού δημοσίου ήταν βέβαιο ότι θα επηρέαζε το «καμάρι των Αθηναίων».

33% ακριβότερο είναι το μέσο καλάθι αγορών από σουπερμάρκετ στη Γερμανία σε σύγκριση με την Ελλάδα, σύμφωνα με σχετική έρευνα του Ινστιτούτου Έρευνας Λιανεμπορίου Καταναλωτικών Αγαθών. Οι τιμές που συγκρίνονται είναι χωρίς Φ.Π.Α.

25% ακριβότερο είναι το ίδιο καλάθι στη Γαλλία, 19% ακριβότερο στην Αγγλία και 14% ακριβότερο στην Ιταλία. 3% ακριβότερο είναι στην Πορτογαλία και 5% ακριβότερο στην Ισπανία.

13% είναι ο «χαμηλός» ΦΠΑ στην Ελλάδα και φυσικά είναι σημαντικά υψηλότερος απ' ό,τι στο Ηνωμένο Βασίλειο (0% ή 5%) και στη Γαλλία (10% και 5,5%), την Ισπανία (10% και 4%), την Πορτογαλία (13% και 6%), την Ιταλία (5% και 4%), τη Γερμανία (7%). Οι καταναλωτές βεβαίως πληρώνουν και τον Φ.Π.Α., χωρίς αυτός να εκπίπτει, καθώς φορολογούνται για το εισόδημα και όχι για τα κέρδη (όπως συμβαίνει στις επιχειρήσεις).

58 ετών είναι ο Ράιαν Γουέσλι Ρουθ, ο άνθρωπος που φαίνεται να προσπάθησε να σκοτώσει τον Ντόναλντ Τραμπ για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες.

31% λαμβάνει ο Στέφανος Κασσελάκης στο ερώτημα ποιος πρόεδρος μπορεί να αυξήσει την κοινωνική επιρροή του ΣΥΡΙΖΑ και να πετύχει το καλύτερο αποτέλεσμα στις επόμενες εκλογές, σε σχετική έρευνα της εταιρείας Alco.

15% λαμβάνει ο Τσίπρας, 9% ο Φάμελλος και 7% ο Mr. 13-0, Νίκος Παππάς.

28,7% λαμβάνει ο Νίκος Ανδρουλάκης στην πρόθεση ψήφου στην ίδια έρευνα της Alco σε ερώτημα για τις εκλογές του ΠΑΣΟΚ.

23,1% λαμβάνει ο Δούκας, 17,2% η Άννα Διαμαντοπούλου και 9,4% ο Παύλος Γερουλάνος.

ότι αυτή η μετριοφροσύνη της Αριστεράς έχει χαντακώσει τον χώρο. Πατί όχι πλανητάρχης; Οι άλλοι καλύτεροι ήταν;

ΕΛΕΝΑ ΑΚΡΙΤΑ

«Είμαι με τον Στέφανο Κασσελάκη, αλλά δεν είμαι γκρούπι. Αν δεν εκλεγεί, δεν θα πεθάνουμε κιόλας». «Είμαι Ολυμπιακός στο ποδόσφαιρο και Παναθηναϊκός στο μπάσκετ», είχε πει κάποια στιγμή τηλεθεατής στον Τάκη Τσουκαλά, για να εισπράξει την απάντηση: «Με ανώμαλους δεν μιλάω».

ATHENSvoice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς	
Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη	Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ	
Art Director Φώτης Πechλιβανίδης	
Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης	
Σύμβουλος Διεύθυνσης Χριστίνα Γαλανοπούλου	
Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)	
Editorial Manager Ηλένα Κρητικού	
Βοηθός αρχισυντάκτη Τόνια Ζαραβέλα	
Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας	
Social Media Manager Τάσος Ανέστης	
Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρους Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούντζου	
Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμαντίης, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Μπ. Καλογιάννης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασαμπαλή, Ν. Κοσκινά, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Ε. Μιχαηλίδου, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μιρουντζάκη, Γ. Νέγες, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτό-πουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφυλλίου, Μ. Τσιλιπάνου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη	
Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr avguide@athensvoice.gr	
Ατελιέ Sotos Anagnos	
LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου	
Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου Branded Content Editor Χαρά Αλεξανδροπούλου	
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr Φωτο: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κιατσέκιαν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραϊκός	
Account Directors Τίνα Γαϊτανίδου, Βόνι Ζαφειροπούλου	
Direct Market Advertising Director Άννα Αντωνίου Direct Market Advertising Managers Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη	
Advertising & Marketing Director VOICE 102.5 Κική Μαλέρδου	
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη marketing@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταννάρη Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη	
Ψηφιακή Υποστήριξη Νικόλας Αργυρίου, Άγγελος Καραμανωλάκης	
Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαίρη Λυκούση, Μανώλης Κοττάκης	
Διαχωρισμοί - Εκδόσιωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»	
Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 VOICE 102.5: 210 3648.213 Αγγελίες: 210 3617.369 Λογιστήριο: 210 3617.170	
www.athensvoice.gr Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369 Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164	

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Αναγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Καμία νοσταλγία για την Αριστερά που χάνεται (;)

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Τώρα που διαλύεται το μόρφωμα του ΣΥΡΙΖΑ, άλλοι πανηγυρίζουν, άλλοι αδιαφορούν, άλλοι λυπούνται και κάποιοι μελαγχολούν. Για τους μελαγχολικούς θέλω να γράψω. Που είναι παιδιά της Μεταπολίτευσης, με αριστερή δράση στη χούντα και μετά, με στράτευση στα κόμματα τόσο του δόγματος όσο και της ανανέωσης, άνθρωποι που έβαλαν στη ζωή τους τις αριστερές ιδέες ή, τουλάχιστον, ότι αυτοί νόμιζαν πως ήταν αριστερό.

Όχι, δεν θέλω να μιλήσω για ένα κομματοδίαιτο κηφναριάτο που είδε την Αριστερά ως επάγγελμα ή «δούλειψε» αποσπασμένο από το Δημόσιο στο κόμμα. Που πέρασε τα γόνιμα χρόνια του ξεφυλλίζοντας το μεσημέρι, όταν ξυπνούσε, το σώμα των εφημερίδων και μετά περνούσε από κάποια οργάνωση για να μεταφέρει το φως το αληθινό της ηγεσίας ή της φράξιάς του.

Δεν θέλω να γράψω ούτε για τον αριστερό άνθρωπο που πίστεψε στο μόρφωμα του ΣΥΡΙΖΑ, που τον ακολούθησε από το 3% μέχρι την εξουσία και που δεν στάθηκε ούτε στιγμή να ρωτήσει τον εαυτό του και τους συντρόφους του τι γυρεύουν όλοι αυτοί σ' αυτό το πανηγύρι. Που δεν διατύπωσε μια αμφιβολία ή μια ένσταση για όλη αυτή την εκθροπάθεια που ενστάλαξε το κόμμα αυτό στα σωθικά της κοινωνίας, που χώρισε τους Έλληνες σε «εμάς και αυτούς», που ακολούθησε τις επιλογές της ηγεσίας στον αντιστασιακό πόλεμο, που υποστήριξε το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα, που δεν είπε κουβέντα για την κωλοτούμπα. Που δεν τον ενόχλησε ο εναγκαλισμός με τον σύντροφο Πάνο, που δεν φώναξε «μέχρις εδώ» όταν η χώρα πήγαινε στον γκρεμό του Grexit.

Δεν θέλω να γράψω ούτε και για τους εναπομείναντες που, έπειτα από δύο διαδοχικές ήττες, δεν αναστοχάστηκαν τη διαδρομή, τα λάθη και τις πολιτικές θέσεις που υποστήριξαν κατά καιρούς. Απεναντίας στοιχίστηκαν πίσω από το «φαινόμενο Κασσελάκη». Που φυσικά και δεν είχε σχέση όχι με την Αριστερά, αλλά ούτε με ένα «και» του πολιτικού λόγου. Ορθού

ή όχι είναι αδιάφορο. Αλλά ούτε και γι' αυτούς που αναζήτησαν σε άλλα θνησιγενή μικρά σχήματα τη συνέχεια μιας λανθασμένης από την ίδια τη ζωή πορείας, για να σκεπαστούν αθόρυβα από την αδιαφορία της Ιστορίας. Ούτε γι' αυτούς που συνεχίζουν να παθιάζονται και να συγκρούονται στα κόκκινα σαλόνια σπρώχνοντας την «παράταξη» ακόμα περισσότερο στο περιθώριο που της αξίζει. Μεγάλοι άνθρωποι είναι, έμπειροι (!) και δεν έχουν ελαφρυντικά.

Θέλω να γράψω για όλους αυτούς που πέρασαν κάποια στιγμή από τον χώρο της ευρύτερης ανανεωτικής Αριστεράς, αποστασιοποιήθηκαν από τους κομματικούς μηχανισμούς, επέμειναν σε οικολογικές κινήσεις ή σχήματα, όλα θνησιγενή, και τελικά αποτραβήχτηκαν. Δεν έπαψαν όμως να σκέφτονται πολιτικά, να ενδιαφέρονται για τα κοινά, να αξιοποιούν τις γνώσεις και την εμπειρία στην εργασία τους, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ή στα παντός είδους δημόσια γραπτά τους. Και κυρίως δεν απόκαμαν. Δεν εγκατέλειψαν. Πονάνε την πατρίδα τους, συνεχίζουν να πιστεύουν σε δημοκρατικές αξίες όπως η ισότητα, η δικαιοσύνη, τα κοινωνικά δικαιώματα, η αξιοκρατία, η αλληλοβοήθεια και επιμένουν στον «ακτιβισμό» τους. Τον όποιο ακτιβισμό μπορούν να αντέξουν, καθώς εργάζονται, μεγαλώνουν τα παιδιά τους ή φροντίζουν τα εγγόνια τους, πασχίζουν με την υγεία τους ή μετράνε κάθε τέλος του μήνα τη σύνταξή τους. Κάποιοι μάλιστα αποχώρησαν και από τον μάταιο τούτο κόσμο. Και, κυρίως, δεν έζησαν από την πολιτική και μάλιστα πουλώντας αριστεροσύνη. Η Αριστερά τούς χρωστάει, δεν της χρωστούν.

Αυτοί και αυτές μπορούν σήμερα να ψηφίζουν και να υποστηρίζουν δημοκρατικά κόμματα ξένα προς την Αριστερά ή ακόμα και να ρίχνουν λευκό όταν απελπίζονται. Μπορούν να επιλέγουν το μη χείρον, να αναθεωρούν συνεχώς τις προτιμήσεις τους, να κάνουν την κριτική και την αυτοκριτική τους ή να παθιάζουν με μια ιδέα ή ένα πρόσωπο. Αλλά δεν παύουν να ανακαλούν στη μνήμη τους το παρελθόν, να συγκρίνουν το τότε με το τώρα, και κάποιοι ολίγοι να ελπίζουν ακόμα ότι υπάρχει χώρος για κάτι «αρι-

στερό». Που δεν θα είναι ρωσόφιλο, κατά το σοβιετόφιλο, δεν θα φλερτάρει με τον ολοκληρωτισμό, δεν θα υποκύπτει στον λαϊκισμό, δεν θα θεοποιεί τον κρατισμό και θα είναι κοινωνικά και οικονομικά φιλελεύθερο. Αιθεροβάμονες;

Κάτι τέτοιο φυσικά και δεν είναι αριστερό, σύμφωνα με τα πολιτικά λεξικά. Είναι όμως κάτι δικό τους και απορρέει από το αίσθημα της δικαιοσύνης, που βάζουν μπροστά σε κάθε επιλογή τους. Θέλουν να διδάσκουν σε ένα πραγματικό σχολείο, που δίνει στα παιδιά γνώσεις και δεξιότητες για να κερδίσουν αύριο τη ζωή τους και όχι πέσινα πτυχία. Θέλουν να επισκέπτονται νοσοκομεία στα οποία το ιατρικό προσωπικό αμείβεται αξιοπρεπώς και φροντίζει πραγματικά τον πολίτη και δεν τον ταλαιπωρεί, ειδικά σε μια εφημερία. Θέλουν να νταραβερίζονται με τις δημόσιες υπηρεσίες με όρους απόλυτης διαφάνειας και εξυπηρέτησης, χωρίς να χάνονται στον γραφειοκρατικό Λεβιάθαν. Θέλουν να ζουν με τη σύγχρονη κοινή λογική.

Θέλουν τα παιδιά τους να αμείβονται με μισθούς που να αντιστοιχούν τουλάχιστον στον πληθωρισμό, να βρίσκουν κατοικία για να στεγάσουν την οικογένειά τους, να ταξιδεύουν με ασφάλεια, να μη φοβούνται σε κάθε τους βήμα τους παντός είδους κακοποιτές, να λύνουν γρήγορα και σύμφωνα με το νόμο τις όποιες δικαστικές διαφορές τους, να οδηγούν σε δρόμους όπου οι παραβάτες ελέγχονται και τιμωρούνται, να μη χάνουν τα σπίνια τους σε δασικές πυρκαγιές, να μη χρειάζεται να ξοδέψουν υπέρτοκα ποσά για να κερδίσουν με το σπαθί τους μια θέση σε ανώτατη σχολή, αλλά και να παίρνουν το πτυχίο τους εργαζόμενα σκληρά. Για να έχουν γνώσεις να οικοδομήσουν αύριο μια ακόμα καλύτερη Ελλάδα μέσα σε μια Ενωμένη Ευρώπη. Θέλουν να ζουν με τη σύγχρονη κοινή λογική. Δεν ζητάνε πολλά. Ζητάνε όλα αυτά που στοιχειωδώς απορρέουν από την πρόοδο της επιστήμης και

του ανθρώπου. Από τις κατακτήσεις του δυτικού πολιτισμού. Δεν είναι ιδιαίτερα αριστερά πια όλα αυτά, δεν ζούμε στον 19ο ή στον 20ό αιώνα, ο Εμφύλιος και οι χούντες τελείωσαν εδώ και καιρό. Οι πόλεμοι δεν τελείωσαν και δεν θα τελειώσουν όσο υπάρχουν άνθρωποι, και γι' αυτό χρειάζονται και οι εξοπλισμοί. Η κλιματική αλλαγή σαφώς και απαιτεί φθηνές ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και φροντίδα του φυσικού περιβάλλοντος. Ο σεξουαλικός προσανατολισμός σαφώς και είναι δικαίωμα του κάθε ανθρώπου. Αλλά η φιλελεύθερη δημοκρατία των ανοικτών θεσμών τα έχει όλα αυτά συμπεριλάβει. Και η έλλογη Αριστερά συνέβαλε σ' αυτό καθοριστικά. Η άλλη ακόμα περιμένει τον Μόσκοβο. Οπότε, η ζωή στη Δύση έχει πλέον ενσωματώσει όλα εκείνα τα αιτήματα της έλλογης Αριστεράς για τα οποία κάποτε χύθηκε αίμα πολύ. Όπως φυσικά και τα αιτήματα άλλων κοινωνικών ρευμάτων που συνάδουν με την πεμπτουσία της. Είναι τα αιτήματα του δημοκρατικού και όχι του ολοκληρωτικού ανθρώπου.

Φυσικά και ο αγώνας για κάτι ακόμα καλύτερο δεν σταματά ποτέ. Φυσικά και τα ιδεολογικά και πολιτικά ρεύματα είναι το αίμα που τρέχει στις φλέβες της δημοκρατίας. Αλλά το όνειρο

εκείνης της παλιάς σκοτεινής σοσιαλιστικής κοινωνίας μάς τέλειωσε. Καταδικάστηκε από την ίδια τη ζωή και κατέρρευσε. Οι αριστερές ευαισθησίες είναι πλέον οι δημοκρατικές ευαισθησίες με όλες τις πιθανές παραλλαγές τους και ο διάλογος και η συνεργασία των πολιτικών παρατάξεων μπορεί να τις εμπλουτίσει και να τις κάνει πράξη. Η Ιστορία φυσικά και δεν τέλειωσε. Αλλά σήμερα προτείνει διαλλακτικότητα, συνεργασία και κοινή λογική στον δρόμο προς την ευημερία. Πάντα υπό τη βάσανο της επιστημονικής γνώσης, της εφαρμογής και του πειράματος. Χωρίς αυτά δεν μπορούμε να σταθούμε πουθενά. Αν θέλετε κάτι αριστερό σήμερα, ακολουθήστε απλά την επιστημονική γνώση προς όφελος του ανθρώπου. **A**

Αν θέλετε κάτι αριστερό σήμερα, ακολουθήστε την επιστημονική γνώση προς όφελος του ανθρώπου

SNFCC Green Weekend

Ιδέες για μια Πράσινη Πόλη

21-22.09.2024
Πάρκο Σταύρος Νιάρχος

STAVROS
NIARCHOS
FOUNDATION
CULTURAL
CENTER

ΚΕΝΤΡΟ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΙΑΡΧΟΣ

Ομιλίες & Συζητήσεις | Open Agora | Flower Market
Game Zone | Ποδηλατικές δράσεις | Εργαστήρια
Περίπατοι | Διαλογισμός

Μουσική

Ergon Ensemble | Terry Riley "In C"

Προβολή ταινίας

Το Αλάτι της Γης

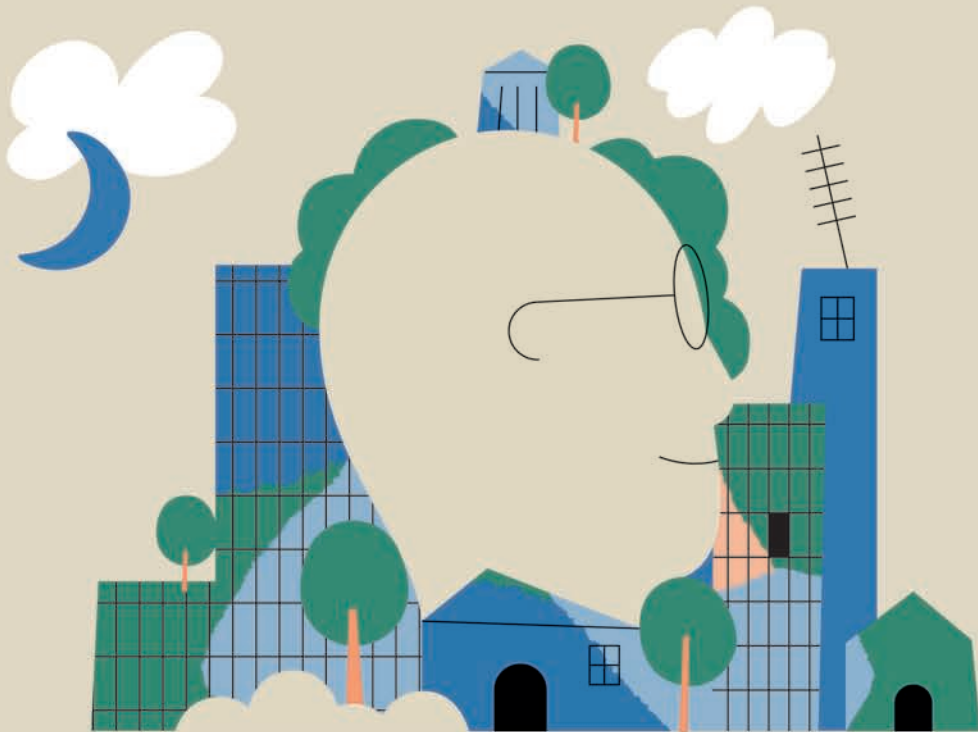
Wim Wenders & Juliano Ribeiro Salgado

Εκθέσεις

Όλγα Δείκου | Ακάλυπτοι

Σπύρος Μπακάλης | RIDE AΘENS

Ανθρώπινοι Οικισμοί | Βιώσιμες Κοινότητες

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΣΤΟ [SNFCC.org](https://snfcc.org)

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Περιφερειακό
Πρόγραμμα
«ΑΤΤΙΚΗ»

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μεγας Δωρητής:

ΙΣΝ / SNF

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION
«εμπνεύρω ο άνθρωπος» | empowering humanity

Εσείς κάνετε ερωτήσεις στους άλλους;

Ένας δεκάλογος για την επικοινωνία

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Τα τελευταία δέκα περίπου χρόνια με απασχολεί –σε ανησυχητικό, εμμονικό σχεδόν βαθμό– ένα ερώτημα: ποιοι (δεν) κάνουν ερωτήσεις στους άλλους και γιατί; Όλοι μας έχουμε βρεθεί με ανθρώπους που δεν βάζουν γλώσσα μέσα τους και έχουν μια εκπληκτική ικανότητα να φλυαρούν ή να περιαυτολογούν αδιάκοπα για ώρες. Κατά πάσα πιθανότητα, σε κάποια φάση της ζωής μας αυτό το έχουμε κάνει κι εμείς οι ίδιοι.

Γιατί άραγε είναι σημαντικό αυτό το ερώτημα των ερωτημάτων; Πότε η ομιλητικότητα ή μη γίνεται πρόβλημα για τις ανθρώπινες σχέσεις; Από τι εξαρτάται;

Έπειτα από μια εντατική, (μη) συστηματική και (μη) επιστημονική δεκαετή έρευνα σε διάφορες χώρες, εργασιακά και κοινωνικά περιβάλλοντα, περιστάσεις, συγκεντρώσεις και συναντήσεις –έρευνα η οποία απαίτησε την κατανάλωση λίτρων καφέ και τη διοργάνωση άπειρων dinner parties–, σκέφτηκα να μοιραστώ μαζί σας τα βασικά μου συμπεράσματα.

Ένας δεκάλογος, λοιπόν

1. Κάποιοι άνθρωποι είναι πολύ καλοί ομιλητές/αφηγητές· κάποιοι (συνήθως άλλοι, πολύ σπάνια οι ίδιοι) είναι εξαιρετικοί ακροατές. Μια από τις μεγαλύτερες τραγωδίες της ανθρώπινης κατάστασης είναι ότι η αντίληψη που έχουμε ο καθένας για τον εαυτό του συχνά δεν ταυτίζεται με την πραγματικότητα.

2. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να διαγνώσουμε την πραγματικότητα είναι μέσα από τα μάτια των άλλων. Αν οι άλλοι μάς παρακαλούν και μας παρακινούν να τους διηγηθούμε ιστορίες και μας κάνουν πολλές ερωτήσεις, τότε μάλλον είμαστε καλοί αφηγητές ή κάνουμε τους άλλους να νιώθουν ότι έχουμε ενδιαφέροντα πράγματα να πούμε. Αν η γλώσσα του σώματός τους δείχνει ότι αδημονούν να φύγουν, αν μας διακόπτουν επειδή πέρασε η ώρα και όλοι έχουμε δουλειές, τότε κάτι δεν πάει καλά. Αν, πάλι, οι άλλοι νιώθουν άνετα να μας ανοίξουν την καρδιά τους με τις ώρες, τότε ενδεχομένως είμαστε επαρκείς ακροατές. Ωστόσο, μπορεί απλώς να έχουν την ανάγκη να βγάλουν τα σώψυχά τους σε κάποιον – στον οποιονδήποτε· μπορεί απλώς να έτυχε να βρισκόμαστε εμείς στο σωστό (/λάθος) μέρος, τη σωστή (/λάθος) στιγμή. Αν πιάσουμε τους άλλους να μοιράζονται ακριβώς την ίδια ιστορία, με τα ίδια λόγια, σε τρίτους, τότε μάλλον αυτό λέει κάτι για τη δική τους ανάγκη, παρά για τη δική μας ικανότητα.

3. Υπάρχουν άνθρωποι εξωστρεφείς και εσωστρεφείς· άνθρωποι καλόπιστοι και ανοικτοί, και άλλοι που είναι τραυματισμένοι, φοβισμένοι, δύσπιστοι ή κλειστοί· υπάρχουν άνθρωποι με συσσωρευμένη πικρία και απωθημένα και άλλοι που μεταβολίζουν καλύτερα τις δυσκολίες και φιλτράρουν το δηλητήριο της ζωής χωρίς να το διαχέουν στους άλλους. Υπάρχουν άνθρωποι που με την πρώτη ερώτηση θα σου πουν τις βαθύτερες σκέψεις τους – είτε γιατί έχεις χτίσει μια σχέση εμπιστοσύνης, είτε γιατί έχουν βαρεθεί τις ανούσιες συζητήσεις και έχουν αντίληψη του πεπερασμένου χρόνου όλων μας στη Γη· και υπάρχουν άλλοι, ακόμα και πολύ κοντινοί, που, με όσους διαφορετικούς διπλωματικούς, δι-ακριτικούς ή ευθείς τρόπους και να προσπαθήσεις να τους ρωτήσεις, τους είναι πολύ δύσκολο να μοιραστούν τα καλά και τις δυσκολίες της ζωής. Είτε από περηφάνια, είτε από άρνηση, είτε επειδή δεν ξέρουν πώς να τα επεξεργαστούν – δεν έχουν το λεξιλόγιο και τη συναισθηματική νοημοσύνη· είτε από φόβο μη σε αποθήσουν, αυτοί οι άνθρωποι προσπαθούν να εστιάζουν μονίμως και πάντα στα θετικά ή στα ανούσια της ζωής.

4. Ωστόσο, όλοι ανεξαιρέτως οι άνθρωποι εντέλει έχουμε τη βαθιά, την υπαρξιακή, την ανυπέρβλητη ανάγκη όχι απλώς να μιλήσουμε –αυτό είναι το πρώτο βήμα, συνθήκη αναγκαία αλλά όχι επαρκής–, αλλά και να μας ακούσουν. Τότε μόνο κλείνει το κύκλωμα της επικοινωνίας. Η ανάγκη αυτή δεν είναι απλώς ένα μόνιμο και θεμελιώδες στοιχείο

της κοινωνικής φύσης του ανθρώπου –το να μας προσέχουν οι άλλοι σημαίνει ότι μας «βλέπουν», μας υπολογίζουν, μας σέβονται, και άρα η ορατότητα αυτή μας καθυποχάζει ότι ανήκουμε ακόμα στην ομάδα, στην κοινότητα, στην κοινωνία· είναι ταυτόχρονα και μια άμεση ανάγκη ζωτικής σημασίας για την ψυχική μας υγεία, ειδικά όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες ή προβλήματα. Όπως έλεγε και η καθηγήτρια Κοινωνιολογίας στο λύκειο, «ο καθένας κουβαλάει τον δικό του σταυρό».

5. Στις (ενδεχομένως δεκάδες χιλιάδες) σύντομες ή εκτενείς συζητήσεις που έχω κάνει τα τελευταία χρόνια με ανθρώπους όλων των ηλικιών και των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτισμικών ταυτοτήτων σε αρκετές χώρες, το ένα καθολικό συμπέρασμα είναι ότι οι άνθρωποι σήμερα νιώθουν πάρα πολύ μόνοι. Ασχέτως του πόσο καλά δικτυωμένοι ή κοινωνικοί μπορεί να φαίνονται, μέσα τους νιώθουν απομονωμένοι. Ενδεχομένως (σίγουρα θα έλεγα εγώ, όπως και αρκετές μελέτες) η κουλτούρα της μετάδοσης (broadcasting) στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να μας έχει κάνει όλους καλύτερους στην αυτοπροβολή, στο να μιλάμε· αυτό όμως ταυτόχρονα έχει δημιουργήσει ένα τρομακτικό έλλειμμα ακρόασης: όταν όλοι μιλάνε, και όταν η κουλτούρα προμοτοεί την ταχύτητα και τη συντομία, ποιος ακριβώς ακούει; Ποιος έχει τον χρόνο και τη διάθεση να ασχοληθεί μαζί σου; Όχι με την εικόνα και το περιτύλιγμα, αλλά με τα βαθύτερα συναισθήματά σου; Πόσο ουσιαστική και θεραπευτική είναι πραγματικά μια επικοινωνία με κοινωνικά και τεχνολογικά εμπόδια – συνεχείς διακοπές, περισπασμούς και «θόρυβο»;

6. Εάν η μοναξιά και η έλλειψη καλών ακροατών που θα εκδηλώσουν ενδιαφέρον και ενσυναίσθηση είναι το πρωτογενές πρόβλημα, το δευτερογενές πρόβλημα είναι ότι δεν έχουμε καν συνείδηση του πόσο ανάγκη έχουμε την επικοινωνία και πόσο πραγματικά κακοί είμαστε σε αυτήν, όσο καλοί κι αν νομίζουμε ότι είμαστε. Από αυτήν ακριβώς την άτσαλη (και τόσο γλυκιά και γήινη) προσπάθεια των ανθρώπων να επικοινωνήσουν –με όλους τους λάθους τρόπους, παραβιάζοντας κάθε κανόνα και κώδικα των κοινωνικών συμβάσεων, παραβιάζοντας τον χώρο των άλλων, λέγοντας ένα πράγμα και εννοώντας κάτι άλλο, μεταθέτοντας το ενδιαφέρον τους από την ουσία και τα δύσκολα συναισθήματα στην απόδραση και την κατανάλωση– ξεκινάνε όλα τα νήματα της ανθρώπινης τραγωδίας. Αυτή είναι άλλωστε και η ρίζα της τέχνης: μια μετάθεση της επικοινωνίας από αυτό που θα έπρεπε να ειπωθεί κυριολεκτικά σε πολλά άλλα πράγματα που μένουν κρυφά, αφανή, σε μυστικά και ψέματα, συμβολισμούς, αντικατοπτρισμούς και προβολές. Τα τραγικά απωθημένα δημιουργούν υψηλή τέχνη.

7. Η επικοινωνία –η τέχνη του να ακούς και του να αφηγείσαι, το να εκδηλώνεις το ενδιαφέρον σου για τον άλλον και να του αφήνεις χώρο για να μπορέσει να διερευνήσει μαζί σου σε πραγματικό χρόνο τις πραγματικές ανάγκες, τα συναισθήματα και τις σκέψεις του– είναι μια δεξιότητα την οποία μπορεί να αποκτήσει, με παρατήρηση ή μελέτη, με προήλωση και πρακτική, ο οποιοσδήποτε. Δεν είναι κάτι μαγικό· υπάρχουν συγκεκριμένες τεχνικές που μπορείς να ακολουθήσεις για να «λιπάνεις» μια συζήτηση, είτε τετ-α-τετ, είτε σε ευρύτερη κοινωνική συγκέντρωση. Οι άλλοι εκπέμπουν συνεχώς λεκτικά, σωματικά και συναισθηματικά σήματα· τα σήματα αυτά λειτουργούν ως κλωστές· αρκεί να πιάσεις μία και, με διακριτικότητα και υπομονή, να την ξεδιπλώσεις. Ο αυτοσκοπός όμως δεν είναι το να μάθεις εσύ κάτι για τον άλλον· ο αυτοσκοπός δεν είναι καν το να σου εκμυστηρευτεί ο άλλος κάτι· ο στόχος της ουσιαστικής επικοινωνίας είναι να εξερευνήσετε μαζί και να μεγιστοποιήσετε τον κοινό χώρο που μπορείτε να δημιουργήσετε, και κυρίως

να σεβαστείτε τα όρια μέχρι τα οποία θέλει να φτάσει ο άλλος την κάθε φορά. Επικοινωνία χωρίς αμοιβαioτητα, χωρίς συναίνεση, χωρίς σεβασμό των ορίων του άλλου είναι απλώς άσκηση μιας αφανούς μορφής βίας.

8. Το πρόβλημα της αμοιβαioτητας με έχει προβληματίσει πολύ. Τι κάνουμε με τους ανθρώπους που ποτέ δεν μας ρωτάνε τίποτα (ή ακόμη κι αν ρωτήσουν δεν κάθονται καν να ακούσουν την απάντηση), ενώ είναι έτοιμοι να μιλήσουν επ' άπειρον;

Όλα αυτά τα χρόνια έχω φλερτάρει με διάφορες θεωρίες

α) ότι οι Έλληνες είμαστε κακοί στο να ρωτάμε, ενώ (π.χ.) οι Άγγλοι είναι καλοί (δεν ισχύει, απλώς οι Άγγλοι ακολουθούν πολύ πιο τυποποιημένα πρωτόκολλα επικοινωνίας, στα οποία είναι ενσωματωμένη η αμοιβαioτητα, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι είναι έτοιμοι να ακούσουν ή ότι ενδιαφέρονται πραγματικά)·

β) ότι οι μεγαλύτεροι άνθρωποι είναι καλύτεροι στο να ρωτάνε και να ακούνε (επίσης δεν ισχύει, άλλωστε οι παλιότερες γενιές, λόγω κακουχιών και ανατροφής, είναι περιβόητες για την έλλειψη συναισθηματικής νοημοσύνης και ενός λεξιλογίου που να καλύπτει συναισθηματικές ανάγκες)·

γ) ότι οι νέοι άνθρωποι είναι καλύτεροι στο να ρωτάνε και να ακούνε (αυτό κι αν δεν ισχύει, αν και φυσικά υπάρχουν πολλές εξαιρέσεις· το πρόβλημα είναι διαγενεακό, η τεχνολογία το έχει μετατρέψει σε επιδημία, ενώ είναι κυρίως θέμα καλλιέργειας και συνηθειών στο σπίτι και στην οικογένεια)·

δ) ότι με τους ανθρώπους που δεν ρωτάνε ποτέ ή αρκετά θα πρέπει να επενδύει να ξεκρίνει (κι αυτό δεν ισχύει απαραίτητα· η αμοιβαioτητα είναι σαφώς σημαντική, ωστόσο απ' όλους τους ανθρώπους μπορείς να πάρεις κάτι, και ο κάθε άνθρωπος έχει διαφορετικούς τρόπους να δείχνει την αγάπη και το ενδιαφέρον του). Μια αγαπημένη φίλη προ ημερών είπε το πολύ σωστό ότι το να ασχολείσαι συνέχεια με το αν ο άλλος σου έκανε ερωτήσεις «σημαίνει ότι δεν τον εμπιστεύσαι [ότι δεν πιστεύεις δηλαδή πως ενδιαφέρεται όντως για σένα], ότι караδοκείς να τον πιάσεις».

9. Τελικά δεν φαίνεται να υπάρχει μία διαιρετική τομή, ένας μοναδικός παράγοντας που να διαχωρίζει τους καλούς από τους κακούς ακροατές. Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι στην Ελλάδα είμαστε συνηθισμένοι, ειδικά σε συνευρέσεις μεγαλύτερων ομάδων, να διακόπτουμε ο ένας τον άλλον, να μιλάμε όλοι μαζί, να φωνάζουμε. Συχνά ο μόνος τρόπος για να ακουστείς είναι να κάνεις κι εσύ το ίδιο. Αν δεν είναι αυτό το στιλ σου, αν περιμένεις κάποιος να σε ρωτήσει κάτι και οι υπόλοιποι να σωπάσουν για να σε ακούσουν υπομονετικά, τότε μάλλον θα νιώσεις πολύ μόνος.

10. Ωστόσο, ειλικρινά δεν πιστεύω ότι υπάρχει μεγαλύτερη υπερδύναμη και καλύτερη επένδυση –πιο καίρια δεξιότητα για την κοινωνική ενσωμάτωση, την επαγγελματική προκοπή, τη συναισθηματική ωριμότητα και την ψυχική υγεία ενός ανθρώπου– από το να είσαι καλός στο να ακούς τους άλλους· όχι ως παθητικός ακροατής, αλλά δείχνοντας ειλικρινές ενδιαφέρον και ενσυναίσθηση για αυτά που τους απασχολούν, που στα μάτια σου μπορεί να μοιάζουν ασήμαντα, όμως γι' αυτούς είναι ο κόσμος τους· μαθαίνοντας από αυτούς, προσέχοντας πραγματικά αυτό που προσπαθούν να σου πουν, δίνοντάς τους τον χώρο να σκεφτούν, να διαστάσουν, να προσεγγίσουν αυτό που πραγματικά θέλουν να πουν με προσεκτικά βήματα, περπατώντας πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί· και κυρίως κάνοντας ωραίες ερωτήσεις, ουσιαστικές, που δείχνουν ότι ακούς αυτά που σου λένε, ότι το κύκλωμα της επικοινωνίας έχει κλείσει. **A**

Δεν υπάρχει
μεγαλύτερη υπερδύναμη και καλύτερη επένδυση από το να είσαι καλός στο να ακούς τους άλλους, με ειλικρινές ενδιαφέρον και ενσυναίσθηση

Γέφυρες Πολιτισμού

Η Σαουδική Αραβία Συναντά την Ελλάδα στο Ζάππειο

Εκδηλώσεις που θα αποτελέσουν ένα παράθυρο
σε έναν πολιτιστικό κόσμο που γεφυρώνει τα σύνορα

Πολιτιστική Εβδομάδα
Σαουδικής Αραβίας
ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ
27 Σεπτεμβρίου – 1 Οκτωβρίου
10:00-19:00

Για
περισσότερες
πληροφορίες:

Η Πολιτιστική Εβδομάδα Σαουδικής Αραβίας έρχεται στην Αθήνα και προσκαλεί το κοινό να ανακαλύψει έναν συναρπαστικό κόσμο που ενώνει δύο ιστορικούς πολιτισμούς. Από τις 27 Σεπτεμβρίου έως την 1η Οκτωβρίου, το Ζάππειο Μέγαρο θα φιλοξενήσει εκδηλώσεις που θα αναδείξουν τις διαχρονικές αξίες της Ελλάδας και της Σαουδικής Αραβίας μέσα από την τέχνη, τη γαστρονομία, τη μουσική και τις παραδόσεις. Είναι μια μοναδική ευκαιρία να εξερευνήσετε τη μοναδική κουλτούρα του Βασιλείου, διαπιστώνοντας πόσα περισσότερα μοιράζονται αυτές οι δύο χώρες.

Παρά την απόσταση, η Ελλάδα και η Σαουδική Αραβία μοιράζονται θεμελιώδεις αξίες, όπως ο σεβασμός στην παράδοση, η αγάπη για την τέχνη και η αξία της φιλοξενίας. Αυτές οι ομοιότητες θα ζωντανέψουν στην Πολιτιστική Εβδομάδα Σαουδικής Αραβίας, που προσκαλεί τους Αθηναίους και τους επισκέπτες της πόλης να ανακαλύψουν τις κοινές πολιτισμικές ρίζες και να γνωρίσουν τη σαουδαρβική φιλοξενία από κοντά.

Οι εκδηλώσεις στο Ζάππειο θα αποτελέσουν ένα παράθυρο σε έναν πολιτιστικό κόσμο που γεφυρώνει τα σύνορα. Από τη γαστρονομία μέχρι τις καλλιτεχνικές παραστάσεις και την παραδοσιακή χειροτεχνία, η εκδήλωση αναδεικνύει το πνεύμα της συνεργασίας και της ανταλλαγής ιδεών, αποδεικνύοντας ότι Ελλάδα και Σαουδική Αραβία μοιράζονται σεβασμό προς τη δημιουργικότητα και την παράδοση. Σε έναν κόσμο που γίνεται ολοένα και πιο συνδεδεμένος, εκδηλώσεις όπως αυτή μας υπενθυμίζουν τις κοινές αξίες που ενώνουν τους λαούς.

Μια γαστρονομική εμπειρία: Γέφυρα πολιτισμών

Το φαγητό αποτελεί κεντρικό κομμάτι των οικογενειακών και κοινωνικών δεσμών, τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Σαουδική Αραβία. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, οι επισκέπτες θα απολαύσουν εμβληματικά πιάτα όπως το Τζερές, το Χενίτ, το Μπαλιλά, το Κλεϊτζά και το Μουταμπάκ. Η αρωματική εμπειρία του παραδοσιακού σαουδαρβικού καφέ, των λουκουμάδων και των αποξηραμένων ρόδων της περιοχής Μαντίνα θα σας συνεπάρει.

Οι Έλληνες επισκέπτες θα δοκιμάσουν τα μοναδικά αυτά προϊόντα και θα ανακαλύψουν τις αγροτικές παραδόσεις της Σαουδικής Αραβίας.

Αυτή η γαστρονομική εμπειρία θα αναδείξει τη σημασία της φιλοξενίας στη σαουδαρβική κουλτούρα, προσκαλώντας σας να ανακαλύψετε νέες γαστρονομικές εμπειρίες που θα σας μείνουν αξέχαστες.

Μουσική και χορός: Η κοινή αγάπη για την τέχνη

Για τους λάτρεις της μουσικής και του χορού, η Πολιτιστική Εβδομάδα θα προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία να απολαύσουν παραδοσιακούς σαουδαρβικούς χορούς, που αναδεικνύουν την απέραντη παράδοση της χώρας. Η μουσική, με όργανα όπως το ούτι, το φλάουτο και το κανονάκι, θα γεφυρώσει τις αραβικές και ευρωπαϊκές μελωδίες, προσφέροντας μια αυθεντική εμπειρία.

Χειροτεχνία και καλλιγραφία: Η τέχνη της παράδοσης

Οι επισκέπτες θα έχουν την ευκαιρία να δουν Σαουδάραβες τεχνίτες να δημιουργούν παραδοσιακά αντικείμενα και να συμμετάσχουν σε εργαστήρια καλλιγραφίας, ανοίγοντας έναν διάλογο ανάμεσα στις ελληνικές και αραβικές καλλιτεχνικές παραδόσεις.

Ανακαλύψτε την πολιτιστική κληρονομιά της Σαουδικής Αραβίας

Εκθέσεις αρχαιολογικών αντικειμένων και προβολές μικρού μήκους ταινιών θα προσφέρουν μια βαθύτερη κατανόηση της καθημερινής ζωής στη Σαουδική Αραβία. Παράλληλα, μέσα από διαδραστικές οθόνες και εκθέσεις θα αναδειχθούν τα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO, όπως η μοναδική ομορφιά Όαση Αλ-Αχσά και οι επιγραφές στα βράχια της Πολιτιστικής Περιοχής Χιμά, ηλικίας έως και 7.000 ετών.

Έτος της Καμήλας: Τιμητική εκδήλωση

Μην παραλείψετε να επισκεφτείτε το περίπτερο αφιερωμένο στο Έτος της Καμήλας, όπου θα μάθετε για τον σημαντικό ρόλο της καμήλας στην ιστορία και την κουλτούρα της Σαουδικής Αραβίας, καθώς και για τα μοναδικά προϊόντα που προέρχονται από αυτήν.

Η Πολιτιστική Εβδομάδα Σαουδικής Αραβίας στο Ζάππειο αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για να χτιστούν γέφυρες πολιτισμού ανάμεσα σε δύο αρχαίους πολιτισμούς και τις κοινές αξίες που τους ενώνουν.

FALL PRE

Συναυλίες και live events που όλοι περιμένουμε, θεατρικές και μουσικές παραστάσεις που αξίζει να παρακολουθήσουμε, εκθέσεις τέχνης που μας μεταφέρουν στον χώρο και τον χρόνο. Η νέα σεζόν ξεκινά δυναμικά.

Το πάρτι της Στέγης

Η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση εγκαινιάζει τη νέα σεζόν με ένα απελευθερωτικό street πάρτι στη γειτονιά του Νέου Κόσμου, από τις 18:00 έως τα μεσάνυχτα. Εκεί όπου κάθε χρόνο χορεύουν περισσότεροι από 10.000 άνθρωποι. Το πρόγραμμα, σε συνεργασία με το Plisskën Festival, θα ξεκινήσει με ένα ξεσηκωτικό παιδικό πρόγραμμα από το Bobos Arts Festival με μουσική, χορό, bubbles και πολλές άλλες εκπλήξεις. Την ένταση θα ανεβάσει ένα πολυσυλλεκτικό line up με ονόματα της εγχώριας και διεθνούς μουσικής σκηνής: ο Αθηναίος μύστης της northern soul και κυνηγός σπάνιων βινυλίων DJ Breakin Moves, η νέα φωνή της ελληνικής rap Ladele, η Billie Kark με το δικό της «Πάρτι», το φαινόμενο της ελληνικής house και techno σκηνής K.ατου, το δυναμικό hip-hop δίδυμο των Joker/Two-Face και, τέλος, η εκρηκτική Αυστραλιανή DJ και παραγωγός ΗΑΑί με τη μελωδική techno της. 3/10, στους δρόμους γύρω από τη Στέγη.

© YANNIS PAPANASTASOPOULOS & ORFEAS KALAFATIS

Φθινόπωρο στην Αθήνα με ζωντανές συνδέσεις

Τα μουσικά highlights τις επόμενες μέρες κι εβδομάδες στην πόλη

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

VIEW 2024

Η πρώτη ψύχρα της σεζόν φέρνει μαζί της μια νοσταλγία. Κι όταν το κρύο αρχίζει να δαγκώνει, μπορείς να θέλεις να βρεις ζεστασιά σε κάτι μεγαλύτερο από σένα. Οι συναυλίες δεν είναι απλώς live events. Είναι στιγμές που ξεφεύγεις από τον εαυτό σου, χάνεσαι στο πλήθος και, κάτω από φώτα που τρεμοπαίζουν, βρίσκεις κομμάτια σου σε ήχους που συγχρονίζονται και στίχους που τραγουδιούνται.

Ο Νίκος Πορτοκάλογλου για τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα σε μια συναυλία αλληλεγγύης

Κάθε εισιτήριο από αυτή τη συναυλία θα γίνει μια μεγάλη βοήθεια για τους ασθενείς των Γιατρών Χωρίς Σύνορα σε όλο τον κόσμο. Με το αντίτιμο ενός εισιτηρίου, κάθε μήνα για ένα χρόνο, εξασφαλίζονται 760 πακέτα θεραπευτικής τροφής (plumpy nut) για υποσιτισμένα παιδιά. Μια μουσική γιορτή συνεισφοράς, με τον Νίκο Πορτοκάλογλου να ερμηνεύει τραγούδια από τη μακρόχρονη καριέρα του, μαζί με τη Βίκυ Καρατζόγλου, τον Βύρωνα Τσουράπη και τη δυναμική του μπάντα Ευγενείς Αλήτες. Καλεσμένοι στην ξεχωριστή αυτή συναυλία θα είναι η Ελένη Τσαλιγοπούλου, ο Πάνος Μουζουράκης και η Νεφέλη Φασούλη. Ιδιαίτερο στιγμιότυπο της βραδιάς, η παρουσία επί σκηνής της El Sistema Greece Youth Choir, του διαπολιτισμικού φωνητικού συνόλου όπου συμμετέχουν νέοι ηλικίας 8 έως 26 ετών.

24/9, Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού

In Flames στο πρώτο μεγάλο metal live της νέας σεζόν

Το σχήμα από την underground death metal σκηνή της Σουηδίας που ηγήθηκε του ιδιώματος NWOSDM, επιστρέφει στην Αθήνα, με τη highlight εμφάνισή του στο Release Athens να μην έχει ξεχαστεί. Θα ξεσπκώσουν κάθε θεατή, με πρώτο τον Anders Fridén, θα δείξουν πόσο εξασκημένοι μουσικοί είναι και θα περάσουν μαζί μας καλά στο πρώτο μεγάλο «κλειστό» live της χρονιάς, 29/09, Floyd

Ο Kamasi Washington κάτω από την Ακρόπολη

Ο θρύλος της σύγχρονης jazz-fusion από το Λος Άντζελες έρχεται για μια αξέχαστη βραδιά κάτω από την Ακρόπολη. Με επιτυχημένες εμφανίσεις σε μεγάλα παγκόσμια φεστιβάλ, όπως τα Coachella, Glastonbury, Fuji Rock, Bonnaroo και Primavera, ο διάσημος σαξοφωνίστας Kamasi Washington είναι γνωστός για πολλούς λόγους: έχει εμφανιστεί με τους Snoop Dogg, Kendrick Lamar, John Legend και Raphael Saadiq, αναμειγνύοντας το hip-hop με την πιο παραδοσιακή jazz. Έχει περιοδεύσει με τον Herbie Hancock, θρυλικό πιανίστα και συνθέτη της τζαζ, έχει επιμεληθεί, μεταξύ άλλων, το σάουντρακ για το «Becoming», το ντοκιμαντέρ της Μισέλ Ομπάμα στο Netflix. Θα είναι μια ζωντανή, αυτοσχεδιαστική, πρωτότυπη βραδιά. 1/10, Ωδείο Ηρώδου Αττικού

In Orbit v.5 στον Θόλο του ΚΠΙΣΝ

Τρεις μέρες με εδραιωμένους και ανερχόμενους καλλιτέχνες σε ένα φεστιβάλ με ελεύθερη είσοδο που, για πέμπτη συνεχή χρονιά, παρουσιάζει ένα πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα που, όπως το μουσικό σύμπαν της πόλης, παίρνει νέες μορφές και διαστάσεις. Η σύγχρονη εναλλακτική μουσική σκηνή δίνει ραντεβού στον Θόλο του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, στο In Orbit v.5. Την Παρασκευή, το φεστιβάλ ανοίγει με hip hop και τους Buzz Capitano, LADELE, MiRA και Dolly Vara, το Σάββατο η ηλεκτρονική μουσική παίρνει τον πρώτο ρόλο με τους TURBOFLOW3000, OLINA, Καλλιόπη Μητροπούλου και Νίκο Βελιώτη και Bhukhura, ενώ την Κυριακή το line up κινείται στα μονοπάτια της πάντα εξελισσόμενης εγχώριας rock σκηνής με τους

Μοa Bones, Lemonostifel, Commuter και Come. 4-6/10, Θόλος, Πάρκο Σταύρος Νιάρχος, ΚΠΙΣΝ

Fu Manchu, rock με γκάζια από αυτούς που ξέρουν

1999, 2002, 2019. Όσοι έτυχε να τους δουν live στην Ελλάδα, ξέρουν. Για όσους θέλουν να μάθουν και να έχουν να το λένε στους υπόλοιπους σαν ιστορία που δεν μπορείς να πιστέψεις, η stoner rock μπάντα από την Καλιφόρνια με τα πάρε δώσε με τη σκηνή του Palm Desert, έρχεται ορεξάτη με νέο υλικό, πιστούς fuzzsmokers, ογκώδη ήχο, ρεφρέν που θα τραγουδάνε όλοι. Support σχήμα οι Khirki (Κίρκη), το μουσικό τρίο από την Αθήνα, που ισορροπεί ανάμεσα στο rock 'n' roll και στην παραδοσιακή μουσική. 10/10, Gagarin 205

Η πειραματική pagan folk κολεκτίβα **Heilung** μας περιμένει στον Λυκαβηττό

Η πειραματική pagan folk κολεκτίβα από τον σκανδιναβικό βορρά, με μέλη από τη Δανία, τη Νορβηγία και τη Γερμανία, μας προσκαλεί σε μια μουσική επανασύνδεση με τις κοινές, πανανθρώπινες ρίζες

μας. Για να παραγάγουν τον ιδιαίτερο ήχο τους, χρησιμοποιούν ως μουσικά όργανα αντικείμενα όπως κρουστά, κόκαλα ή και δόρατα. Τα περίτεχνα κουστούμια που φορούν επί σκηνής σκίζονται από τα μέλη του συγκροτήματος κατά τη διάρκεια του live. Μέσα από τη χρήση πολλών διαφορετικών γλωσσών (λατινικών, γερμανικών, κελτικών, γοθικών, πρώιμων γερμανικών διαλέκτων και άλλων) εξερευνούν μουσικά και στιχουργικά - ποιητικά τη μαγεία της αρχαίας κουλτούρας των παραδόσεων των βόρειων ευρασιατικών λαών. Πατί να μη ζήσεις μια τέτοια μυσταγωγική φθινοπωρινή νύχτα; 12/10, Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού

Royal Philharmonic Orchestra, Vasily Petrenko, Yunchan Lim

Το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών υποδέχεται την ιστορική Royal Philharmonic Orchestra (Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα), υπό τον περιζήτητο αρχιμουσικό Vasily Petrenko, και συστήνει στο ελληνικό κοινό τον σούπερ σταρ του πιάνου Yunchan Lim. Ο Κορεάτης βιρτουόζος κέρδισε τη διεθνή αναγνώριση όταν ανακηρύχθηκε ο νεαρότερος πιανίστας που απέσπασε το πρώτο βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό

Amyl &
The Sniffers

Heilung

MiRA

dEUS

Kamasi Washington

◀ Van Cliburn, το 2022, σε ηλικία μόλις 18 ετών. 13/10, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Cigarettes After Sex, με sold out και νέα ημερομηνία

Αφού η πρώτη μέρα έγινε sold out, προστέθηκε και δεύτερη, και αφού το ambient pop σχήμα του Greg Gonzalez έρχεται με το νέο του τρίτο άλμπουμ «X's», χιλιάδες ψυχές θα συρρεύσουν προκειμένου να δουν και να ακούσουν το σχήμα που δημιουργεί ατμόσφαιρες αιθέριες με ερωτικές και ρομαντικές ιστορίες. 25-26/10, Κλειστό Γήπεδο Μπάσκετ ΟΑΚΑ

dEUS και Yeah! σε indie σύμπραξη

Οι indie rockers από την Αμβέρσα έρχονται στην αγαπημένη τους Αθήνα για να παρουσιάσουν live το τελευταίο άλμπουμ τους, «How to replace it», αλλά και τα γνωστά τραγούδια τους. Και οι Yeah! θα είναι το opening act συστήνοντας κομμάτια από το νέο τους 5 track EP, επανακάμπτοντας με τον πιο «ζωντανό» τρόπο και δηλώνοντας την ενεργή παρουσία τους στην εγχώρια underground/alternative rock σκηνή. 1/11, Fuzz Club

Tindersticks με το νέο άλμπουμ τους που ενθουσιάζει

Το φθινόπωρο ταιριάζει πολύ στους Tindersticks και η αγαπημένη τους Αθήνα περιλαμβάνεται στις πόλεις που θα επισκεφτούν για τη live προώθηση του νέου τους άλμπουμ «Soft Tissue». Μουσικοί και ποιητές μαζί, με ιστορία 30 και πλέον ετών και με έναν πάντα εκφραστικό Stuart Staples στο μικρόφωνο, μας περιμένουν για μια ζωντανή σύνδεση. 2/11, City Theater

Θεόδωρος Κουρεντζής, Ορχήστρα Υτορία, παγκόσμια πρεμιέρα

Ο χαρισματικός Θεόδωρος Κουρεντζής και η Ορχήστρα Υτορία αποδίδουν με τον δικό τους τρόπο τη Συμφωνία αρ. 5 του Gustav Mahler και ερμηνεύουν σε παγκόσμια πρεμιέρα την πρωτότυπη σύνθεση «Passacaglia» του Jay Schwartz, που είναι αφιερωμένη στον διεθνή Έλληνα μαέστρο. 2-3/11, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Ο Geoff Tate παρουσιάζει το Big Rock Show

Θα είναι μεγάλο. Θα είναι δυνατό. Θα είναι διασκεδαστικό. Γεμάτο από μυθικά τραγούδια που σημάδεψαν τέσσερις δεκαετίες, ξεπέρασαν τα 20.000.000 σε πωλήσεις παγκοσμίως, και καλύπτουν τις κορυφαίες στιγμές από το σύνολο της δισκογραφίας του με τους Queensryche, το Big Rock Show του Geoff Tate έρχεται και στην Αθήνα. Τη βραδιά θα ανοίξουν δύο καλλιτέχνες με ενδιαφέρον: Irene Ketikidi και Jon Voyager. 17/11, Gagarin 205

Πρώτη φορά Amyl & The Sniffers

Το τρίτο τους επερχόμενο άλμπουμ «Cartoon Darkness» αφορά «την κλιματική κρίση, τον πόλεμο, την πολιτική και όλους εμάς που νομίζουμε πως βοηθάμε online, όταν το μόνο που συμβαίνει είναι να τρέφουμε τη θηριώδη τράπεζα πληροφοριών μιας μεγάλης τεχνολογικής εταιρείας», όπως δήλωσαν οι Amyl and the Sniffers. Οι Αυστραλοί punk rockers ηχογράφησαν στα 606 Studios των Foo Fighters με παραγωγό τον Nick Launay κι έρχονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, για μια συναυλία που θα ολοκληρώσει την ευρωπαϊκή τους περιοδεία και που μπορεί να μπει στη λίστα με τις καλύτερες της χρονιάς. 29/11, Floyd A

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Της ΝΙΚΗΣ - ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ

Το φθινόπωρο έρχεται, τα βράδια δροσίζουν και σιγά-σιγά αναζητούμε εκδηλώσεις σε κλειστές αίθουσες. Μετά τα καλοκαιρινά ραντεβού στον Κήπο, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών βάζει τα «φθινοπωρινά» του. Διάσπες ορχήστρες, ταλαντούχοι μουσικοί, χορευτικά και μπαλετικά σύνολα ερμηνεύουν κλασικά και σύγχρονα έργα, γεμίζοντας μουσική και χορό τις αίθουσες του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. Η Καμεράτα - Ορχήστρα των φίλων της Μουσικής επιστρέφει με τα μουσικά της αφιερώματα, όπως και οι δύο in residence ορχήστρες του Μεγάρου, ΚΟΑ και ΕΛΣΟΝ, ενώ ο Νοέμβριος είναι αφιερωμένος στην τζαζ. Η Royal Philharmonic Orchestra υπό τον Vasily Petrenko εμφανίζεται με τον σούπερ-σταρ του πιάνου Yunchan Lim τον Οκτώβριο, ενώ τον Νοέμβριο ο Θεόδωρος Κουρεντζής διευθύνει τη Υτορία. Πιστή στο ραντεβού της με το κοινό του Μεγάρου, η κορυφαία ομάδα σύγχρονου χορού Nederlands Dans Theater έρχεται στις 6, 7, 8 και 9 Νοεμβρίου. Δεν θα λείψουν φυσικά και τα εκπαιδευτικά προγράμματα για τους μικρούς φίλους του Μεγάρου, με εργαστήρια, παραστάσεις, προβολές ταινιών, αλλά και το Παιδικό και Εφηβικό Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αθήνας. Και φυσικά όλοι περιμένουμε τα Χριστούγεννα στο Μέγαρο. Δύο μεγάλες παραγωγές μπαλέτου, μία παράσταση θεάτρου σκιών, ένα κονσέρτο εκκλησιαστικού οργάνου και το καθιερωμένο εορταστικό γκαλά όπερας είναι οι εκδηλώσεις που δεν χάνονται.

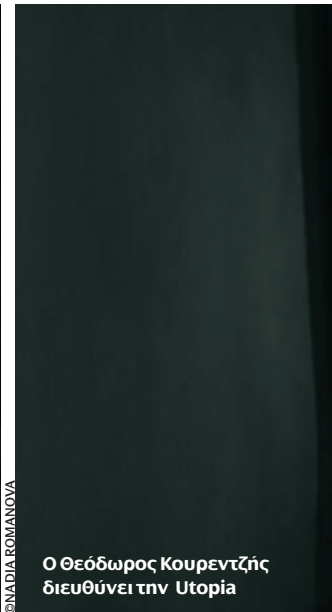
Ανυπομονούμε για όλα!

NDT 2024, «Vanishing twin»

Η Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, υπό τη μουσική διεύθυνση του Πιόργου Πέτρου

Ο Θεόδωρος Κουρεντζής διευθύνει την Utopia

Ο πιανίστας Ύντσαν Αιμ συμπράττει με τη Royal Philharmonic Orchestra

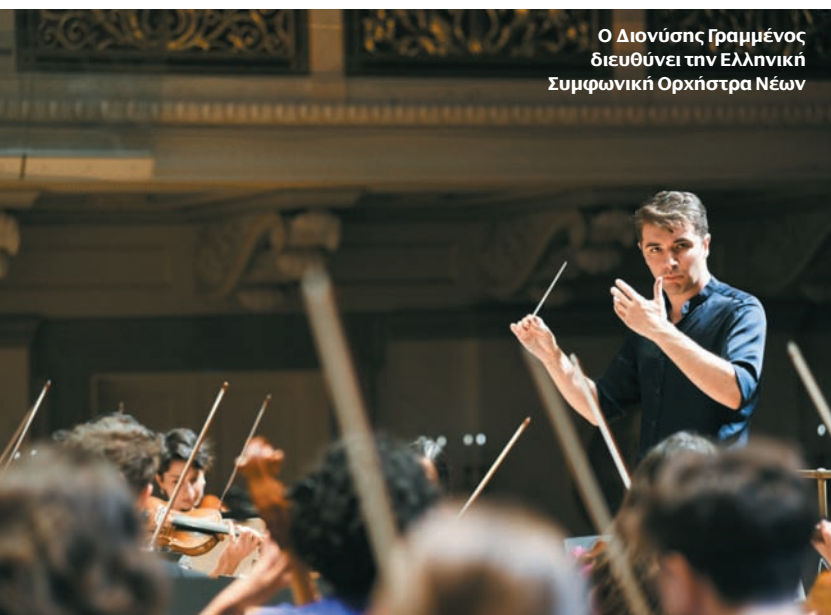
Ο Monty Alexander D-Day στις βραδιές τζαζ του Νοεμβρίου

Ο Τάσος Πυργιέρης σκηνοθετεί τη «Φαύστα» με πρωταγωνίστρια την Τζίνη Παπαδοπούλου

Ο Βασίλι Πετρένκο διευθύνει τη Royal Philharmonic Orchestra

Ο Διονύσης Γραμμένος
διευθύνει την Ελληνική
Συμφωνική Ορχήστρα Νέων

«Δον Κιχώτης»,
Μπαλέτο της Εθνικής
Όπερας της Οδησσού

Ο βιρτουόζος Arcadi Volodos
τον Δεκέμβριο στο Μέγαρο

Liederabend, μουσική
δωματίου με την
υψίφωνο Άννα
Στυλιανάκη και τον
Αυστριακό πιανίστα
Χέλμουτ Ντώυτς

ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

- Η σεζόν ανοίγει με τη **Royal Philharmonic Orchestra**, υπό τη μουσική διεύθυνση του Βασίλι Πετρένκο. Στο πιάνο ο νεαρός σολίστας **Ύντσαν Λιμ**, ο νεαρότερος πιανίστας που απέσπασε το πρώτο βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό Van Cliburn το 2022, σε ηλικία μόλις 18 ετών. Μια σύμπραξη που ανυπομονούμε να απολαύσουμε επί σκηνής! (13/10)
- Επόμενος σταθμός: Οι δύο εμφανίσεις που θα κάνει ο **Θεόδωρος Κουρεντζής** με την Utopia Orchestra, με χορηγό την **ALPHA BANK**. Η συναυλία τους θα ανοίξει με ένα νέο έργο του αμερικανού συνθέτη Τζέι Σβαρτς, ειδικά γραμμένο για τον Θεόδωρο Κουρεντζή, σε παγκόσμια πρεμιέρα στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, που δεν θέλουμε να χάσουμε. Στη συνέχεια, θα αποδώσουν την 5η Συμφωνία του Μάλερ με τον δικό τους μοναδικό τρόπο. (2 & 3/11)
- Ο Νοέμβριος είναι αφιερωμένος στους φαν της τζαζ μουσικής. Μεγάλα ονόματα από την ελληνική και διεθνή σκηνή εμφανίζονται στον κύκλο **JAZZ @ MEGARON** – με τη χορηγία της **MOTOR OIL** – για να μας προσφέρουν μαγικές μελωδικές βραδιές. Ανάμεσά τους μουσικοί που όλοι γνωρίζουμε και αγαπάμε όπως: **Γιώργος Κοντραφούρης Τρίο**, **Marcin Wasilewski Trio**, **Monty Alexander D-Day**. (10-20/11)
- Η καταξιωμένη υψίφωνος **Βασιλική Καραγιάννη** θα ερμηνεύσει με τη μαγευτική φωνή της έργα του ρωσικού και σκανδιναβικού ρεπερτορίου, υπό τους ήχους της **Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών**. Τη μουσική διεύθυνση θα έχει ο γνωστός μαέστρος **Στάθης Σούλης**. (15/11).
- Τον Δεκέμβριο έρχεται στο Μέγαρο ο βιρτουόζος **Arcadi Volodos**. Ένα ρεσιτάλ πιάνου που δεν πρέπει να χάσετε καθώς θεωρείται ένας από τους καλύτερους πιανίστες στον κόσμο, χάρη στη μοναδική του ικανότητα να συνδυάζει μια ιδιαίτερη δεξιότητα με μια βαθιά και εκφραστική μουσικότητα. (3/12)
- Ένα μεγάλο μουσικό αφιέρωμα στον Χρήστο Λαμπράκη ετοιμάζει τον Δεκέμβριο η **Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής**, με τη μουσική διεύθυνση του **Γιώργου Πέτρου**. Ο Χρήστος Λαμπράκης ήταν άλλωστε ο εμπνευστής της Καμεράτας. (30/11 & 27/12)
- Η **Ελληνική Συμφωνική Ορχήστρα Νέων (ΕΛΣΟΝ)** υπό τη διεύθυνση του δεινού μαέστρου και ιδρυτή της **Διονύση Γραμμένου** έχει προγραμματίσει δύο εμφανίσεις μέσα στο 2024. Η πρώτη θα πραγματοποιηθεί τον Οκτώβριο σε έργα Σκαλκώτα, Άννας Κλάυν και Μπέρνσταϊν. (30/10) Η δεύτερη εμφάνιση είναι αφιερωμένη αποκλειστικά σε 2 κορυφαίες σολίστ της ΕΛΣΟΝ, τη **Μαρία-Ιομίνη Αναστασιάδου** (βιολί) και τη **Δήμητρα Κωστίκα** (φλάουτο), ενώ στο πιάνο τις συνοδεύει ο **Τίτος Γούβελης**. (8/12).

ΟΙ ΣΤΑΡ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Ένα μοναδικό χορευτικό θέαμα μάς υπόσχεται η ομάδα χορού από την Ολλανδία **Netherlands Dans Theater (NDT 1)**. Με μοναδικές κινήσεις που θα μας καθηλώσουν, θα παρουσιάσουν επί σκηνής ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει 3 έργα: τη νέα δημιουργία του Έλληνα χορογράφου Χρήστου Παπαδόπουλου, νέου συνεργάτη του NDT, καθώς και δύο δημιουργίες των Κρύσταλ Πάιτ και Γίρτζι Κύλιαν. (6-9/11)

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΠΑΕΙ ΘΕΑΤΡΟ

Ο **Θέμης Καραμουρατίδης** και ο **Γεράσιμος Ευαγγελάτος**, με τη μοναδική τους χημεία, συμπράττουν με μια πρωτότυπη μουσική σύνθεση για τη **«Φαύστα»** του Μποστ, που ανεβαίνει σε σκηνοθεσία **Τάσου Πυργιέρη**. Η γνωστή σάτιρα, με το χαρακτηριστικό χιούμορ του Μποστ, αν και γράφτηκε το 1965 παραμένει επίκαιρη καθώς είναι γεμάτη αιχμές και υπαινιγμούς ενάντια στον καθωστρεπισμό και την πολιτική ιστορία της Ελλάδας. Τον ρόλο της Φαύστας ερμηνεύει η **Τζίνη Παπαδοπούλου**. (21-30/11).

LIEDERABEND

Ο γνωστός θεσμός Liederabend συνεχίζεται για ακόμη μια χρονιά, γεμίζοντας τα απογεύματά μας με μουσική δωματίου. Για τη φετινή σεζόν έχουν προγραμματιστεί ρεσιτάλ με υψίφωνους ή βαρύτονους καλλιτέχνες διεθνούς φήμης με τη συνοδεία πιάνου. Οι βραδιές κορυφώνονται με ένα τριήμερο masterclass για τραγούδι και πιάνο στο οποίο θα διδάξει ο διάσημος σολίστ και μουσικοπαιδαγωγός **Χέλμουτ Ντώυτς**. (24, 25 & 27/11)

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ

- Μπαίνουμε στο χριστουγεννιάτικο κλίμα με δυο εντυπωσιακές παραστάσεις μπαλέτου. **«Η Βασίλισσα του Χιονιού»** και **«Δον Κιχώτης»**: δύο μοναδικές παραγωγές που θα παρουσιάσει φέτος το **Μπαλέτο της Εθνικής Όπερας της Οδησσού**. «Η Βασίλισσα του Χιονιού» (14-15/12 & 20-30/12) μάλιστα θα κάνει την παγκόσμια πρεμιέρα της στο Μέγαρο, ενώ ο «Δον Κιχώτης» (16-19/12), με την καταπληκτική μουσική του Λούντβιχ Μίνκους, υπόσχεται ένα φαντασμαγορικό θέαμα με το μπαλέτο σε πλήρη σύνθεση, με 70 συντελεστές!
- Στις αίθουσες του Μεγάρου θα παρακολουθήσουμε **Θέατρο Σκιών** για μικρούς και μεγάλους. Ο Καραγκιόζης ταξιδεύει στην Αίγυπτο για να βρει τον Άγιο Βασίλη που κάνει εκεί τις διακοπές του, στα «Χριστούγεννα του Καραγκιόζη στην Αίγυπτο», από τον **Ηλία Καρελλά** και την ομάδα του, με ζωντανή μουσική επί σκηνής. (20-30/12/2024 & 4-5/1/2025)
- Λίγες μέρες πριν από τα Χριστούγεννα θα απολαύσουμε την οργανίστα **Ουρανία Γκάσιου** σε ένα πρόγραμμα με αγαπημένες χριστουγεννιάτικες μελωδίες. Και φυσικά το χριστουγεννιάτικο πρόγραμμα κορυφώνεται με το καθιερωμένο πρωτοχρονιάτικο γκαλά με την **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών**, που φέτος είναι αφιερωμένο στον Τζάκομο Πουτσίνι. (30/12).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΜΑΣ ΦΙΛΟΥΣ

- Δεν ήταν δυνατόν να λείπουν από τον προγραμματισμό τα παιδιά! Ο Ηλίας Καρελλάς θα ταξιδέψει τους μικρούς μας φίλους σε ένα περιβάλλον παραμυθένιο, υπό τους ήχους των μουσικών του, με την παράσταση «Σκιές στο πεντάγραμμα». (12/10/2024 - 12/4/2025).
- Η κινηματογραφική ματιά των παιδιών βρίσκεται στο επίκεντρο για ακόμη μια χρονιά στο **Παιδικό και Εφηβικό Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αθήνας** (18-24/11). Τα παιδιά παίρνουν την κάμερά τους και δημιουργούν το δικό τους υλικό, σε ένα φεστιβάλ που απευθύνεται μόνο σε εκείνα.

ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Η Θεία Λένα διηγείται τις ιστορίες της στα σημερινά παιδιά στις 18&19/10, καθώς προβάλλεται το φιλμ της **Μαρίας Ηλίου «Αγαπημένη Θεία Λένα. Η ζωή και το έργο της Αντιγόνης Μεταξά»**, με αφορμή τα 120 χρόνια από τη γέννηση της Θείας Λένας, που «γαλούχησε» πολλά παιδιά με τις ραδιοφωνικές της εκπομπές.

«ΓΕΦΥΡΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ» ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΒΟΙΑ

Εκδηλώσεις, συναυλίες σε απομακρυσμένα σχολεία, εκπαιδευτικά προγράμματα και πολλές ακόμη δράσεις έχουν προγραμματιστεί και φέτος –για τρίτη συνεχόμενη χρονιά– με σκοπό τη στήριξη των κατοίκων της Βόρειας Εύβοιας. Στις δράσεις συμμετέχουν γνωστοί καλλιτέχνες και καλλιτεχνικά σχήματα, ενώ στόχος είναι να φέρουν τους μαθητές πιο κοντά στη μουσική με τον πιο διαδραστικό τρόπο.

INFO

210 7282333, www.megaron.gr

5+ | παραγωγές που ξεχωρίσαμε

Από τις... **Ιφιγένειες** του Τσερνιακόφ μέχρι τα χορευτικά των **Trocks** και από την **Κασσάνδρα** του Σέρχιο Μπλάνκο μέχρι τη **Μπαγιαντέρα** του Λούντβιχ Μίνχους, δείτε ποιες είναι οι παραστάσεις αυτής της περιόδου

Της ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ

ΟΠΕΡΑ

Η **Εθνική Λυρική Σκηνή** ανοίγει τη σεζόν 2024/25 με μια διεθνή συμπαραγωγή. Ο κορυφαίος Ρώσος σκηνοθέτης **Ντιμίτρι Τσερνιακόφ** παρουσιάζει τις δύο **Ιφιγένειες** του Κρίστοφ Βίλλιμπαλντ Γκλουκ («**Ιφιγένεια εν ταύροις**» και «**Ιφιγένεια εν Αυλίδι**») σε μία ενιαία παράσταση. Ξεκινώντας από το Φεστιβάλ του Αιξ εν Προβάνς, το δίπτυχο όπερας θα ανέβει στη συνέχεια στη χώρα μας για να καταλήξει στην Εθνική Όπερα του Παρισιού. Τη μουσική διεύθυνση έχει αναλάβει ο Μίχαελ Χόφστεττερ, ενώ ο διπλός ρόλος της Ιφιγένειας δόθηκε στη σπουδαία Αμερικανίδα σοπράνο Κορίν Γουίντερς, σε μια φωνητική και σκηνική πρόκληση.

Τον Νοέμβριο αναμένουμε στην **Εθνική Λυρική Σκηνή** ένα ακόμη δίπτυχο όπερας: Το πρώτο μέρος είναι το μονόπρακτο «**Αλέκος**» του Σεργκέι Ραχμάνινοφ, που σκηνοθετεί η **Φανί Αρντάν**, ενώ το δεύτερο είναι η αναβίωση της εξαιρετικά επιτυχημένης παραγωγής του «**Πύργου του Κυανοπώγωνα**» του Μπέλα Μπάρτοκ σε σκηνοθεσία **Θέμελη Γλυνάτσου**. Διευθύνει ο Φαμπρίτσιο Βεντούρα.

Η όπερα δωματίου «**Κασσάνδρα**», σε λιμπρέτο του Ουρουγουανού δραματουργού Σέρχιο Μπλάνκο και μουσική του διακεκριμένου Αργεντινίου συνθέτη Πάβλο Ορτίς, έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα στην **Εν-**

ναλλακτική σκηνή. Πρόκειται για μια συμπαραγωγή με το Κέντρο Πειραματισμού του Θεάτρου Κολόν του Μπουένος Άιρες και τον πρωταγωνιστικό ρόλο ερμηνεύει η διεμφυλική σοπράνο Μαρία Καστίγιο ντε Λίμα, ενώ τη σκηνοθεσία συνοπογράφουν οι **Ντιάνα Θεοχαρίδη** και **Αλέξανδρος Ευκλείδης**.

Παράλληλα, σε συμπαραγωγή με το **Εθνικό Θέατρο** θα ανέβει το μουσικό θέατρο «**Ματαρόα στον ορίζοντα**», σε μουσική των Νίκου Κυπουργού και Θοδωρή Αμπαζή. Το Ματαρόα ήταν το πλοίο που μετέφερε Έλληνες διανοούμενους στη Γαλλία μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο **Θοδωρής Αμπαζής** είναι και σκηνοθέτης της πα-

Ιφιγένεια εν Ταύροις - Ιφι-
γένεια εν Αυλίδι σε σκηνο-
θεσία Ντμίτρι Τσερνιακόφ,
στην Εθνική Λυρική Σκηνή

ράστασης, ενώ το κείμενο υπογράφει η Έλσα Ανδριανού, με την Ελίτα Κουνάδη στην έρευνα και τη δραματουργική συνεργασία.

Στο **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών** περιμένουμε το **Μπαλέτο της Εθνικής Όπερας της Οδησσού** με δυο έργα. Το πρώτο είναι η **«Ζιζέλ»** (19-24/9), ένα μπαλέτο σε δυο πράξεις, με 70 συντελεστές και τη καθηλωτική μουσική του Άντολφ Άντάμ. Ένα έργο που αποθεώνει την άδολη αγάπη, πάντοτε επίκαιρο, αν και γράφτηκε το 1841. Η δεύτερη παράσταση είναι η **«Μπαγιαντέρα»**, σε μουσική του Λούντβιχ

Μίνκου (25-30/9). Ένα μπαλέτο σε τρεις πράξεις, μια ιστορία για την αιώνια αγάπη, το μίσος, τον θάνατο και εν τέλει τη μοίρα.

Στο **Θέατρο Παλλάς** και για 5 μόνο παραστάσεις τον Οκτώβριο έρχεται το **«Les Ballets Trockadero De Monte Carlo»**. Είναι η δεύτερη φορά που ο ανατρεπτικός ανδρικός θίασος **Trocks**, που ερμηνεύει αποκλειστικά γυναικείους ρόλους, επισκέπτεται τη χώρα μας. Έτσι φέτος ταξιδεύει από το Παρίσι στην Ελλάδα για να προσφέρει ένα χορευτικό υπερθέαμα με χιούμορ, ευρηματικότητα και ακρίβεια. **A**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΣΤΑΣΗ
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

FALL PREVIEW 2024

TZAK LABOPETI

«ΤΟ **Miss Italia** ΜΟΥ ΕΣΩΣΕ ΤΗ ΖΩΗ»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΟΥΧΤΑΡΙΔΗ

Τζακ Σαβορέτι είναι ένας από μας, ένας δικός μας άνθρωπος. Είναι φινετσάτος και του αρέσει η καλή ζωή και το καλό φαγητό. Είναι καλλιεργημένος και θέλει να γνωρίζει βαθιά καθετί που αγαπάει, είναι εκλεκτικός, είναι παθιασμένος και ξέρει να μοιράζεται τόσο τη χαρά και την ευτυχία του, όσο και τη λύπη και τον πόνο του. Είναι «φω-νακλάς» και γίνεται πάντα το κέντρο της παρέας, είναι κοινωνικός και εξωστρεφής και πιστός στους συνοδοιπόρους του μουσικούς και συνεργάτες, στους οποίους εκδηλώνει έμπρακτα την αγάπη του. Πρόσφατα βρέθηκε για πρώτη φορά στη ζωή του αντιμέτωπος με το αίσθημα της απώλειας, με ένα αίσθημα απώλειας που δεν μεταφράστηκε απλά σε πόνο και θλίψη, αλλά και σε κάτι σωματικό, που δεν μπορούσε για πολύ καιρό να ξεπεράσει. Έχασε πριν από δυόμισι χρόνια τον αγαπημένο πατέρα του, στον οποίο όφειλε την ιταλική πλευρά της προσωπικότητας και του χαρακτήρα του, την ιταλική του κληρονομιά. Και, όσο κι αν πάλευε, όσο κι αν προσπαθούσε χρησιμοποιώντας όλους τους τρόπους που είχε μέχρι τότε στη διάθεσή του, δεν κατάφερε να ξεπεράσει τον πόνο, που πλέον ήταν αφόρητος! Και τον τρόπο τον βρήκε στην ιταλική μουσική και στο ιταλικό τραγούδι.

«Ο πατέρας μου πέθανε πριν από δυόμισι χρόνια και για πρώτη φορά στη ζωή μου βίωσα τη θλίψη και διαπίστωσα ότι δεν ήταν συναισθηματική και ψυχολογική, αλλά κάτι που με επηρέαζε σωματικά. Κι αυτό για μένα ήταν κάτι καινούργιο. Και ανακάλυψα ότι το μόνο φάρμακο που μπορούσα να χρησιμοποιήσω για να απαλύνω τον πόνο που ένιωθα ήταν η ιταλική μουσική». Αυτό μου λέει ανάμεσα σε πολλά ακόμα καθώς συνομιλούμε στο Zoom. Βρίσκεται στο γραφείο που μοιράζεται με τη γνωστή ηθοποιό και ζωγράφο σύντροφό του, **Τζέμα Πάουελ**. Είναι άλλη μια βροχερή μέρα στη Μεγάλη Βρετανία, από τις πολλές που οι ίδιοι έζησαν αυτό το καλοκαίρι.

Ο Τζακ Σαβορέτι έχει αναπτύξει τα τελευταία 6 χρόνια μια πολύ ιδιαίτερη σχέση με το ελληνικό κοινό και την Ελλάδα. Το κοινό του υποδέχεται με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον κάθε νέα του κυκλοφορία, ενώ τα ραδιόφωνα περιμένουν με περιέργεια και ανυπομονησία τα καινούργια του τραγούδια, για να τα εντάξουν στο νέο αγαπημένο υλικό. Ο ίδιος, δημιουργικά ανήσυχος, μοιάζει να μην πνυχάζει και να αναζητεί συνέχεια καινούργιους τρόπους έκφρασης. Αυτή τη φορά έρχεται μ' ένα νέο άλμπουμ, που ονομάζεται «Miss Italia», ένα λογοπαίγνιο που ίδιος το βρίσκει επιφανειακό αλλά και αρκετά βαθύ συγχρόνων και εντέλει και ψυχαναλυτικό.

—Γιατί ονόμασες το άλμπουμ σου “Miss Italia”; τον ρωτάω.

«Ίσως γιατί η Italia είναι μία από τις ομορφότερες χώρες στον κόσμο, οπότε είναι πολύ εύκολο να δεις τον τίτλο και με μια τόσο απλή και επιφανειακή μάτια και ανάγνωση. Όμως η ιταλική μου κληρονομιά και η σχέση μου μαζί της ξεπερνούν αυτό το επίπεδο. Αυτό που βρίσκω κάθε φορά που ανοίγω το βιβλίο που στο εξώφυλλό του γράφει “Italia” είναι ένα συναρπαστικό καινούργιο κεφάλαιο, και θα ήθελα να είναι και μια ανοιχτή πρόσκληση σε όλους να ανακαλύψουν την Italia. Είναι βέβαια και ένα λογοπαίγνιο για να δηλώσω το πόσο μου λείπει μια χώρα μου, πόσο μου λείπει ο πατέρας μου, που ήταν ο σύνδεσμός μου με την ιταλική μου κληρονομιά». Και συνεχίζει την κουβέντα μας: «Το “Miss Italia” είναι ένα άλμπουμ που δεν ήθελα να ηχογραφήσω, που δεν διάλεξα να ηχογραφήσω, αλλά έπρεπε να ηχογραφήσω. Προσπάθησα αρχικά να γράψω τραγούδια στα αγγλικά, αλλά ο πόνος δεν υποχωρούσε, δεν υπήρχε κανένα αποτέλεσμα. Όταν άκουγα όμως ιταλική μουσική, ένιωθα γαλήνη, ηρεμία και μια σύνδεση με τον πατέρα μου, τον ένιωθα δίπλα μου. Σε αυτό το σημείο άρχισα να τραγουδάω στα ιταλικά, και κατάλαβα ότι θα ήταν υπέροχο να γράψω μερικά δικά μου τραγούδια, για να νιώθω όπως ένιωθα με τα αγαπημένα μου ιταλικά τραγούδια εκείνη τη στιγμή».

—Και τι άκουγες όλη αυτή την περίοδο, εννοώ ποιοι καλλιτέχνες έγιναν η έμπνευσή σου, ήταν οι δάσκαλοι σου σ' αυτό;

Όλοι οι αγαπημένοι μου, ο Λούτσιο Μπατίστι, ο Λουίτζι Τένγκο, η Πάτι Μπράβο, η Μίνα, ο Λούτσιο Ντάλα. Η ιταλική μουσική ήταν ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της εκπαίδευσής μου. Μουσικά φυσικά, αλλά και αφηγηματικά, λατρεύω τον τρόπο περιγραφής στα ιταλικά τραγούδια. Αν ακούσεις ένα ιταλικό τραγούδι με θέμα την πλατεία μιας γειτονιάς, θα σου δώσει αμέσως μια ξεκάθαρη και ποιητική εικόνα, θα ακούσεις τις φωνές των παιδιών να παίζουν, θα μυρίσεις τα δέντρα και τα λουλούδια, θα δεις τα βλέμματα που ανταλλάσσουν τα ζευγάρια, θα ακούσεις τον ήχο που κάνουν τα φλιτζάνια του καφέ όταν ακουμπούν στο πιατάκι πάνω στο τραπέζι. Η ιταλική γλώσσα είναι μια πολύ εκφραστική και ποιητική γλώσσα, είναι πολύ ανοιχτή, με πολλά φωνήεντα. Όταν ερμηνεύεις ένα φωνήεν, νιώθεις ότι ανοίγει ολόκληρο το σώμα σου και όχι απλά το λάρυγγι σου.

—Μην ξεχάσουμε και όλους αυτούς τους Crooners της δεκαετίας του '40 και του '50 που έγραψαν ιστορία στην αμερικάνικη μουσική. Ο Πολ Άνκα, ο Τόνι Μπένετ, ο Ντιν Μάρτιν και δεκάδες ακόμη.

—Πώς προέκυψαν όλα αυτά τα ονόματα, όλα αυτά τα υπέροχα και τόσο διαφορετικά ντουέτα με πολύ μεγάλα ονόματα του παγκόσμιου τραγουδιού;

Οι συνεργασίες αυτές ήταν κάτι παραπάνω από ενθουσιώδεις, ξεκινώντας από τη Νάταλι Ιμνούλια, που έχει καταγωγή από τη Σικελία και ήθελε να εξερευνήσει τις ιταλικές της ρίζες, την Κάρλα Μόρισον, που είναι μια από τις σπουδαιότερες σύγχρονες φωνές του Μεξικού, τον Μάιλς Κέιν, που, μόλις άκουσε ότι ετοιμάζω ένα ιταλόφωνο άλμπουμ, μου είπε ότι ήθελε να συμμετάσχει, μέχρι τον κορυφαίο Τσούκερο, που έπαιξε και τον ρόλο της γέφυρας για το άλμπουμ αυτό προς το αγγλόφωνο κοινό μου. Μια μεγάλη ποικιλία από καλλιτέχνες από πολλά διαφορετικά μέρη του κόσμου, με διαφορετική

προσέγγιση στη μουσική, αλλά που έχουν ένα κοινό: την τεράστια αγάπη και εκτίμηση στην ιταλική κουλτούρα.

—Φυσικά, έχω μια απορία. Η γλώσσα, σε συνδυασμό με τη φόρμα του ποπ τραγουδιού, σε δυσκόλεψε; Είχε βέβαια προηγηθεί και το άλμπουμ «Euroriana» το 2021...

Σωστά, είχα ήδη δείξει την πολύ μεγάλη αγάπη μου για την ευρωπαϊκή κουλτούρα και το ευρωπαϊκό τραγούδι. Όμως, με το που επέστρεψα στην Αγγλία και μπήκα στο στούντιο, συνέβη κάτι μαγικό. Όσα είχα ζήσει στην Italia μετά το θάνατο του πατέρα μου και όσα είχα μάθει από τους μεγάλους δασκάλους του ιταλικού τραγουδιού συνδέθηκαν σε ένα τραγούδι που έμοιαζε δικό μου, έμοιαζε με αυτό το τραγούδι που ηχογραφήω εδώ και 20 χρόνια. Συνειδητοποίησα ότι αυτό δεν είναι ένα ιταλικό άλμπουμ, αλλά ένα άλμπουμ του Τζακ Σαβορέτι στα ιταλικά.

—Τι προσδοκίες έχεις γι' αυτό το άλμπουμ;

«Δεν έχω προσδοκίες, ποτέ δεν ήμουν φίλος των προσδοκιών. Ό,τι είχε να μου δώσει το “Miss Italia” μου το έδωσε: είμαι ήδη ευγνώμων για τον δίσκο αυτό. Αφού, όχι μόνο μου έδωσε ξανά ένα αίσθημα σκοπού, αλλά και με συντρίφευσε στην πιο δύσκολη στιγμή της ζωής μου. Σήμερα, έπειτα από αυτό τη μεγάλη απώλεια του πατέρα μου που βίωσα, νιώθω πιο δυνατός, πιο πλήρης, πιο ευγνώμων και πιο καλλιεργημένος, γιατί πολλοί άνθρωποι σ' αυτό το άλμπουμ έγιναν δάσκαλοί μου και με δίδαξαν. Επέτρεψα στον εαυτό μου να μπει ξανά στη θέση του μαθητή, να γίνει καλύτερος, να διδαχτεί. Επίσης, μιμούμενος όλους αυτούς τους δασκάλους, εκπαιδεύτηκα ξανά στην τέχνη του τραγουδιού, γιατί η καλύτερη μορφή εκπαίδευσης είναι η μίμηση. Με έκανε καλύτερο τραγουδοποιό, γιατί οι Ιταλοί είναι ιδιαίτερα περήφανοι για τη μουσική τους, για τους τραγουδοποιούς τους και για την ποιητική τους γλώσσα. Αν θέλεις να το πεις με λίγα λόγια, το “Miss Italia” ήρθε και μου έσωσε τη ζωή. Και ξέρω ότι αυτό ακούγεται κλισέ, αλλά μπορείς πάντα να εμπιστευτείς ένα κλισέ!»

ΤΖΕΜΑ ΠΑΟΥΕΛ

«ΝΙΩΘΩ ΠΟΛΥ ΤΥΧΕΡΗ ΠΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΖΩ»

Η Τζέμα Πάουελ κατάγεται από καλλιτεχνική οικογένεια. Η μητέρα της, Λούσι Πάουελ, είναι καταξιωμένη ζωγράφος και ο πατέρας της, Ντικ Πάουελ, σχεδιαστής. Η Τζέμα ζωγραφίζει από την παιδική και μεγάλωσε ανάμεσα σε πινέλα, χρώματα και καμβάδες. Σπούδασε ηθοποιία στο Πανεπιστήμιο του Μπρίστολ και υποκριτική στη Δραματική Σχολή της Οξφόρδης. Έγινε διάσημη ερμηνεύοντας με τη φωνή της τον ρόλο της Μπάρμπαρα Ράιτ στη δημοφιλή αγγλική audio σειρά «Doctor Who» και έχει παίξει σε πολλές ταινίες στον κινηματογράφο, με πιο γνωστές το «Angel» του Φρανσουά Οζόν (2007) και το «Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων» του Τιμ Μπάρτον (2010). Εγκατέλειψε την ηθοποιία και το σινεμά όταν γνώρισε τον Τζακ Σαβορέτι και απέκτησαν τρία παιδιά, οπότε και επικεντρώθηκε στη ζωγραφική. Έχει κάνει πολλές εκθέσεις σε γκαλερί στο Λονδίνο και στη νότια Αγγλία και πρόσφατα έκανε ατομική έκθεση στο Λονδίνο. Η δουλειά της έχει συλλέκτες από την Ευρώπη την Αμερική και την Αυστραλία. Η Τζέμα Πάουελ μάς έκανε ένα υπέροχο δώρο για το εξώφυλλο της ATHENS VOICE. Μας χάρισε ένα έργο της εμπνευσμένο από την Italia του Σαβορέτι και το Πορτοφίνο, με τίτλο: «In the still of the night, Portofino». Την έχω συναντήσει αρκετές φορές, αφού επιλέγει να έρχεται σε κάποιες από τις εμφανίσεις του Τζακ Σαβορέτι στην Ελλάδα, και ήθελα πάντα να μιλήσω μαζί της.

—Τζέμα, πάντα ήθελα να συνομιλήσω με ανθρώπους που έχουν μαζί οικογένεια, μοιράζονται δηλαδή κάτι πολύ κοινό, και ταυτόχρονα μοιράζονται και μια μεγάλη αγάπη για την τέχνη. Πώς νιώθεις εσύ γι' αυτό;

Νιώθω πολύ τυχερή που ζωγραφίζω και νιώθω επίσης πολύ τυχερή που ο Τζακ είναι τραγουδοποιός, έχουμε αυτή την οικογένεια και όλο αυτό λειτουργεί. Καταλαβαίνω ότι είναι ένα προνόμιο και είμαι ευγνώμων γι' αυτό. Επέλεξα, έπειτα από πολλή σκέψη, να αφήσω την ηθοποιία και να κρατήσω τη ζωγραφική, που ούτως ή άλλως με ακολουθεί από πολύ μικρή ηλικία. Ένιωθα πάντα ότι αυτός είναι ένας τρόπος για να παραμείνω κοντά στη φύση, που είναι κάτι που λατρεύω. Ανακάλυψα ότι μπορώ να εκφραστώ πολύ καλύτερα με τη ζωγραφική παρά με την ηθοποιία. Δουλεύω εδώ, στο σπίτι—το ατελιέ μου είναι ακριβώς δίπλα από τα δωμάτια των παιδιών—και όλο αυτό με γεμίζει ευτυχία.

—Ζωγραφίζεις κυρίως τοπία, παρατηρώ, και καθόλου πορτρέτα.

Δεν είμαι ζωγράφος πορτρέτων, αλλά έλκομαι από φιγούρες που εντάσσονται στο τοπίο, είναι μέρος ενός περιβάλλοντος. Μου αρέσει να ζωγραφίζω ανθρώπους που βλέπω ότι γίνονται ένα με το περιβάλλον. Για παράδειγμα, την περασμένη εβδομάδα ήμουν στην Κέρκυρα και παρατηρούσα για πολλή ώρα έναν άντρα δίπλα στη θάλασσα να καπνίζει ένα τσιγάρο βυθισμένος στις σκέψεις του. Η παρουσία του και ο τρόπος του ήταν κάτι που μου τράβηξε την προσοχή αμέσως, με μαγνήτισε και θέλησα να τον ζωγραφίσω με τον ίδιο τρόπο που κάποιος ζωγραφίζει μια μπαλαρίνα, θέλησα να τονβάλω δηλαδή στο κέντρο του πίνακά μου.

—Κάθε φορά που έρχεσαι στην Ελλάδα ζωγραφίζεις, είναι έτσι; Ναι, όποτε μπορώ το κάνω, μου αρέσει πάρα πολύ το ελληνικό φως και η φύση. Την προηγούμενη φορά που είχε έρθει ο Τζακ και τραγούδησε στο Ηρώδειο, μου άρεσε πάρα πολύ η περιοχή και ζωγράφισα τις στέγες των σπιτιών.

—Τζέμα, σε ευχαριστούμε πολύ για τον υπέροχο πίνακα που μας έδωσες για το εξώφυλλο της Α.Υ. Θυμίζει πάρα πολύ τον Τζακ. Εγώ σας ευχαριστώ.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Ο Τζακ Σαβορέτι έρχεται για τέταρτη φορά στην Ελλάδα, για δύο μοναδικές συναυλίες σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Την Παρασκευή 20/9 στις 21:00 στο Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού και το Σάββατο 21/9 στη Μονή Λαζαριστών στη Θεσσαλονίκη. Opening act: Γκίζμο Βαρίγιας.

FALL PREVIEW 2024

Τι θα δούμε φέτος στα αθηναϊκά θέατρα;

Ποιες είναι οι καινούριες παραστάσεις και ποιες εκείνες
που επαναλαμβάνονται για δεύτερο ή τρίτο χρόνο;
Τι σχεδιάζουν οι θεατρικοί παραγωγοί;

Της ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ

Χρήστος Μαλάκης, Μαρία Μοσχούρη, Ευδοκία Ρουμελιώτη, Χρήστος Σαπουντζής στην «Ορέστεια του Στρίντμπεργκ» της Λένας Κτισσοπούλου, Θέατρο Άνεσις

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

Οι επαναλήψεις από την προηγούμενη σεζόν

Το φετινό θεατρικό τοπίο χαρακτηρίζεται από πολλές «επαναλήψεις» παραστάσεων που ξεχώρισαν την προηγούμενη θεατρική σεζόν. Στις νέες παραγωγές θα ξεχωρίσουν αρκετές πρεμιέρες σύγχρονων θεατρικών έργων που συζητιούνται στο εξωτερικό και έρχονται για πρώτη φορά στη χώρα μας, όπως η **«Φάλαινα»**, το **«Prima Facie»** ή το μοναδικό **«The Second Woman»** με τη **Στεφανία Γουλιώτη** σε μια 24ωρη παράσταση. Παράλληλα, δεν θα λείψουν οι διασκευές κλασικών αριστουργημάτων της παγκόσμιας θεατρικής λογοτεχνίας αλλά και κάποια πολύ ενδιαφέροντα νέα κείμενα Ελλήνων ή ξένων θεατρικών συγγραφέων.

Στις επαναλήψεις θα βρούμε παραστάσεις που συζητήθηκαν πολύ. Για δεύτερη σεζόν επανέρχονται στο θέατρο Διάνα η **Ελένη Ράντου** με τον μονόλογό της στο **«Πάρτι της ζωής μου»**. Για λίγες και περιορισμένες παραστάσεις συνεχίζουν στο Πορεία το **«Περλιμπλίν και Μπελίσσα»** του Λόρκα και το **«Εγκλημα και Τιμωρία»** του Ντοστογιέφσκι – και τα δυο σε σκηνοθεσία **Δημήτρη Τάρλου**. Στο θέατρο Ελληνικός Κόσμος **«Οι άθλιοι»** του Βίκτορος Ουγκό, μια μεγάλη παραγωγή με 23μελή θίασο, σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνος Νικολαΐδη** με τον Ιβάν Σβιτάιλο στον ρόλο του Γιάννη Αγιάννη και στο Ζίνα **«Ο θάνατος του εμποράκου»** του Άρθουρ Μίλερ, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Νανούρη**, με τον Βλαδίμηρο Κυριακίδη στον κεντρικό ρόλο. Όμοια **«Η καρδιά του σκύλου»** του Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ, σε σκηνοθεσία **Έφης Μπίρμπα**, στο θέατρο Κιβωτός με πρωταγωνιστή τον Άρη Σερβετάλη, κάνοντάς μας να αναρωτηθούμε εάν μπορούμε να δούμε τον κόσμο με άλλα μάτια. Η **«Αξία της ζωής»** της Jane Anderson, σε σκηνοθεσία **Σωτήρη Τσαφούλια**, τον Οκτώβριο στο θέατρο του **Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης**. Στο Μικρό Γκλόρια επιστρέφει το λαϊκό μιούζικαλ τσέπης **«Μίξερ»**, σε σκηνοθεσία **Κώστα Σιλβέστρου**, με την Έλενα Χαραλαμπούδη (aka 5 Minute Mum) και τον Αλέξανδρο Σιάτρα. Στο θέατρο Αργώ το **«Κάθε Πέμπτη κύριε Γκριν»**, σε σκηνοθεσία **Κώστα Γάκη**, με τον Γιώργο Κωνσταντίνου και τον Απόστολη Τότσικα στους πρωταγωνιστικούς ρόλους, αλλά και **«Το στρίψιμο της βίδας»**, της Σοφίας Καζαντζιάν και του Μάριου Ιορδάνου μέχρι και 26 Ιανουαρίου 2025. Στο Studio του Θεάτρου Αργώ ξαναπαίζεται το **«Χόρεψέ με πατέρα»** της Κατερίνας Αντωνιάδου, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Αρμένη**, με τους δυο τους να ενσαρκώνουν τον πατέρα και την κόρη. Το **«The Doctor»** στο Αμφι-Θέατρο, σε σκηνοθεσία **Εύας Μανιδάκη**, μια παράσταση που θίγει το θέμα της έκτρωσης, σε αντιδιαστολή με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις και τα κοινωνικά κλισέ και πώς αυτό παίρνει διαστάσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η παράσταση **«Η λέξη πρόοδος στο στόμα της μητέρας μου πχούσε πολύ φάλτσα»** του Ματέι Βίζνιεκ, σε σκηνοθεσία **Αικατερίνης Παπαγεωργίου** συνεχίζεται στο θέατρο Μπέλλος. Στο Σταθμός επιστρέφουν **«Οι γριές που μαζεύουν την τσουνκίδα»** σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Ντέλλα**, **«Το γάλα»** του Βασίλη Κατσικονούρη, σε σκηνοθεσία **Μάνου Καρatzογιάννη - Ερμίνας Κυριαζή** και **«Η κασέτα»** της Λούλας Αναγνωστάκη, που σκηνοθετεί στο πλαίσιο της διδακτορικής του διατριβής ο **Μάνος Καρatzογιάννης**, καλλιτεχνικός διευθυντής του θεάτρου. Στο θέατρο Τζένη Καρέζη παίζονται πάλι τη φετινή σεζόν οι **«Σπυριδούλες»** της Νεφέλης Μαϊστράλη, η παράσταση της θεατρικής ομάδας 4Frontal που συν-σκηνοθέτησαν οι **Θανάσης Ζερίτης** και **Χάρης Κρεμμύδας**.

Επιστρέφουν για 3η χρονιά **«Η άνοδος του Αρτούρο Ούι»**, το δυνατό κείμενο του Μπέρτολ Μπρεχτ για την άνοδο του φασισμού, με τη συγκλονιστική ερμηνεία του **Γιώργου Χρυσοστόμου**, στο θέατρο Ark, και **«Ο Γλάρος»** του Άντον Τσέχωφ σε σκηνοθεσία και διασκευή **Σάββα Στρούμπου** και την Ομάδα Σημείο Μηδέν στο θέατρο Άττις - **Νέος Χώρος**. Ομοίως και **«Οι Μπαμπάδες με ρούμι»** των **Ρέννα-Παπαθανασίου**, στο θέατρο Αλίκα αλλά και ο «Προμηθέας Εσταυρωμένος» του **Χρήστου Λιακόπουλου**, στο θέατρο Ακμήνη.

Για 4η χρονιά συνεχίζονται στο θέατρο Αλφα Φωτίου - Ληναίος μέχρι τις 20 Οκτωβρίου το **«Θέλω να σου κρατάω το χέρι»**, σε κείμενο του Τάσου Ιορδανίδη και σκηνοθεσία της **Θάλειας Ματίκα**, με τους ίδιους να έχουν και τους πρωταγωνιστικούς ρόλους, και για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων η περσινή παράσταση **«Τζούλια»** του Τάσου Ιορδανίδη, ένα έργο βασισμένο στα «Δεσποινίς Τζούλια» του Στρίντμπεργκ. Ακόμα, **«Τα αξύριστα πηγούνια»** του Γιάννη Τσίρου στο Μικρό Χορν, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Παλούμνη**. Ο ίδιος σκηνοθέτης υπογράφει και τα **«170 τετραγωνικά»** που παίζονται για 6η χρονιά στην **Κεντρική Σκηνή** στο θέατρο Ιλίσια. Επίσης για 4η συνεχόμενη χρονιά συνεχίζεται το **«Sexy Laundry»** στο θέατρο ΚΑΠΠΑ, σε σκηνοθεσία **Σπύρου Παπαδόπουλου**. Ο ίδιος πρωταγωνιστεί στην παράσταση με παρτενέρ τη Ρένια Λουιζίδου. Για 5η χρονιά ανεβαίνει στο Ολνίο **«Η μεταμόρφωση»** του Κάφκα, σε σκηνοθεσία **Τάσου Σαγρή**, συμμετέχοντας στο εκτενές πολιτιστικό αφιέρωμα για την επέτειο των 100 χρόνων από τον θάνατο του συγγραφέα. ►

Παραστάσεις που ξεχωρίζουμε

Φέτος στο Εθνικό θέατρο ο Στάθης Λιβαθινός σκηνοθετεί το **«Μάνα Κουράγιο»** του Μπέρτολτ Μπρεχτ και ο Αλέξανδρος Μυλωνάς το **«Σχολείο των γυναικών»** του Μολιέρου. Ένα πολυφωνικό έργο για τις καταπιέσεις και τις κατακτήσεις που έχει υποστεί το γυναικείο σώμα μέσα στους αιώνες – με τίτλο **«Το σώμα της»** – θα παίζεται στην Πειραματική Σκηνή από τον Νοέμβριο, σε σκηνοθεσία Ελένης Ευθυμίου από έναν 12μελή θίασο, αποτελούμενο μόνο από γυναίκες. Επίσης θα ανέβουν **«Η λυγερή»** του Καρκαβίτσα, σε σκηνοθεσία Ειρήνης Λαμπρινοπούλου, αλλά και **«Ο τελευταίος ασπροκόρακας»** του σπουδαίου σκηνοθέτη, συγγραφέα και θεωρητικού του θεάτρου Αλέξη Σολομού, σε σκηνοθεσία Έλενας Μαυρίδου.

Στη Στέγη ξένοι σκηνοθέτες σκηνοθετούν Έλληνες ηθοποιούς. Η πρώτη παραγωγή είναι το **«Second Woman»**, που σκηνοθετούν οι Αυστραλές Nat Randall και Anna Breckon. Η Στεφανία Γουλιώτη θα πρωταγωνιστεί σε έναν θεατρικό μααραθώνιο 24 ωρών, συμπράττοντας σταδιακά με 100 διαφορετικούς άντρες, μη ηθοποιούς. Κάθε φορά η Γουλιώτη θα παίζει την ίδια σκηνή αλλά με άλλον παρτενέρ, χωρίς ωστόσο να έχει κάνει πρόβα με κανέναν. Όσοι την έχουν δει στο εξωτερικό αναφέρουν ότι είναι μια παράσταση που σε κρατάει για ώρες. Θα αντέξει άραγε κάποιος να την παρακολουθήσει ένα ολόκληρο 24ωρο;

Η δεύτερη παραγωγή είναι ο **«Χορός των εραστών»**. Ο Πορτογάλος Τιάγκο Ροντρίγκες, καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ της Αβινιόν, επιστρέφει στη Στέγη και ανεβάζει το πρώτο έργο που έγραψε το 2006, σκηνοθετώντας το για πρώτη φορά σε γλώσσα που εκείνος δεν μιλάει. Με τον Νίκο Καραθάνο και τη Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου στους πρωταγωνιστικούς ρόλους, αποτελεί έναν ύμνο στην αγάπη και τον έρωτα, μέσα από τον φόβο και την απειλή του θανάτου.

Ένας ακόμη ξένος σκηνοθέτης, ο Ιταλός Antonio Latella, σκηνοθετεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα το κλασικό θεατρικό έργο του Τενεσί Ουίλιαμς **«Γυάλινος Κόσμος»** στο θέατρο Τέχνης. Στον ρόλο της Αμάντα η Μαρία Καλλιμάνη. Ο Antonio Latella είναι ένας καταξιωμένος σκηνοθέτης που έχει τιμηθεί με πλήθος διακρίσεων και βραβείων, ενώ διδάσκει στις σημαντικότερες θεατρικές σχολές της Ιταλίας.

Η Λένα Κιτσοπούλου έχει την τιμητική της σε 3 θεατρικές παραγωγές φέτος. Η πρώτη είναι η **«M.A.I.P.O.Y.A.»**, σε σκηνοθεσία Φρόσως Λύτρα, που ανεβαίνει στο Μικρό Χορν με πρωταγωνίστρια τη Μαρία Σολωμού. Μια γυναίκα 37 ετών ανοίγει την πόρτα του μπάνιου της στο κοινό και εκμυστηρεύεται τις ανησυχίες της και τους προβληματισμούς της με ένα έντονο καυστικό χιούμορ. Μια γυναίκα της διπλανής πόρτας χρησιμοποιεί την ειρωνεία για να σχολιάσει τα κλισέ και τα δόγματα της καθημερινότητας. Η δεύτερη είναι η **«Ορέστεια του Στρίνμπεργκ»** στο θέατρο Άνεσις, σε σύλληψη και σκηνοθεσία της ίδιας της Λένας Κιτσοπούλου, που προσεγγίζει με τη δική της τολμηρή ματιά τα 3 έργα του κλασικού θεατρικού συγγραφέα: **«Οι δανειστές»**, **«Ο χορός του θανάτου»** και **«Η πιο δυνατή»**. Πρωταγωνιστούν οι Ευδοκία Ρουμελιώτη, Χρήστος Σαπουντζής, Χρήστος Μαλάκης, Μαρία Μοσχούρη. Η τρίτη – για φέτος – παράσταση της Λένας Κιτσοπούλου ανεβαίνει στο Ολβίο. Ο **«Κατάθλας»**, σε σκηνοθεσία Νατάσας Παπαμιχαήλ, διηγείται την ιστορία του Λάκη, ενός ανατρεπτικού ήρωα, που θέλει απεγνωσμένα να ξεφύγει από τις μαύρες σκέψεις του και να δραπετεύσει από το στενό στόμα που κληρονόμησε από τη μάνα του.

FALL PREVIEW 2024

Η Κόρα Καρβούνη, ο Χρήστος Κοντογεώργης, η Γιούλη Τσαγκαράκη και η Καλλιόπη Παναγιωτίδου πρωταγωνιστούν στην παράσταση «John», θέατρο Δίπυλον

© ΔΟΜΗΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΟΥ

Οι ξένες παραγωγές που έρχονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα

Το «**Prima Facie**» αποτελεί ένα έργο-φαινόμενο που παίζεται ήδη σε πάνω από 25 χώρες παγκοσμίως. Έρχεται στο θέατρο Πορεία, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Οικονόμου**, με τη **Λένα Παπαληγούρα** στον ρόλο της δικηγόρου Tessa Ensler. Πραγματεύεται το ζήτημα του πολλαπλού βιασμού, πολύ επίκαιρο στις μέρες μας. Η λατινική έκφραση «prima facie» είναι ένας δόκιμος νομικός όρος που μεταφράζεται «εκ πρώτης όψεως». Ουσιαστικά, θα έπρεπε η ενοχή του δράστη να είναι αυταπόδεικτη σε έναν βιασμό, αλλά αυτό δεν συμβαίνει στην πραγματικότητα. Η κεντρική ηρωίδα –δικηγόρος και ταυτόχρονα το θύμα– προσπαθεί να υπερασπιστεί τον εαυτό της, παλεύοντας ανάμεσα στη νομοθεσία και τη δικαιοσύνη. Στο ίδιο θέατρο η κεντρική παράσταση για φέτος θα είναι το «**Frankenstein & Eliza**», με πρωταγωνιστή τον **Γιάννη Στάνκογλου**. Πρόκειται για μια διασκευή της Έρις Κύργια, εμπνευσμένη από τον πασίγνωστο σε όλους ήρωα της Μέρι Σέλεϊ, Βίκτορ Φρανκενστάιν. Αν και διαδραματίζεται στην Αμερική στη δεκαετία του 1960, όταν ξεκίνησε η ιστορία της τεχνητής νοημοσύνης, το έργο είναι πολύ επίκαιρο. Το μεγάλο ερώτημα που απασχόλησε τους συντελεστές είναι το πώς θα οριστεί «το τέρας». Σκηνογράφος του έργου θα είναι ο Πάρης Μέξης, ενώ θα υπάρχει ζωντανή μουσική σε σύνθεση του Γκάρι Σάλμαν.

«**Η φάλαινα**» (*The Whale*) του Σάμιουελ Ντι Χάντερ –που έγινε πιο ευρέως γνωστό από την κινηματογραφική διασκευή του Αρονόφски το 2023– ανεβαίνει στο θέατρο **Νέος Ακάδημος**, σε σκηνοθεσία του **Πυγμαλίωνα Δαδακαρίδη**. Ο ίδιος έχει και τον πρωταγωνιστικό ρόλο, ενσαρκώνοντας τον Τσάρλι, έναν καθηγητή αγγλικών, υπερβολικά παχύσαρκο, στα όρια της νοσηρότητας, που έχει εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια για ζωή και κάθε επαφή με τον έξω κόσμο. Πρόκειται ουσιαστικά για μια ιστορία που θέτει το ουσιαστικό ερώτημα: μπορούμε να σώσουμε ο ένας τον άλλον; Ο Πυγμαλίωνας Δαδακαρίδης σκηνοθετεί επίσης την παράσταση «Δuo γυναίκες χορεύουν» στο θέατρο Διάνα με την Κατιάνα Μπαλανίκα και την Ιωάννα Ασημακοπούλου στους πρωταγωνιστικούς ρόλους. Η κομεντί του Καταλανού συγγραφέα Ζουζέπ Μαρία Μπενέτ Ζουρνέτ, σε μετάφραση Els de Paros, μελετά τη σχέση μιας μοναχικής γυναίκας με τη νεαρή κοπέλα που τη φροντίζει.

Η παράσταση «**Linda**» της Βρετανίδας συγγραφέως Penelope Skinne ανεβαίνει από την ομάδα Νάμα στο *Επί Κολωνών*, σε σκηνοθεσία **Ελένης Σκότη**. Μια φαινομενικά επιτυχημένη γυναίκα, που συνειδητοποιεί πόσο δύσκολο είναι να βρει την ευτυχία στη σύγχρονη αμελικτική πραγματικότητα. Ένα έργο πάνω στους ρυθμούς ζωής μας, στον χαμένο χρόνο που αναζητούμε συνεχώς και στη ζωή που περνά χωρίς ποιοτικές στιγμές. Στον κεντρικό ρόλο η **Κατερίνα Λέχου** ενώ ο **Άλκης Κούρκουλος** παίζει μόνο επί οθόνης. Ένα από τα πιο πολυσυζητημένα θεατρικά έργα των τελευταίων ετών, η «**Αμφιβολία**» (*Doubt*:

a parable) του John Patrick Shanley, κάνει πρεμιέρα στην Ελλάδα στις 21 Οκτωβρίου στο *Δημήτρης Χορν* (Αμερικής 10). Τη σκηνοθεσία υπογράφει ο **Γιώργος Παπαγεωργίου**, ενώ τους πρωταγωνιστικούς ρόλους ενσαρκώνουν η **Φιλαρέτη Κομνηνού** και ο **Κώστας Χανακούλας**. Η αδερφή Αλοίσους πιστεύει ότι ο –κατά τα άλλα προοδευτικός– πατέρας Φλυν έχει παρενοχλήσει σεξουαλικά ένα 12χρονο μαύρο αγόρι. Ωστόσο, η αμφιβολία που πλανάται γύρω από το γεγονός, διατρέχει όλο το έργο.

Το δικαστικό θρίλερ «**Η ετυμγορία**» του Barry Reed –σε θεατρική διασκευή της Margaret May Hobbs– παρουσιάζεται στο «*Θέατρον*» του *Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος»*, σε σκηνοθεσία **Πέτρου Ζούλια**, με τον **Γρηγόρη Βαλτινό** στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Η παράσταση πραγματεύεται ένα θέμα πολύ επίκαιρο στις μέρες μας, την απονομή της δικαιοσύνης. Ο Φρανκ Γκάλβιν, ένας ξεπεσμένος αλκοολικός δικηγόρος, αναλαμβάνει να δικαιώσει τη νεαρή πελάτισσά του, Ντέμπορα Κέιτ (**Ζέτα Δούκα**), που πέφτει σε κώμα από ιατρικό λάθος. Ο πρωταγωνιστής συγκρούεται με ένα διεφθαρμένο σύστημα εξουσίας μεγαλοφυατρών και παλεύει για να αποδοθεί δικαιοσύνη.

Το «**Ακρωτήριο**», του Sharr White θα παίζεται στο θέατρο *Ιλίσια*, σε σκηνοθεσία **Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου**. Η **Μαρία Ναυπλιώτου**, νευρολόγος στο επάγγελμα, καταρρέει κατά τη διάρκεια ενός συνεδρίου, με αποτέλεσμα να ξεχάσει τα πάντα. Το μόνο που επαναλαμβάνει συνεχώς είναι ένα παλιό οικογενειακό σπίτι στο Ακρωτήριο, που δεν είναι πλέον στην κατοχή της. Ο **Δημήτρης Αλεξανδρής**, ο σύζυγός της, προσπαθεί να τη βοηθήσει να ξαναβρεί τη μνήμη της και, αν και είχαν πολλά προβλήματα, της φέρεται με στοργή και κατανόηση.

Το «**John**» της Annie Baker, σε σκηνοθεσία **Μιχάλη Πανάδη**, εγκαινιάζει την επαναλειτουργία του θεάτρου *Δίπυλον*. Ένα ζευγάρι (**Κόρα Καρβούνη** και **Χρήστος Κοντογεώργης**) που αντιμετωπίζει προβλήματα στη σχέση του βρίσκεται σε ένα πανδοχείο. Εκεί συναναστρέφεται με την ιδιοκτήτρια αλλά και την τυφλή φίλη της, σε ένα σκηνικό γεμάτο μυστήριο, υπονοούμενα και εντάσεις.

Στο «*Εν Αθήναις*» ανεβαίνει για πρώτη φορά το πολυβραβευμένο έργο «**Next Fall**» του Geoffrey Nauffts με τον ελληνικό τίτλο «**Κράτα με**». Ένας άνθρωπος σε κώμα και γύρω του σύντροφος και συγγενείς καλούνται να αποφασίσουν για τη ζωή του. Ένα σύγχρονο κείμενο που θέτει ζητήματα αφοσίωσης, πίστης, συντροφικότητας, με την αγάπη να λειτουργεί ως καταλύτης.

Το «**Brokeback Mountain**» της Annie Proulx –γνωστό κυρίως από την κινηματογραφική του μεταφορά– ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο *Θέατρο Κνωσός*, σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Ρήγου**. Σε μετάφραση της Έρις Κύργια, το έργο πραγματεύεται την απαγορευμένη αγάπη δύο 20χρονων αγοριών που εργάζονται μαζί ως βοσκοί στα άγρια βουνά του Γουαϊόμινγκ.

FALL PREVIEW 2024
ΘΕΑΤΡΟ

Ο Πυγμαλίωνας
Δαδακαρίδης είναι
ο πρωταγωνιστής
στην παράσταση
«Φάλαινα», Θέατρο
Νέος Ακάδημος

Ηλένα Παπαληγούρα
στο «Prima Facie»,
θέατρο Πορεία

© ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

Ο Πώργος
Χρυσοστόμου στο
έργο «Η άνοδος του
Αρτούρο Ούι» στο Ark

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

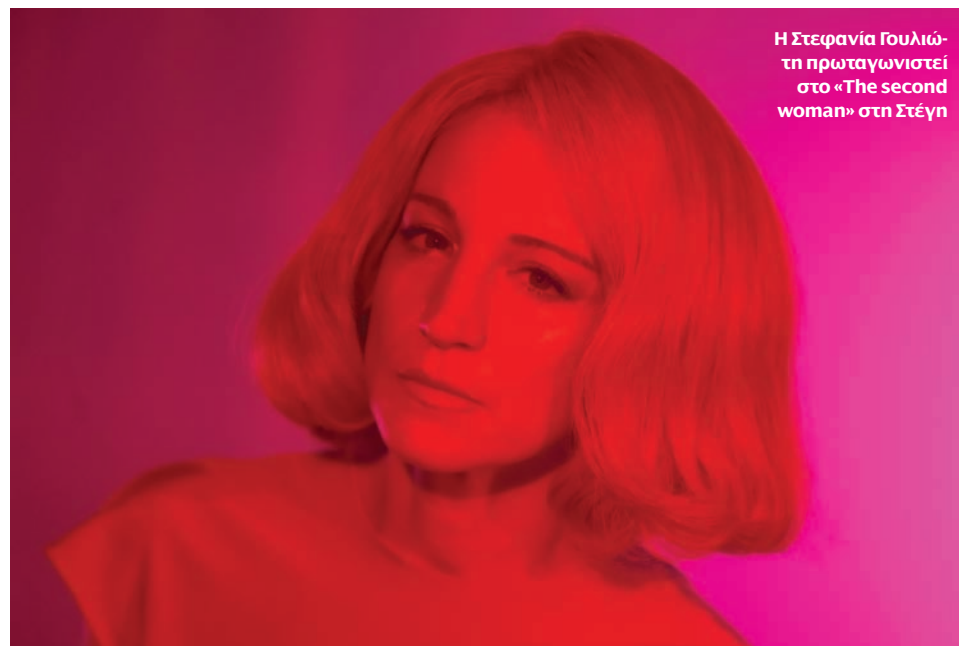
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΑΓΑΠΗ-
ΘΗΚΑΝ ΤΗΝ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ
ΣΕΖΟΝ ΚΑΙ ΝΕΕΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΜΕ
ΔΥΝΑΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΣ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

Ο Πώργος Κωνσταντί-
νου και ο Αποστόλης
Τότσικας στο «Κάθε
Πέμπτη κύριε Γκρην»
στο θέατρο Αργώ

Η Στεφανία Γουλιώ-
τη πρωταγωνιστεί
στο «The second
woman» στη Στέγη

© ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Αργύρης Αγγέλου,
Νίκος Πουρσανί-
δης, Γεράσιμος
Σκαφίδας, Αλέκος
Συρσοβίτης στον
«Πουπουλένιο»,
Σύγχρονο Θέατρο

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

Ο Άρης Σερβετάλης
πρωταγωνιστεί στην
παράσταση «Η καρδιά του
σκύλου» στο θέατρο Κιβωτός

© ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΑΝΙΔΗΣ

FALL PREVIEW 2024

Μεταφορές κλασικών έργων και σύγχρονα κείμενα Ελλήνων και ξένων συγγραφέων

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα ανεβαίνει στο Σύγχρονο Θέατρο **«Η κόρη του λοχαγού»** του Αλεξάντρ Σεργκέγιεβιτς Πούσκιν, σε θεατρική διασκευή και σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Ασιπώτη**. Με αφετηρία την αγροτική λαϊκή εξέγερση του 1773, το έργο είναι ένας ύμνος στον έρωτα, τη φιλία, την ηθική και τις αξίες της ζωής. Στο ίδιο θέατρο ξεκινά τον Οκτώβριο **«Ο Πουπουλένιος»** του Μάρτιν ΜακΝτόνα ανεβαίνει τον Οκτώβριο, σε σκηνοθεσία του **Νικολέστη Χανιωτάκη**, μια παράσταση με στοιχεία αστυνομικού θρίλερ αλλά και μαύρης κωμωδίας. Ένας συγγραφέας, σε ένα αυταρχικό καθεστώς, οδηγείται στον ανακριτή ως ύποπτος για ανεξικνίαστα εγκλήματα. Η φαντασία υπερδεύεται με την πραγματικότητα, τα διηγήματά του μοιάζουν ρεαλιστικά και όλα δείχνουν πιθανά. Πρωταγωνιστούν οι ηθοποιοί: Αργύρης Αγγέλου, Νίκος Πουρσανίδης, Γεράσιμος Σκαφίδας, Αλέκος Σουσοβίτης.

«Στο διπλανό δωμάτιο ή το έργο του δον ντιέ» της Sarah Ruhl ανεβαίνει στο θέατρο Βρετανία, σε μετάφραση και σκηνοθεσία του **Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη**. Το έργο μάς ταξιδεύει στο 1880, στην πουριτανική Νέα Υόρκη, όπου ένας επιστήμονας εφευρίσκει για θεραπευτικούς σκοπούς, με στόχο τη θεραπεία της «υστερίας» των γυναικών (και ενίοτε των αντρών), μια πρωτοπόρα συσκευή, τον ηλεκτρικό δοντού. Μέσα από τη θεραπεία των ασθενών του, ο –κατά τα άλλα πουριτανός– επιστήμονας αρχίζει να βλέπει τη σχέση με τη γυναίκα του υπό άλλο πρίσμα... Μέσα από τον πουριτανισμό του παρελθόντος, η συγγραφέας θέτει ζητήματα που μας απασχολούν σήμερα, όπως η ανθρωπινή φύση και οι λειτουργίες της, αλλά και η θέση της αγάπης στις ζωές μας.

Το θέατρο **Πόρτα**, αν και συνήθως προσανατολίζεται σε νέα, άπαιχτα ή σπάνια παιγμένα θεατρικά κείμενα, αυτή τη χρονιά παρουσιάζει ένα από τα «ιερά κείμενα» του σύγχρονου θεάτρου, το **«Περιμένοντας τον Γκοντό»**, με τη σκηνοθετική ματιά του **Θωμά Μοσχόπουλου**. Η ιδιαιτερότητα της διανομής έγκειται στο ότι οι πρωταγωνιστικοί ρόλοι έχουν δοθεί μόνο σε νεαρούς ηθοποιούς, εν αντιθέσει με την επικρατούσα τακτική να ανατίθενται σε μεγαλύτερους σε ηλικία ανθρώπους.

Ένα καινούριο κείμενο του συγγραφέα Μάριους φον Μάγενμπουργκ, το **«Νάχτλαντ»** (Nachtland) κάνει πρεμιέρα στις 18 Οκτωβρίου, στο θέατρο Αποθήκη. Το «nachtland» είναι ένας κατασκευασμένος γερμανικός όρος που σημαίνει «η χώρα όπου βασιλεύει η νύχτα». Το έργο αποτελεί μια καυστική σάτιρα για τις σύγχρονες σχέσεις και τα κακώς κείμενα της κοινωνίας. Την σκηνοθεσία υπογράφει ο **Νικολέστης Χανιωτάκης**.

Ο **«Τρόμος του κροκόδειλου»** της Μέγκαν Τάιλερ, σε σκηνοθεσία **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου**, ανεβαίνει τον Οκτώβριο στο θέατρο του Νέου Κόσμου. Είναι μια μαύρη κωμωδία, ενάντια στην πατριαρχία, που μας ταξιδεύει στη Βόρεια Ιρλανδία το 1989. Μια κόρη που το είχε σκάσει από το σπίτι της επιστρέφει νομίζοντας πως ο κακοποιητικός πατέρας της έχει πεθάνει. Ωστόσο, ο... κροκόδειλος βρίσκεται εκεί.

Στο θέατρο Χώρα κάνει πρεμιέρα στις 9 Οκτωβρίου το **«True West»** του Σαμ Σέπαρντ σε μετάφραση και σκηνοθεσία **Έλενας Καρακούλη**. Ο Νίκος Ψαρράς και ο Μάρκος Παπαδοκωνσταντάκης υποδύονται δύο αδέρφια που συγκρούονται συνεχώς, ειδικά όταν στην καθημερινότητά τους αρχίζει να εμπλέκεται ένας παραγωγός από το Χόλιγουντ, ο οποίος αλλάζει τις ζωές τους και αντιστρέφει τις μέχρι τώρα πορείες τους.

Ο **Δημήτρης Καταλειφός** σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στο κλασικό έργο του Τσέχωφ **«Ο Θεός Βάνιας»** στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Ένα από τα αριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας για το αδιέξοδο των ανθρωπίνων σχέσεων, για τους ανεκπλήρωτους έρωτες και την παρακμή των κοινωνικών αξιών.

Στο θέατρο Βεάκη ανεβαίνει μια σύγχρονη εκδοχή του Δον Ζουάν, με πρωταγωνιστή τον Πάνο Βλάχο. Πρόκειται για μια σύγχρονη εκδοχή και μια πιο ανατρεπτική προσέγγιση του κλασικού ήρωα, σε σκηνοθεσία **Ληώς Τριανταφυλλίδη**. Εδώ ο καρδιοκατακτητής βρίσκεται σε ένα μπαρ και χρησιμοποιεί τη γοητεία του για να κερδίσει ακόλουθους. Από εκεί που υποστηρίζει, μια ελευθερία χωρίς κανόνες, ξαφνικά γίνεται εκείνος ο μοναδικός και απόλυτος κανόνας και μεταμορφώνεται σε έναν ηγέτη-Νάρκισσο που χειρίζεται τα πιο πολύπλοκα ζητήματα με μια απλοϊκότητα που δεν τους αρμόζει.

Το κλασικό έργο του Άρθουρ Μίλερ **«Ήταν όλοι τους παιδιά μου»** ανεβαίνει στο θέατρο Αλκυονίδες, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Νανούρη**. Η υπόθεση γνωστή: ένας εργοστασιάρχης που λάει σκάρτα εξαρτήματα αεροπλάνων στην πολεμική αεροπορία, με αποτέλεσμα κάποια να πέφτουν. Πώς εμπλέκονται τα παιδιά του στην ιστορία αυτή; Η απληστία και τα όρια της αποτελεί το κεντρικό θέμα σε αυτό το έργο. Τους πρωταγωνιστικούς ρόλους έχουν οι Γιώργος Γάλλος, Άννα Μάσχα, Κωνσταντίνος Μπιμπής και Λίλα Μπακλέση.

Το **«Festen»** των Τόμας Βίντερμπεργκ και Μπο Χάνσεν ανεβαίνει στο θέατρο ΑΛΜΑ, σε διασκευή - σκηνοθεσία του **Οδυσσέα Παπασηπλιόπουλου**. Ένας πατέρας κλείνει τα 60 του, όλη η οικογένεια μαζεύεται για να γιορτάσουν. Η γιορτή παίρνει άλλη τροπή, όταν ο μεγάλος γιος της οικογένειας αποκαλύπτει ένα μυστικό που κρατούσε χρόνια κρυμμένο.

Το **«Τριαντάφυλλο στο στήθος»** ένα έργο του Τεννεσί Ουίλιαμς που δεν ανεβαίνει τόσο συχνά στα ελληνικά θέατρα, θα παίζεται φέτος στο **Πτί Παλαί**, σε μετάφραση, ελεύθερη διασκευή και σκηνοθεσία του **Γιωργή Τσουρή**. Εδώ αναδεικνύεται η κωμική πλευρά του κειμένου που είναι λίγο παραγνωρισμένη στη χώρα μας. Η Μαρία Καβογιάννη, στον πρωταγωνιστικό ρόλο της Σεραφίνας, μιας γυναίκας που παλεύει για να αναγνωριστεί ως αθέριος προσωπικότητα σε μια πατριαρχική κοινωνία. Η τελική ρήξη πραγματοποιείται μέσα από χιουμοριστικές αλλά και τρυφερές στιγμές. Συμπρωταγωνιστής της, στον ρόλο του Αλβάρου, ο Μάκης Παπαδημητρίου. Άλλο ένα έργο του Τεννεσί Ουίλιαμς, η **«Λυσασμένη γάτα»** θα παίζεται φέτος στο θέατρο Αθηνά, σε διασκευή

και σκηνοθεσία **Δημοσθένη Παπαδόπουλου**. Η Μάρθα Λαμπίρη Φεντόρουφ υποδύεται τον ομώνυμο ρόλο και ο Πέτρος Λαγούτης σε εκείνον του συζύγου της.

Η **«Άννα Καρένινα»**, το κλασικό μυθιστόρημα του Λέων Τολστόι, ανεβαίνει στο θέατρο Θησείων, με τους Αργύρη Ξάφη, Δέσποινα Κούρτη και Δημήτρη Γεωργιάδη, ενώ τη σκηνοθεσία έχει αναλάβει η **Ιώ Βουλγαράκη**.

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα έρχεται στην αυθεντική της μορφή η παράσταση **«Ωραία μου κυρία»**, στο θέατρο Παλλάς, σε σκηνοθεσία και απόδοση κειμένου και στίχων από τη **Θέμιδα Μαρσέλλου**. Πρόκειται για μια υπερπαραγωγή με 40 πρωταγωνιστές, ηθοποιούς, τραγουδιστές, χορευτές και μουσικούς αλλά και ζωντανή ορχήστρα. Τους πρωταγωνιστικούς ρόλους ενσαρκώνουν η Demy και ο Ιεροκλής Μιχαηλίδης. Η Θέμις Μαρσέλλου σκηνοθετεί ένα ακόμη μιούζικαλ στο Παλλάς, τη **«Matilda»**, με τις μικρές πρωτοεμφανιζόμενες Νάρια Αθανασοπούλου και Μυρτώ Φαραζή εναλλάξ στον πρωταγωνιστικό ρόλο.

«2:22 - A Ghost Story», ένα σύγχρονο θρίλερ του Danny Robins (δημιουργός του διάσημου BBC podcast **«The Battersea Poltergeist»**) ανεβαίνει φέτος στο θέατρο Αλάμπα, σε σκηνοθεσία **Φάνη Μουρατίδη**. Ανθρωποι της διπλανής πόρτας –που μπορούμε άνετα να ταυτιστούμε μαζί τους– αρχίζουν να αναρωτιούνται αν το σπίτι τους είναι στοιχειωμένο και αν υπάρχουν φαντάσματα στον σύγχρονο κόσμο του Facebook, του Spotify και της AmazonAlexa. Μια παράσταση γεμάτη χιούμορ, απρόοπτα και αγωνία μέχρι να φτάσει η ώρα 2.22 ακριβώς...

Ο **«Caveman»** του Rob Becker επιστρέφει φέτος στο θεατρικό τοπίο στο θέατρο Αργώ, με τον Δημήτρη Δρακόπουλο, σε σκηνοθεσία-απόδοση της **Θέμιδος Μαρσέλλου**. Πρόκειται για τη μακροβιότερη σόλο κωμωδία στην ιστορία του Μπρόντγουεϊ, ενώ έχει ανέβει πολλές φορές και στην Ελλάδα. Το μεγάλο ζήτημα που τίθεται –με χιουμοριστικό και καυστικό τρόπο– είναι οι διαφορές ανάμεσα στους άντρες και τις γυναίκες.

Στο θέατρο Τόπος Αλλού ο **Νίκος Καμτσής** γράφει και σκηνοθετεί την παράσταση **«Gogol: η αβάστακτη ελαφρότητα μιας μύτης»**. Πρόκειται για ένα κείμενο εμπνευσμένο από 4 έργα του ρώσου θεατρικού συγγραφέα: **«Μύτη»**, **«Επιθεωρητής»**, **«Νεκρές ψυχές»**, **«Παντρολογήματα»**. Πρόσωπα, καταστάσεις, σχέσεις και συγκρούσεις θα ζωντανέψουν στη σκηνή, φλερτάροντας με το παράλογο.

Στο θέατρο Μπέλλος από τις 15 Νοεμβρίου η ομάδα **The Young Quill** θα παρουσιάζει το **«Μεμοράντουμ»** του Τσέχου θεατρικού συγγραφέα Βατσλαβ Χάβελ, σε σκηνοθεσία **Αικατερίνης Παπαγεωργίου**. Ένα πολιτικό κείμενο που μελετά τη σχέση του ανθρώπου με το κράτος, τη γραφειοκρατία και τις δημόσιες υπηρεσίες.

Στο θέατρο Γκλόρια ανεβαίνει ο **«Επιθεωρητής»**, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Κακλέα**, με τον Στέλιο Μάινα, τον Θοδωρή Σκυφτούλη και την Άνδρη Θεοδότου στους βασικούς ρόλους. Στο

Η Σύρμω Κεκέ στην
παράσταση «Ο τρόμος του
κροκόδειλου» στο Θέατρο του
Νέου Κόσμου

ΘΕΑΤΡΟ

Μικρό Γκλόρια το γαλλικό μυθιστόρημα «**Αγαπητέ μ@λάκα**» της αντισυμβατικής συγγραφέως Βιρζινί Ντεπάντ (Virginie Despentes) ανεβαίνει για πρώτη φορά παγκοσμίως στο θεατρικό σανίδι, σε θεατρική διασκευή του Σωτήρη Καραμεσίνη και της Εύας Κοτανίδη. Το best seller μυθιστόρημα γράφτηκε μετά την έκρηξη του #metoo και αποτελεί έναν ύμνο στη φιλία, της μόνης σχέσης που –κατά τη Ντεπάντ– μπορεί να κάνει τη ζωή πιο υποφερτή και τον άνθρωπο λιγότερο... μ@λάκα.

Στο **Θέατρο Σημείο** ανεβαίνει από τις 11 Νοεμβρίου και η «**αστερωσκονη**» της Χριστίνας Ματθαίου, ένα ταξίδι στον έρωτα και στο πάθος μέσα από γνωστές θεατρικές και λογοτεχνικές ιστορίες αγάπης. Επίσης, από τις 18/10 ξεκινά και ο «Βουβός σερβιτόρος», σε σκηνοθεσία Δανάης Σπηλιώτη, με τον Αντώνη Καφετζόπουλο και τον Μιχάλη Τιτόπουλο στους πρωταγωνιστικούς ρόλους.

Στο **Θέατρο Σταθμός**, το «**Γκιακ**», σε σκηνοθεσία-διασκευή και έρευνα του **Κωνσταντίνου Ντέλλα**, θα παίζεται τη σεζόν 2024-2025. «Γκιακ» στην αρβανίτικη διάλεκτο σημαίνει «αίμα, συγγένεια εξ αίματος, έγκλημα αίματος, βεντέτα». Η παράσταση αποτελεί θεατρική μεταφορά των διηγημάτων του Δημοσθένη Παπαμάρκου. Πρωταγωνιστές είναι βετεράνοι ήρωες της Μικρασιατικής εκστρατείας, που προσπαθούν να προσαρμοστούν στη σύγχρονη πραγματικότητα, ξεχασμένοι από όλους.

Οι παραστάσεις στο **Κρατικό Θέατρο** **Βορείου Ελλάδος**

Ανακοινώθηκαν και οι παραστάσεις του ΚΘΒΕ με το κεντρικό σύνθημα «Θέατρο Παντού». Στο Θέατρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών θα ανέβει η παράσταση «**Δον Κάρλος**» του Φρίντριχ Σίλλερ, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Χουβαρδά** από τον Νοέμβριο 2024, ενώ τον ίδιο μήνα θα ξεκινήσει στη Μονή Λαζαριστών - Σκηνή Σωκράτης Καραντινός ένα νέο θεατρικό έργο για τον Μανώλη Χιώτη, το «**MANOLIS / καρδιά σε τέσσερις χορδές**», σε σκηνοθεσία **Ιόλης Ανδρεάδη**, ενώ το πρωτότυπο κείμενο έχει γράψει η ίδια σε συνεργασία με τον Άρη Ασπρούλη. Τον Ιανουάριο του 2025 ανεβαίνει ο «**Ρωμαίος και Ιουλιέτα**», σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Ρήγου**. Οι υπόλοιπες νέες παραγωγές θα ξεκινήσουν από τον Γενάρη του 2025, με μεγάλα ονόματα στη σκηνοθεσία των παραστάσεων όπως ο Αστέριος Πελέκης (Καλλιτεχνικός Διευθυντής ΚΘΒΕ) και ο Αλέξανδρος Ρήγας. Όσον αφορά τις «επαναλήψεις» της περσινής χρονιάς, ανεβαίνουν στο Βασιλικό Θέατρο από τον Οκτώβριο «**Ο καλός άνθρωπος του Σε Τσουάν**» του Μπρεχτ σε σκηνοθεσία **Δημήτρη Καραντζά** και το «**Βίρα τις άγκυρες**» των Ρέππα-Παπαθανασίου σε σκηνοθεσία **Αστέριου Πελέκη**. Στη Μονή Λαζαριστών-Μικρό Θέατρο συνεχίζεται το «**Ρωμαίος και Αννέτα**» του Ζάν Ανούιγ σε σκηνοθεσία **Άννας Φόνσου**. Στο Φουαγιέ του Θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών για λίγες παραστάσεις το «**Πήρε τη ζωή στα χέρια της**», σε σκηνοθεσία Φρόσως Λύτρα. **Α**

Οι εκθέσεις του φθινοπώρου

Το εικαστικό τοπίο χαρακτηρίζεται κυρίως από μεγάλες εκθέσεις που συνεχίζονται από την προηγούμενη σεζόν, ενώ δεν λείπουν και εκείνες νέων καλλιτεχνών αλλά και οι αναδρομικές σε μεγάλους ζωγράφους και γλύπτες
Της ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ

© PARISTAVITIAN

Αναδρομική της Penny Siopis «For Dear Life» στο πλαίσιο της συλλογικής έκθεσης «Κι αν οι γυναίκες κυβερνούσαν τον κόσμο;», ΕΜΣΤ ►

Τι θα δούμε στα μεγάλα Μουσεία και Ιδρύματα της Αθήνας

Στην **Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου** συνεχίζεται η έκθεση «*Δημοκρατία*» –που έχει επιμεληθεί η **Συραγώ Τσιάρρα**– μέχρι τον Φεβρουάριο 2025. Αποτελεί την πρώτη μεγάλη έκθεση που μελετά τη σχέση ανάμεσα στην τέχνη και τη δημοκρατία μέσα από περισσότερα από 140 έργα από 55 καλλιτέχνες, αλλά και αφίσες, βιντεοπροβολές και performances.

Στο **ΕΜΣΤ** η μεγάλη έκθεση «*Κι αν οι γυναίκες κυβερνούσαν τον κόσμο*» θα τρέχει μέχρι και τον Νοέμβριο. Πρόκειται για έκθεση που ολοκληρώνεται σε 4 μέρη (τα οποία ξεκίνησαν σταδιακά) και ο τίτλος της εμπνέεται από το ομώνυμο έργο σε νέον της Yael Bartana (2017), που παρουσιάζεται στη Βόρεια και τη Νότια πρόσοψη του κτιρίου του ΕΜΣΤ. Εδώ παρουσιάζονται έργα μόνο γυναικών ή καλλιτεχνών που αυτοπροσδιορίζονται ως θηλυκότητες. Η επιμέλεια της έκθεσης ανήκει στην καλλιτεχνική διευθύντρια του ΕΜΣΤ **Κατερίνα Γρέγου**, ενώ το ερώτημα που θέτει η έκθεση είναι πάντοτε επίκαιρο, καθώς τόσο στην τέχνη όσο και σε άλλους τομείς της κοινωνικής και πολιτικής ζωής οι γυναίκες έχουν λιγότερες ευκαιρίες για ηγετικές θέσεις. Σε αυτό τον κύκλο εντάσσεται και η πρώτη μεγάλη αναδρομική στην Ευρώπη της σημαντικής Νοτιοαφρικανής καλλιτέχνιδας **Penny Siopis** «*For dear life*». Η έκθεση συστήνει στο ελληνικό κοινό μια σημαντική καλλιτέχνη που με το έργο της έχει ανοίξει νέους εκφραστικούς δρόμους σε βαθιά συνομιλία με μια ολόκληρη εποχή διεκδίκησης δικαιωμάτων και κοινωνικο-πολιτικών αλλαγών.

Στο **Μουσείο Μπενάκη** (Κτήριο Πειραιώς) ξεκινά επετειακή έκθεση «*Δίασμα*» (26/9 - 12/01), αφιερωμένη στην **Ιωάννα Παπαντωνίου** και την προσφορά της ίδιας και του ιδρύματός της στην εξέλιξη του ελληνικού ενδύματος. Σαν τις υφάντρες που ξεκινούν το διάσμα, το διασίδι, την πλέξη δηλαδή των νημάτων στον αργαλειό, υφαίνει την πλούσια και πολύπλευρη ιστορία του νεότερου ελληνικού υλικού πολιτισμού και του πολιτισμού του ενδύματος.

Στο **Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης** συνεχίζεται μέχρι και τις 4 Νοεμβρίου η έκθεση «*Cindy Sherman at Cycladic: Πρώιμα έργα*». Πάνω από 100 φωτογραφίες της διάσημης Αμερικανίδας φωτογράφου παρουσιάζονται στο Μέγαρο Σταθάτου. Η **Sherman**, που κινείται ανάμεσα στη φωτογραφία και την περφόρμανς, βάζει τον εαυτό της σε ρόλους και αυτοφωτογραφίζεται στο στούντιό της. Έμπνευσή της η αναπαραγωγή των στερεοτυπικών ρόλων της γυναίκας, όπως αυτές παρουσιάζονται στις διαφημίσεις, την τηλεόραση ή τον κινηματογράφο.

Στο **Ίδρυμα Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή** μέχρι τις 27/10 θα τρέχει έκθεση αφιερωμένη στον **Henri Cartier Bresson** (την ίδια περίοδο στην Ανδρο φιλοξενείται έκθεση αφιερωμένη στη σύντροφό του Martine Franck). Στην έκθεση θα δούμε 76 από τις συνολικά 126 φωτογραφίες που περιλαμβάνονται στο μνημειώδες λεύκωμά του «*Η αποφασιστική στιγμή*» και πλούσιο υλικό –σε μεγάλο βαθμό αδημοσίευτο– από τα 3 ταξίδια που πραγματοποίησε ο μεγάλος φωτογράφος στην Ελλάδα. Στο ίδιο μουσείο φιλοξενούνται μέχρι και τις αρχές Ιανουαρίου 2 πίνακες από τη National Gallery, ενώ θα πραγματοποιούνται ημίωρες ξεναγήσεις στο κοινό τα Σαββατοκύριακα του Νοεμβρίου.

Το **Ίδρυμα Β & Μ. Θεοχαράκης** εγκαινιάζει τη σεζόν με 2 εκθέσεις. Η έκθεση «*Αδειάζει, γεμίζει φως*», σε επιμέλεια **Τάκη Μαυρωτά** και **Πάνου Γιαννικόπουλου**, εστιάζει στη χρήση του φωτός στην τέχνη μέσω ενός διαλόγου εμβληματικών έργων της **Χρύσας**, του **Στήβεν Αντωνάκου** και του **Γιάννη Μπουτέα** με σύγχρονους εικαστικούς καλλιτέχνες. Γλυπτική, ζωγραφική, installations και φωτογραφίες από τη δεκαετία του 1960 έως και σήμερα γίνονται αντικείμενα μελέτης

στην έκθεση, που εξετάζει πώς το φως από φυσικό φαινόμενο μετατρέπεται σε εργαλείο καλλιτεχνικής έκφρασης. Η δεύτερη έκθεση, το «*Vertigo*», σε επιμέλεια **Φαίδρας Βασιλειάδου** παρουσιάζει το έργο δυο νέων καλλιτεχνών, της **Ναταλίας Μαντά** και του **Δημήτρη Ταμπάκη**. Εμπνευσμένοι από την ομώνυμη χιτσκοκική ταινία (στα ελληνικά «*Δεσμώτης του ιλίγγου*») οι δύο καλλιτέχνες «συνομιλούν» με τους ενδιαμέσους χώρους του ιδρύματος με γλυπτά που προσκαλούν τον επισκέπτη σε μια βαθιά ενδοσκόπηση.

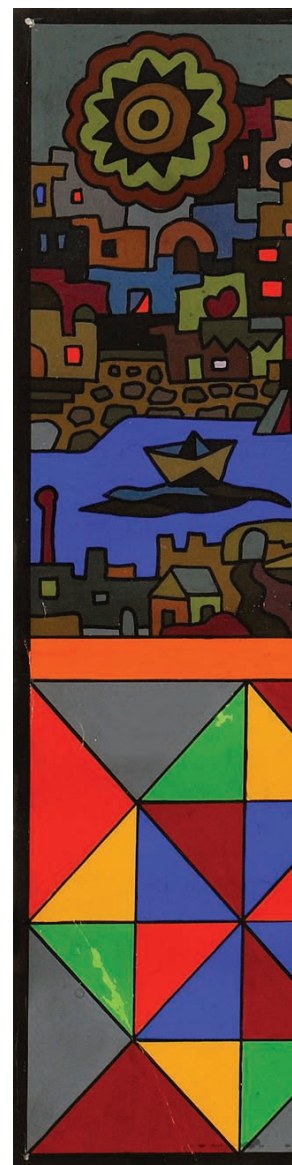
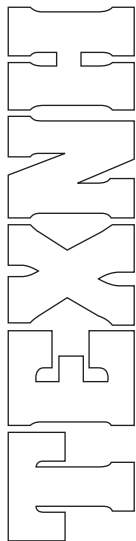
Στην **Εθνική Βιβλιοθήκη** συνεχίζεται μέχρι το τέλος του 2024 η έκθεση «*Τομή '74 - Από τη Δικτατορία στη Δημοκρατία*», με αφορμή τα 50 χρόνια από την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα. Πλούσια αρχαικά τεκμήρια και οπτικοακουστικό υλικό, λογοκριμένες εκπομπές και δίσκοι βινυλίου είναι στη διάθεση του κοινού ώστε να φωτιστεί η συγκεκριμένη περίοδος. Η έκθεση συνδιοργανώνεται με τα Γενικά Αρχεία του Κράτους (**ΓΑΚ**) και την Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση (**ΕΡΤ**).

Τον Οκτώβριο και για έναν μήνα (17/10 - 17/11) 44 καλλιτέχνες σύγχρονης τέχνης συμπράττουν στην έκθεση «*Wanderlust (φιλαποδημία) - All passports*». Γλυπτά, performances, installations, βίντεο αλλά και έργα ζωγραφικής θα εκτίθενται σε πολυάριθμους χώρους του εμβληματικού Μεγάρου Σλήμαν - Μελά στην οδό Πανεπιστημίου 46. Υπό την επιμέλεια του **Κώστα Πράπογλου**, οι καλλιτέχνες δημιουργούν για ένα κτίριο-ορόσημο της Αθήνας, που πέρασε από διάφορες χρήσεις, ενώ σύντομα θα μετατραπεί σε ξενοδοχείο.

Στο **ΚΨΙΝ** η έκθεση Φωτογραφίας της **Άλεξ Μυλωνά** «*Εκπλήρωση*» στην Εσπλανάδα, σε επιμέλεια της **Συραγώς Τσιάρρα**, θα συνεχιστεί μέχρι τις 28/10. Η έκθεση –που ξεκίνησε τον Απρίλιο στο πλαίσιο του **Wow Athens**, σε συνεργασία με την Εθνική Πινακοθήκη– επικεντρώνεται στη σχέση της γυναικείας καλλιτεχνικής δημιουργίας με την ιστορική και θεσμική πραγματικότητα, τους περιοριστικούς όρους, το όνειρο και την έμπρακτη υπέρβαση. Παράλληλα, στο ΚΨΙΝ εγκαινιάζονται 2 ακόμη εκθέσεις στις 21/09. Το «*RIDE AΘENS*» του **Σπύρου Μπακάλη** (21.09 - 10.11.2024) είναι ένα ποδηλατικό οδοιπορικό στο κέντρο της Αθήνας. Ο φακός του καταγράφει τους ποδηλάτες και τις ποδηλάτισσες της πόλης και τους εκθέτει περιμετρικά στο πάρκο του ΚΨΙΝ. Στόχος της καταγραφής είναι να αναλογιστούμε γύρω από τους τρόπους μετακίνησης στην Αθήνα αλλά και τη χρήση του ποδηλάτου στην πόλη, ως πιο βιώσιμου μέσου. Παράλληλα ο Μεσογειακός κήπος θα φιλοξενήσει την έκθεση «*Ακάλυπτοι*» της **Όλγας Δέικου**, που με 21 φωτογραφίες εστιάζει στους ακάλυπτους που υπάρχουν σε πολλές πολυκατοικίες της πόλης.

Στο **Momus - Μουσείο Άλεξ Μυλωνά** στο Θησείο η **Στεφανία Στρούζα** παρουσιάζει την έκθεση «*Primary Tide*» από τις 12/9 έως και τις 3/11. Με αφετηρία την αρχιτεκτονική (που αποτελεί το πρώτο της πτυχίο), η καλλιτέχνης μελετά τον χώρο στο έργο της μέσα από γλυπτά και εγκαταστάσεις, όπου αποτυπώνει στοιχεία γεωγραφίας, ιστορίας, πολιτισμού και φιλοσοφίας.

Τέλος η **Art Athina 2024** πραγματοποιείται και φέτος, για 31ή χρονιά, με συμμετοχή 71 αιθουσών τέχνης. Ο θεσμός θα υποδεχθεί το φιλότεχνο κοινό στο **Ζάππειο Μέγαρο**, για 4 μέρες φέτος, από τις 19 έως και τις 23 Σεπτεμβρίου. Στόχος της φουάρ είναι ο καλλιτεχνικός διάλογος ανάμεσα στις γκαλερί τόσο μέσω των έργων τους όσο και από τις παράλληλες εκδηλώσεις (talks, performances, videos). Παράλληλα για τρίτη χρονιά θα απονεμηθεί το Art Athina Award σε έναν νέο καλλιτέχνη, προσφέροντάς του τη δυνατότητα να παρουσιάσει ατομικά το έργο του.

Βόλτα στις γκαλερί της Αθήνας

Η πρώτη ατομική έκθεση της Καραμπατζάκη, τα «Κτίσματα» φιλοξενείται στην **Γκαλερί Ζουμπουλάκη** μέχρι τις 5 Οκτωβρίου. Βασικό υλικό της το χαρτόνι, που μετατρέπεται περίτεχνα σε διαφορετικά κτίρια, διάσπαρτα στον χώρο.

Η **Γκαλερί Alma** εγκαινιάζει τον νέο της χώρο στη Σκουφά με την ομαδική έκθεση «Συγκάτοικοι - Living together» (13/9 - 5/10). Καλλιτέχνες που έχει φιλοξενήσει σε όλα τα χρόνια της λειτουργίας της και αποτελούν πλέον «οικογένεια» συμπράττουν και επανα-συστήνονται στο κοινό στον νέο χώρο της γκαλερί.

Εγκαινιάζεται στις 26 Σεπτεμβρίου στη **The Crux Gallery** η έκθεση «I am Blood» του Jan Fabre. Την επιμέλεια έχει αναλάβει η Δρ Ιστορίας της Τέχνης και επιμελήτρια **Κατερίνα Κοσκινά**, η οποία άλλωστε διατηρεί μακροχρόνια και στενή συνεργασία με τον καλλιτέχνη. Η έκθεση περιλαμβάνει έργα που είναι φτιαγμένα αποκλειστικά με την τεχνική του ψηφιδωτού και είναι χαρακτηριστικά της τεχνοτροπίας του Fabre, γνωστός για την πολυδιάστατη αναγεννησιακή προσέγγιση της τέχνης, τη μελέτη της ιστορίας της, τη διασύνδεσή της με το χώρο της επιστήμης, αλλά και των παραδοσιακών τεχνικών. Το χρώμα που κυριαρχεί στα έργα είναι το χρυσό ενώ ξεχωρίζουν για τη μινιμαλιστική τους αισθητική. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι και τις 16 Νοεμβρίου. Η Κατερίνα Κοσκινά επιμελείται μια ακόμη έκθεση, που εγκαινιάζεται στις 28 Σεπτεμβρίου στη **The Blender Gallery** και θα διαρκέσει μέχρι και τις 9 Νοεμβρίου. Πρόκειται για την ατομική έκθεση της **Μαρίας Φραγκουδάκη** «The Deeper I Go The More I Reveal». Η εικαστικός συνδυάζει στο έργο της μια ποικιλία οπτικών γλωσσών ενώ θα βρούμε και πολλά περιβαλλοντικά μηνύματα.

Στην **Gagosian** ξεκινά η έκθεση «Henri Moore and Greece», που υλοποιείται σε συνεργασία με το Henry Moore Foundation, στη οποία εκτίθενται έργα του καλλιτέχνη στην Ελλάδα έπειτα από 20 χρόνια. Από την επιλογή των έργων φαίνεται η επιρροή της αρχαίας ελληνικής τέχνης –και μάλιστα της προ-κλασικής περιόδου– στον Moore, η οποία προέκυψε έπειτα από την πρώτη του επίσκεψη στη χώρα μας, το 1951. Παρατηρώντας τα γλυπτά του βρίσκει κανείς πολλές ομοιότητες με τα κυκλαδικά ειδώλια. Εκτίθενται επίσης και κάποια χαρακτηριστικά, προσχέδια αλλά και πληροφορίες που στοιχειοθετούν τον διάλογό του με την αρχαία ελληνική τέχνη.

Η **Γκαλερί Bernier-Eliades** φιλοξενεί την έκθεση «Δύο αφετηρίες - Παράλληλες διαδρομές» της **Μαρίας Γρηγορίου** και του **Γιάννη Παπαδόπουλου** (3/10 - 7/11). Δύο καλλιτέχνες, που μοιράζονται το ίδιο εργαστήριο, δημιουργούν γλυπτικά τοπία, αξιοποιώντας υλικά όπως το λινό, το βαμβάκι και το μετάξι. Στόχος τους είναι να αποδώσουν τη σχέση τους με τον χώρο και τον χρόνο και τις παράλληλες πορείες τους.

Μια έκθεση-αφιέρωμα στον **Μαρκ Ρόθκο**, με αφορμή τα 120 χρόνια από τη γέννησή του, πραγματοποιείται στον **Λόφος Art Project** (25/9 - 27/10/2024), υπό την επιμέλεια της **Φαίης Τζανετουλάκου**. Η ομαδική έκθεση με τον τίτλο «Η Τέχνη της Εμβύθισης στη σύγχρονη ζωγραφική. Μαθαίνοντας από τον Mark Rothko» περιλαμβάνει έργα 24 σύγχρονων Ελλήνων και ξένων εικαστικών, παράλληλες δράσεις, καθώς και τη μοναδική εικονογράφηση βιβλίου που είχε αναλάβει ο Rothko, σχεδόν έναν αιώνα πριν. **A**

Έκθεση φωτογραφίας της Αλέξ Μυλωνά «Εκπλήρωση» στην Εσπλανάδα του ΚΠΙΣΙΝ, σε επιμέλεια Συναγώς-Τσιόρα

Αλέξης Ακριθάκης, La Grèce originale, 1967- Από την έκθεση «Δημοκρατία» στην Εθνική Πινακοθήκη

1

Joker: Folie a deux

Προορισμένη να γίνει η ταινία της χρονιάς που «είτε λατρεύεις είτε μισείς», η συνέχεια του εμβληματικού «Joker» που θριάμβευσε πριν από μια πενταετία στη Βενετία κερδίζοντας τον Χρυσό Λέοντα, είναι το αμφιλεγόμενο «Joker: Folie a deux». Η επιλογή του **Τοντ Φίλιπς** να κάνει το φιλμ μιούζικαλ μοιραία διχάζει το κοινό, καθώς είναι ελάχιστα τα κοινά στοιχεία που έχουν οι λάτρεις των μιούζικαλ με εκείνους που αγαπούν τα κόμιξ φιλμ. Επίσης το φιλμ φαίνεται να συνεχίζει τη μεγάλη κουβέντα ως προς το πολιτικό προφίλ του ήρωα που υποδύεται εκ νέου ο Χοακίν Φίνιξ. Πάντως οι κριτικές για την ερμηνεία της **Lady Gaga** είναι εκθιαστικές και τη φέρνουν ακόμη πιο κοντά στα όσκαρ. (3/10)

μεγάλου μήκους του Ισπανού) βασισμένο στο μυθιστόρημα της Σίγκριντ Νούνιεζ «What Are You Going Through», με θέμα την ευθανασία και με πολιορκητικό κριό για τις αντιστάσεις του θεατή, τις ερμηνείες της **Τζούλιαν Μουρ** και της **Τίλντα Σουίντον**, οι οποίες υποδύονται δύο πρώην κολλητές φίλες που χάθηκαν με τα χρόνια και ξανασυναντιούνται λόγω ενός τραγικού συμβάντος. Πολλοί δεν χάρηκαν με τη βράβευση του φιλμ στη Μόστρα, αλλά εμείς θα περιμένουμε να του δούμε με ανυπομονησία για να διαπιστώσουμε αν όντως ο Αλμοδόβαρ ωρίμασε και εγκατέλειψε τη μανιέρα τού εύκολου μελοδραματισμού. (14/11)

4

Babygirl

Το πειραγμένο ερωτικό θρίλερ με στοιχεία σάτιρας (!) της Ολλανδής **Αλίνα Ρέιν**, με τη **Νικόλ Κίντμαν** και τον **Αντόνιο Μπαντέρας**, είναι ακόμη μια ταινία που συζητήθηκε πολύ στο πρόσφατο φεστιβάλ της Βενετίας. Κι ο κυριότερος λόγος είναι η τολμηρή ερμηνεία της Αυστραλής, που όχι μόνο απέσπασε το βραβείο ερμηνείας του φεστιβάλ (κι είναι βέβαιο ότι θα είναι φαβορί στα Όσκαρ), αλλά πιθανότατα κατάφερε να φτάσει στην κορυφαία ερμηνεία της καριέρας της. Στο φιλμ της Ρέιν, η Κίντμαν υποδύεται την παντρεμένη υψηλόβαθμη υπάλληλο μιας πολυεθνικής που τα φτιάχνει με έναν νεαρό υπάλληλο (ο Χάρις Ντίκινσον του «Τριγώνου της θλίψης») και «χάνεται» σε ένα απρόβλεπτο παιχνίδι παθών και εξουσίας. (Νοέμβριος ή Δεκέμβριος)

5

Here

Η έκτη συνεργασία του σκηνοθέτη **Ρόμπερτ Ζεμέκς** και του **Τομ Χανκς** είναι ένα υπερφιλόφορο σχέδιο που πραγματώνεται μπροστά σε έναν ακινητοποιημένο φακό. Με μια επιλογή που θυμίζει επιστροφή στις κινηματογραφικές ρίζες, αποτυπώνονται σε 105 λεπτά στιγμές από την αιωνόβια ιστορία ενός σπιτιού. Η στατική επιλογή της κάμερας, η συνάντηση του Χανκς με τη Ρόμπιν Ράιτ 30 χρόνια μετά από το «Forrest Gump» και οι διαφορετικές σκηνές καθημερινότητας ανθρώπων που έζησαν εκεί, καθιστούν το φιλμ (που είναι ενισχυμένο από εφέ της τελευταίας τεχνολογίας) ένα από τα πιο περίεργα –αν είναι και πρωτότυπο θα του διαπιστώσουμε όταν βγει στις αίθουσες– της σεζόν. (31/10)

3

The room next door

Πριν από λίγες μέρες χάρη στο φιλμ αυτό ο **Πέδρο Αλμοδόβαρ** κέρδισε τον πρώτο Χρυσό Λέοντα στην καριέρα του. Χαμηλότονο δράμα (το πρώτο αγγλόφωνο

MEGALOPOLIS

THE ROOM NEXT DOOR

Οι 10 ταινίες που θα μας δροσίσουν το φετινό φθινόπωρο

Όχι μόνο ταινίες που περιμένουμε πώς και πώς να δούμε, αλλά και κάποιες που θα αφήσουν έντονο το στίγμα τους στη χρονιά που διανύουμε. Επίσης ορισμένες από αυτές είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα πρωταγωνιστήσουν και στις οσκαρικές υποψηφιότητες που θα ανακοινωθούν τον ερχόμενο Ιανουάριο.

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

6

Megalopolis

«Κολοσσιαίο», «έργο ζωής», «ανυπέρβλητο», «τολμηρό»... Οι χαρακτηρισμοί για το πολυαναμενόμενο φιλμ του **Φράνσις Φορντ Κόπολα** μοιάζουν να περισσεύουν. Αν και η υποδοχή που επιφύλασσαν για το φιλμ στις Κάννες είχε όλα τα συστατικά του μεγάλου event, οι αντιδράσεις χαμήλωσαν την ένταση όταν η ταινία προβλήθηκε στο Pale Lumiere. Με πρωταγωνιστές τους Άνταμ Ντράιβερ, Τζιανκάρλο Εσποσίτο, Νάταλι ΕΜανουέλ, Όμπερτ Πλάτσα, Σάια Λεμπούφ, Τζον Βοϊτ, Λόρενς Φίσμπερν, το φιλμ είναι μια παραβολή για τη σύγχρονη Αμερική που παραλληλίζεται με την αρχαία Ρώμη. Ο Φράνσις Φορντ Κόπολα, που παλεύει από τη δεκαετία του '80 να πραγματοποιήσει την ταινία, έβαλε υποθήκη μέρος της προσωπικής του περιουσίας και των περίφημων αμπελώνων του για να καλύψει το κόστος των 120 εκατομμυρίων δολαρίων. (28/11)

7

A Complete Unknown

Ο **Τίμοθι Σαλαμέ** είναι ο πλέον ανερχόμενος σταρ της υποκριτικής και το αποδεικνύει ξανά τολμώντας να υποδυθεί έναν ζωντανό μύθο. Βέβαια το σχέδιο εμπεριέχει υψηλή δόση ρίσκου καθώς ο Μπομπ Ντίλαν δεν είναι μια απλή περίπτωση. Το ζητούμενο, λοιπόν, για τον Σαλαμέ δεν είναι μόνο να πείσει στη μεταμόρφωσή του ως Ντίλαν στην ταινία του **Τζέιμς Μάνγκκολντ** («Ιντιάνα Τζόουνς και ο δίσκος του πεπρωμένου»), αλλά και να πιάσει τις κατάλληλες μουσικές νότες του τραγουδοποιού. Το σενάριο περιγράφει κυρίως τα πρώτα βήματα του Ντίλαν, πριν ακόμη γίνει γνωστός, αλλά εστιάζει αρκετά και στην εποχή που μεταβλήθηκε σε σύμβολο της επαναστατημένης γενιάς των 60s με ειδική αναφορά στη σχέση του με την Τζόαν Μπάεζ που την υποδύεται η Μόνικα Μπαρμπάρο. (Νοέμβριος ή Δεκέμβριος)

8

Emilia Perez

Αν υπάρχει σήμερα ένας Γάλλος σκηνοθέτης που κάθε νέα ταινία του χτυπάει συναγερμό για τους σινεφίλ αυτός δεν είναι άλλος από

τον **Ζακ Οντιάρ**. Σπεσιαλίστας στο να ανακατεύει εξάισια κινηματογραφικά είδη και αφηγηματικές τεχνικές, εξέπληξε και πάλι τις Κάννες τον περασμένο Μάιο όταν έφτιαξε ένα υβρίδιο μιούζικαλ και περιπέτειας με πρωταγωνίστρια μια Μεξικανή τρανς έμπορο ναρκωτικών. Η τολμηρή γραφή του Οντιάρ αμείφθηκε με το Βραβείο της επιτροπής, ενώ οι γυναίκες του καστ (Ζόε Σαλντάνα, Σελένα Γκόμεζ, Κάρλα Σοφία Γκασκόν, Αντριάννα Παζ) μοιράστηκαν το βραβείο ερμηνείας. (7/11)

9

Anora

Η ταινία που κέρδισε τον Χρυσό Φοίνικα των Καννών ανήκει στον Αμερικανό **Σον Μπέικερ**. Ο δημιουργός του «Florida project» ωριμάζει συνεχώς και ωριμάζει όμορφα. Η ιστορία του φιλμ αφορά τη σχέση που δημιουργεί μια νεαρή σεξεργάτρια από το Μπρούκλιν (τρομερή η Μίκι Μάντισον στον ρόλο της Άνι) με τον πλούσιο γιο (Μαρκ Αιντελστάιν) ενός Ρώσου ολιγάρχη. Ο Μπέικερ ξέρει καλά να αφηγείται τα σκοτεινά παραμύθια του, έχοντας ως δεξαμενή ιδεών το περιθώριο αλλά και την αποδόμηση του αμερικανικού ονείρου. (24/10)

10

The substance

Το παράδοξο και σοκαριστικό θρίλερ της **Κοραλί Φαρζά** ήταν ένα ακόμη φιλμ που είχε δυνατό αντίκτυπο στις τάξεις των κριτικών που βρέθηκαν στις Κάννες τον περασμένο Μάιο. Κυρίως επειδή έδωσε τη γυμνή, τρομακτική και δίχως ωραιοποιήσεις απάντηση στο ερώτημα «πώς λειτουργεί ο ηλικιακός ρατσισμός για τις γυναίκες στη βιομηχανία του θεάματος;». Σε μια ερμηνεία που θα συζητηθεί όσο λίγες κατά τη διάρκεια της φετινής χρονιάς, η **Ντέμι Μουρ** υποδύεται μια παλιά σταρ του Χόλιγουντ που εργάζεται ως γυμνάστρια σε τηλεοπτικό σόου και απολύεται από τον διευθυντή του καναλιού. Καθώς η απελπισμένη γυναίκα θα στραφεί σε μια ακραία λύση για να ξαναβρεί τον «παλιό» εαυτό της, η κάμερα της Φαρζά προβαίνει σε ένα σπάνιο κρεσέντο «body horror» που είμαι βέβαιος ότι θα αποθέωνε ο Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ. (31/10). **A**

FALL PREVIEW 2024

Είναι μόνο κάνα δυο-τρεις εβδομάδες που έχω γυρίσει από τις καλοκαιρινές διακοπές (και μου φαίνεται πως ήταν πέρσι) και συνέχεια ακούω για καινούργια φαγοποτικά projects που μόλις άνοιξαν ή ετοιμάζονται να ανοίξουν στην πόλη. Το σίγουρο είναι πως η Αθήνα δεν σε αφήνει να πλήξεις (ούτε και να πεινάσεις) ποτέ. Ας δούμε, λοιπόν, κάποια από τα νέα στέκια που θα στεγάσουν τις εξόδους μας τη σεζόν που έρχεται.

Taratsa Athens Το συζητάγαμε από τις αρχές του καλοκαιριού, η καινούργια όμως ταράτσα της πόλης άνοιξε τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβριu. Ψηλά, στον 7ο όροφο του καινούργιου ξενοδοχείου Regal, με ωραία θέα στην Ακρόπολη και στην Πλάκα, με τον **Αλέξανδρο Καρακατσάνη** στα της κουζίνας, σερβίρει γαστρονομικά πιάτα μέσα από μια πιο comfort διάθεση, από τα οποία δεν λείπουν και κάποιες μεσανατολίτικες πινελιές, και σε value for money τιμές. Με τα ποτά του μπαρ να επιμελείται η ομάδα του επιτυχημένου **Bar in front of the Bar**, μαζί και με το ότι θα είναι και ανοιχτή όλο τον χειμώνα, μοιάζει ενδιαφέρουσα πρόταση. *Μητροπόλεως 60, 2110080660*

Φελλός wine bar & spritz Άνοιξε μέσα στον Αύγουστο στα στενά του Συντάγματος και απευθύνεται στους wine lovers και όσους θέλουν να πιουν ένα καλό κρασί ή ένα ποτό μετά τη δουλειά. Περίπου 40 καλά επιλεγμένες ετικέτες κρασιού, κάποιες (ελάχιστες) και σε ποτήρι, νόστιμα μικρά πιάτα από τον σεφ **Ηλία Μπαλάσκα** (γνωστός από το Seawolf στο Κουκάκι). *Κολοκοτρώνη & Βασιλικής, Σύνταγμα*

Focacceria Napul'e Μετά την επιτυχία του Napul'e στη Βάρη ο **Francesco Granata** σε συνεργασία με την **Άννα Τασιούλα** άνοιξε (πριν από 3 μέρες) το μικρό του πόστο –στο ντεκόρ του έχει κάτι από τα streetfoodjoints της Νέας Υόρκης– πάνω στην επίσης μικρή οδό Πετράκη, προσφέροντας πολύ πολύ νόστιμο ιταλικό streetfood. Δίνουν μεγάλη σημασία στη ζύμωση, το φούσκωμα και την ωρίμανση (μέσα από μια διαδικασία που παίρνει μέχρι και 3 μέρες) και γεμίζουν τις focaccias με κορυφαία ιταλικά προϊόντα συν κάποια ελληνικά. Δώδεκα επιλογές σε focaccia και τέσσερις σε χειροποίητα arancini, συμπεριλαμβανομένων vegetarian και vegan επιλογών. Ξεκινάει από το πρωί με καλό καφέ, προσθέτει μπίρες της Strange Brew, αναψυκτικά της Three Cents, κρασόμπιρα (μπίρα από σταφύλι!), μπλίτς και τρία καλά κοκτέιλς. Αν και στη λογική του take away, απλώνει στον πεζόδρομο και κάποια τραπεζάκια. *Πετράκη 30, 2103316161*

Ιώδιο Στη Λουκιανού στο Κολωνάκι, εκεί που ξέραμε το Stinking Bishop, ο Χάρης Σπύρου (Zurbaran, Alemau Μύκονος κ.ά.) ετοιμάζει και ανοίγει μέσα στον Οκτώβριο ωραίο και casual chic ψαροφαγικό εστιατόριο με τη **Γεωργιάνα Χιλιάδα** «καπετάνιο» στα της γεύσης! Μιλώντας μαζί της μαθαίνω για έναν μικρό κατάλογο που θα αλλάζει συχνά, ακούω για ωραία πρώτα, όπως ντολμαδάκια, σπανακόπιτσα (!), όστρακα, αλλά και για μακαρονάδες με αυγοτάραχο, μπακαλιάρο σεφταλιά, γύρο σφυρίδας, πολύ προσεγμένη ψαρόσουπα αλλά και μεγάλο ψάρι στη σάρα. *Λουκιανού 36, Κολωνάκι, 2130263656*

Αίγλη Ένας αγαπημένος, very Athenian χώρος με ιστορία από το 1904, παίρνει ξανά ζωή ανακαινισμένος εκ βάθρων, κρατώντας κάτι από τα παλιά, αλλά φιλοδοξώντας να πιάσει και τον παλμό της σύγχρονης εποχής, καθώς, εκτός της γαστρονομίας και του fine drinking, σχεδιάζουν να παρουσιάσουν καινούργια πράγματα και στη μουσική και τα εικαστικά (ετοιμάζονται και αίθουσες εκδηλώσεων). Έτοιμη θα είναι μέχρι το τέλος του φθινοπώρου, θα διαθέτει και ωραίο all day, αλλά και εστιατόριο με εσωτερικούς χώρους, αξιοποιώντας παράλληλα και την υπέροχη βεράντα. Σεφ θα είναι ο **Δήμος Μπαλόπουλος** μαζί με τον **Γιώργο Κηρύκο**, ενώ τα ποτά θα επιμελείται ο **Δημήτρης Ρούσος** (Abstract).

Άσωτος Θα λέγεται το καινούργιο εστιατόριο που θα ανοίξει πάνω στην πλατεία Προσκόπων, εκεί που βρήκαμε το Frater&Soror, και κάτι μου λέει πως θα κάνει ντόρο, μια και στη δημιουργία του συμπεράττουν γνωστά ονόματα της αθηναϊκής «εξόδου», όπως ο **Λέλος Γεωργόπουλος** (The Clumsies, Odori, Theory Bar) αλλά και η ομάδα που (μαζί με τους Πιτσιλήδες) κινεί τα Pocoa Pocoa, Wild Poppies, Feelin' Tipsy, Forte, καθώς και ο ταλαντούχος σεφ **Μιχάλης Μερζένης**. Στον Άσωτο, λοιπόν, η κουζίνα θα έχει βάση ελληνική, με τα περισσότερα προϊόντα να προέρχονται

ΙΩΔΙΟ με την Γεωργιάνα Χιλιάδα

LYKOVRSI

OSTERIA MAMMA με την Ελένη Σαράντη

ΣΙΝΑΠΟΣ

ΦΕΛΛΟΣ

MANARI,
το καινούργιο
του Άρη Βεζενέ

ΤΑΡΑΤΣΑ ATHENS

FOCACCERIA
NAPUL'E

Ραντεβού για φαγητό και ποτό στα καινούργια στέκια της Αθήνας

Εστιατόρια, μοντέρνες ταβέρνες και wine bars για τη σεζόν που ξεκινάει ορεξάτη
Της NENEΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

από Έλληνες παραγωγούς –ο Μερζένης σχεδιάζει τώρα τον κατάλογο–, θα κυριαρχεί το κρασί, με πολλές ετικέτες, αλλά και το ποτό, και μεγάλο βάρος θα δίνουν επίσης στις μουσικές. Αναμένεται γύρω στις 15 Οκτωβρίου. *Αμύντα 6, Παγκράτι*

Manari Ο Λέλος Γεωργόπουλος, και πάλι, συνεργάζεται με τον Άρη Βεζενέ (Vezene, Birdman, Ekiben, Ikigai) και εντός των αμέσως προσεχών ημερών ανοίγουν στην πλατεία Αγίων Θεοδώρων 3 το από το καλοκαίρι πολυαναμενόμενο «λαϊκό ταβερνείο» τους, μια παιδακοταβέρνα, όπως μου λέει ο Άρης Βεζενές, που θα αποτίνει φόρο τιμής στους βοσκούς και στα κοπάδια τους! Ετοιμάζονται για ωραία κοψίδια, μεζέδες και πρώτα πιάτα που είναι γνωστά και αγαπημένα στους Έλληνες, κοκορέτσι –όταν ρώτησα για τον αγαπημένο μου μεζέ– τις Κυριακές!

Osteria Mamma Ο Βασίλης Στεφανάκης (LostAthens, DogPound, WorldX11) μαζί με τη σεφ Ελένη Σαράντη και την οικογένειά της, έπειτα από απαντωτά ταξίδια σε όλη την Ιταλία ώστε να εντρυφήσουν την αυθεντική γεύση, ανοίγουν στον Κεραμεικό και στην οδό Σαλαμίνας ιταλική osteria (το δικό μας, ας πούμε, μεζεδοπωλείο), με μικρό μενού και γεύσεις και κλασικές και πιο δημιουργικές και μεγάλη λίστα με πάνω από 200, κυρίως ιταλικά συν ισπανικά, πορτογαλικά, κρασιά. Ταυτόχρονα ετοιμάζουν στον ακριβώς δίπλα χώρο και το **Armando**, για ναπολιτάνικη πίτσα και κρύα σνακς.

LYKOVRI SI Ένα από τα πιο ξακουστά αθηναϊκά εστιατόρια, η Λυκόβρυση της πλατείας Κολωνακίου, αποκτάει αδερφάκι που θα ανοίξει μετά τις 20 Σεπτεμβρίου στη Γλυφάδα. Θα είναι ένα all day ελληνικό μπιστρό, που θα ανοίγει από τις 10 το πρωί με καφέ, πρωινό και brunch, θα έχει μπαρ με καλά κοκτέιλς (αρκετά και με ελληνικά ποτά και μυρωδικά), και στα της ελληνικής κουζίνας, που θα επιμελείται η γνωστή σεφ Νένα Ισχυρνώγλου, μαθαίνω για αρνάκια τσιγαριστά και στριφτάρια με γαρίδες σαγανάκι και μου ανοίγει η όρεξη. *Γρηγ. Λαμπράκη 34, Γλυφάδα*

Σίναπος Κι αυτό συζητιέται από πέρυσι, οι εργασίες όμως τράβηξαν πολύ, οπότε τώρα, δηλαδή μέχρι τα μέσα Οκτωβρίου, θα ανοίξει στο Θησείο, στη θέση του παλιού Coyoacan. Το καινούργιο και όμορφο σύγχρονο μεζεδοπωλείο θα παρουσιάζει ελληνικές γεύσεις που επιμελείται ο Πάνος Ιωαννίδης. *Ηρακλειδών 10, Θησείο.*

Πολλά και τρανταχτά, όπως βλέπετε, τα καινούργια του φθινοπώρου, να συμπληρώσω εδώ ότι στα πηχρά νέα είναι και πως ο Άνταμ Κοντοβάς (Ex Machina) ανέλαβε την επιμέλεια της κουζίνας του διάσημου **Rock 'n' Roll** της Λουκιανού, πως ο φέτος υπερδραστήριος Άρης Βεζενές, εκτός από τα ανωτέρω για το καινούργιο του Manari, φτιάχνει δική του σάλα και στο **Ekiben Kitchen** (που μέχρι τώρα εξυπηρετείται από το Ikigai) ενώ στο ίδιο σημείο δημιουργεί και το **Birdman Records by Birdman**, όπου, ναι, θα πουλάει και δίσκους, σπάνιους, vintage και αναλογικούς! Και δεν σταματάει εκεί αλλά επιμελείται και το ολοκαίνουργιο **Koum Kan** στο ξενοδοχείο **Semiramis** της Κηφισιάς, νέο και ωραίο μπαρ που επικεντρώνεται στα στοιχεία του εκλεκτού ποτού, της πολυτέλειας και της άνεσης. Να σας πω ακόμα πως η Γεωργιάννα Χιλιαδάκη επιμελείται και την κουζίνα του **Yaboo** (ετοιμάζεται πυρετωδώς για αρχές Οκτώβρη) κάτω στον Πειραιά, στην Ακτή Κονδύλη, με κουζίνα μοντέρνα ελληνική, πως στη Βουλιαγμένη μόλις άνοιξε το **Elea** με ωραία πρωινά, ιταλικά ranini και τέλεια pinsa, πως το ζευγάρι Αλέξανδρος Γκιόπουλος – Ελένη Νικολούλια, μετά το Polyamorous Άνθη-Ποτά, στα τέλη Οκτώβρη ανοίγουν και το **Polyamorous Καφές-Φρούτα**, και πάλι σε κεντρικό σημείο των Εξαρχείων, ενώ το τρίτο **Talking Breads** ετοιμάζεται να ανοίξει στο κέντρο, Σκούφου & Απόλλωνος. Για το τέλος σάς αφήνω κι ένα ανεπιβεβαίωτο –πλην όμως αρκετά σίγουρο– αυτό νέο, πως δηλαδή ο Θεσσαλονικιός μάγειρας Γιάννης Λουκάκης, που έκανε πέρυσι πάταγο με το άνοιγμα του αθηναϊκού Άκρα στο Παγκράτι, ετοιμάζεται να συνεργαστεί με τον πολύ καλό **Περικλή Κοσκινά** (Cookoonaya) σε νέο ελληνικό εστιατόριο, που κι αυτό θα ανοίξει προς τα μέσα με τέλη του φθινοπώρου. **A**

Πτι Παλαί

Μπήκαμε στο ιστορικό σινεμά του Παγκρατίου, που, ανακαινισμένο, ξανανοίγει ως θέατρο

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ - Φωτό: ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΑΚΗΣ

Ήταν το 1962 όταν άνοιξε τις πόρτες του στην οδό Ριζάρη το Πτι Παλαί, που έμελλε να γίνει ένας από τους πιο εμβληματικούς κινηματογράφους της εποχής του, τοπόσημο για την κοινωνική και πολιτιστική ζωή του Παγκρατίου και του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας. Το 2019, όμως, κάτι άλλαξε. Η μεγάλη γυάλινη είσοδος ήταν συνεχώς κλειδωμένη, τα γκισέ δεν λειτουργούσαν και οι φήμες πως ο κινηματογράφος έκλεισε με σκοπό να μετατραπεί σε αποθήκη αλυσίδας σουπερμάρκετ διαδόθηκε γρήγορα από στόμα σε στόμα, προκαλώντας την απογοήτευση των κατοίκων, που έχαναν ένα μικρό στολίδι για τη γειτονιά τους –και ένα μεγάλο κομμάτι των αναμνήσεών τους–, όπως ακριβώς έγινε αργότερα και με τον ιστορικό κινηματογράφο Παλλάς στην Υμηττού.

Το Πτι Παλαί όμως δεν έκλεισε οριστικά. Περίπου πέντε χρόνια μετά την παύση λειτουργίας του, ανοίγει και πάλι για το κοινό, αυτή τη φορά ως θέατρο. Λίγο πριν ολοκληρωθούν οι εργασίες ανακαίνισης στο εσωτερικό του, διασχίζουμε την είσοδο με τη μεγάλη τζαμαρία και τις μαρμάρινες σκάλες και επισκεπτόμαστε την πλατεία, τον εξώστη και τη σκηνή, που ετοιμάζεται να σπρώξει αυλαία τον Οκτώβριο.

Οι άνθρωποι της ομάδας που κρύβεται πίσω από τη νέα χρήση του Πτι Παλαί, οι οποίοι ανέλαβαν εξ ολοκλήρου τη ριζική μεταμόρφωση του χώρου και τη διεύθυνσή του, με τη δέσμευση να σεβαστούν τον χαρακτήρα του αλλά και την επιθυμία της τοπικής κοινωνίας να παραμείνει ίδιο το λογότυπο και να συνεχιστούν οι καλλιτεχνικές δραστηριότητες με τις οποίες είχαν συνδέσει το κτίριο εδώ και περίπου επτά δεκαετίες, θέλουν να παραμείνουν αφανείς ήρωες. Ταυτόχρονα θέλησαν να αποτίσουν φόρο τιμής σε έναν δικό τους άνθρωπο, τον ηθοποιό Γιώργο Μιχαλακόπουλο, που έφυγε πέρσι από τη ζωή.

Ένα θέατρο για τον Γιώργο Μιχαλακόπουλο

«Την εποχή του κορωνοϊού, σε μια βόλτα μας, παρατηρήσαμε τον κινηματογράφο αυτό και, έπειτα από κόπο, βρήκαμε την επαφή για τον αξιοποιήσουμε. Θέλαμε να δημιουργήσουμε έναν χώρο με τις πιο σύγχρονες συνθήκες εργασίας και υποδομών, με μια ταυτότητα, όσον αφορά τη λειτουργία και τις παραστάσεις, που να την καθορίζουμε από κοινού, και να τον αφιερώσουμε στον άνθρωπο του θεάτρου που μας ενέπνευσε, τον Γιώργο Μιχαλακόπουλο. Ήταν πρόκληση, επειδή αναλάβαμε έναν χώρο με πολύ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που είχαν αγαπηθεί από πολύ κόσμο, με καθήκον να σεβαστούμε όχι μόνο την ονομασία αλλά και την αρχιτεκτονική του, ώστε οι εργασίες να παραπέμπουν κυρίως σε αναστήλωση και όχι σε ανακαίνιση».

Έπειτα από πέντε χρόνια που παρέμεινε κλειστός, ο κινηματογράφος βρισκόταν σε κακή κατάσταση. Οι ενέργειες για τη μεταμόρφωσή του επίσημα ξεκίνησαν πριν από δύο χρόνια. Οι γραφειοκρατικές διαδικασίες περί λειτουργίας και νομιμότητας διήρκεσαν έναν χρόνο και στη συνέχεια χρειάστηκε άλλος ένας για τις κατασκευές, με το 95% των χώρων του κτιρίου, που συνολικά καταλαμβάνει 780 τ.μ., σήμερα να έχει ολοκληρωθεί.

Η αίθουσα ντύθηκε στα κόκκινα, σκάφτηκε το δάπεδο, τα σίδερα καλύφθηκαν για να μπει μοκέτα, επισκευάστηκαν οι κομψές μαρμάρινες σκάλες, δημιουργήθηκαν νέοι χώροι, αντικαταστάθηκαν όλα τα υλικά υποδομών, τα ηλεκτρολογικά και οι αποχετεύσεις. Τα μηχανήματα εξαερισμού και

κλιματισμού κρύφτηκαν πίσω από ειδικές καπιτονέ κατασκευές για λόγους αισθητικής, οι παλιές πόρτες συντηρήθηκαν, τα φωτιστικά-κρηοπήγια που προϋπήρχαν ανακατασκευάστηκαν, η οροφή αποκαταστάθηκε με μπρούντζινα εξαρτήματα, ενώ έγινε ειδική μελέτη ώστε ο φωτισμός να εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τους θεατές. Σε αυτή τη φάση αναμένονται οι καθιέρωτες για τα καμαρίνια και ο εξοπλισμός του μπαρ, που θα λειτουργεί και ως χώρος αναμονής.

Η σκηνή και τα καθίσματα

Είναι εύκολη η μετατροπή ενός σινεμά σε θέατρο; Οι άνθρωποι της παραγωγής απάντησαν πως υπάρχουν δύο βασικές διαφορές, οι οποίες αφορούν την εμπειρία θέασης.

«Στο θέατρο η κλίση είναι “ανάποδη”, με τους θεατές να κοιτούν προς τα κάτω. Αντίστοιχα σε ένα σινεμά κοιτούν πιο ψηλά, στην υπερυψωμένη οθόνη. Χρειαζόταν λοιπόν μελέτη για την κατάλληλη θέαση από όλες τις θέσεις. Υπάρχουν δύο είδη σκηνής: η γαλλική, που είναι στο ίδιο επίπεδο με τις κερκίδες, και η ιταλική, η οποία έχει ύψος και είναι αυτή που επιλέξαμε. Έπειτα, η ιδανική αναλογία της σκηνής σε σχέση με το βάθος της πλατείας πρέπει να είναι 1 προς 1, δηλαδή όση είναι η σκηνή να είναι και η πλατεία. Για να το πετύχουμε αυτό, σε ένα βαθμό, μειώσαμε τις θέσεις στο 45%. Από εκεί που ο κινηματογράφος κάποτε είχε πάνω από 600 θέσεις, πλέον η χωρητικότητά του είναι στις 350, προκειμένου να δημιουργηθούν τα κατάλληλα περιθώρια στα καθίσματα και να χρησιμοποιηθεί χώρος για τη σκηνή, πάνω στην οποία έχουν ξεκινήσει

να στήνονται τα props και οι πρόβες γίνονται κανονικά. Ο Μάκης Παπαδημητρίου μάς είπε: “Είναι η πρώτη φορά που μπαίνω σε θέατρο και νομίζω ότι μπαίνω σε ξενοδοχείο”».

Ο θρυλικός εξώστης του Πτι Παλαί

Όπως μαθαίνω, ο κινηματογράφος τα τελευταία χρόνια της λειτουργίας του έπαιξε μη εμπορικές ταινίες, και μάλιστα ο περισσότερος κόσμος επέλεγε να τις παρακολουθήσει από τον εξώστη ύψους τριών μέτρων. Οι παλιοί κινηματογράφοι στην πλειονότητά τους διέθεταν εξώστη, αλλά από τα τέλη της δεκαετίας του '90 οι περισσότεροι μετατράπηκαν σε «multi space», με παραπάνω από μία αίθουσες δηλαδή, με αποτέλεσμα ο εξώστης να «κόβεται» για να γίνει διαφορετική διαρρύθμιση.

Το ποσό της συνολικής επένδυσης για το Πτι Παλαί ανήλθε στις 800 χιλιάδες ευρώ για το κατασκευαστικό κομμάτι και στις 400 χιλιάδες ευρώ για τον εξοπλισμό, ξεπερνώντας έτσι το 1 εκ., ενώ χρειάζονται πάνω από 10 χρόνια για να γίνει απόσβεση, σύμφωνα με την ομάδα παραγωγής. Οι ίδιοι επίσης συναποφασίζουν σχετικά με την ατζέντα των παραστάσεων, καθώς θέλουν ο χαρακτήρας του θεάτρου να μπορεί να συνδυάσει το mainstream στοιχείο με αυτό των νέων ηθοποιών και των «πρωτοπαιγμένων» έργων.

Το πρόγραμμα παραστάσεων του 2024

Στις 10 Οκτωβρίου θα κάνει πρεμιέρα το «Τριαντάφυλλο στο στήθος», του Τενεσί Ουίλιαμς, σε διασκευή και σκηνοθεσία του Γιωργή Τσουρή, με πρωταγωνιστές τη Μαρία Καβογιάννη και τον Μάκη Παπαδημητρίου. Μαζί τους θα είναι η Ζώγια Σεβαστιανού, ο Φοίβος Ριμένας, η Βάλια Παπακωνσταντίνου, η Τόνια Μάρακη, ο Στρατής Χατζησταματίου, η Ορνέλα Λούτι, η Λυδία Παννουσάκη και η Κατερίνα Μεφσοούτ. Στα μέσα Δεκεμβρίου θα κάνει πρεμιέρα «Ο Φιάκας», του Δημοσθένη Μισιτζή, μια κλασική νεοελληνική κωμωδία, που πρωτοανέβηκε το 1870. Το έργο διασκευάζουν και σκηνοθετούν ο Γιωργής Τσουρή και ο Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος και ο θίασος απαρτίζεται από τους: Θάνο Τοκάκη, Ηρώ Μπέζου, Θανάση Δόβρη, Ευαγγελία Καρακατσάνη και τον Γιωργή Τσουρή, με μουσικό επί σκηνής τον Yoel Soto.

Η προπώληση των εισιτηρίων έχει ξεκινήσει.

Πτι Παλαί, Ριζάρη 24, Παγκράτι

ΚΑΝΑ ΟΥΘ

Ο Δημήτρης Μουγκός μεταμορφώνει με την viral έκ

στιγμές που έγιναν εικόνες μέσα από τον φακό του Δημήτρη Μουγκού, ο «μήτσος» που μπορεί να άκουσες πρώτη φορά στα «Κοράκια» του ΛΕΞ. Εικόνες που έγιναν **photobook** από τις εκδόσεις **Petites-maisons**. **photobook** που έγινε **viral** έκθεση στη **Thessaloniki Photo Biennale**, **viral** έκθεση που θα παρουσιαστεί για πρώτη φορά στην Αθήνα και θα μεταμορφώσει τον χώρο του **Cinobio Opera** στο κέντρο της πόλης. Ο Δημήτρης Μουγκός γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1984. Προερχόμενος από ένα περιβάλλον ταυτισμένο με τις γραφικές τέχνες, σπούδασε φωτογραφία στη Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού στην Αθήνα (ΠΑΔΑ) και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο **Goldsmiths College** του Λονδίνου. Από το 2012 ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη. Είναι μέλος της **MOUGOS Image & communication**, που αντικείμενο της είναι η φωτογραφία, η οπτική επικοινωνία και οι γραφικές τέχνες.

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

θέσή του το **cinobo opera** και μοιράζεται ιστορίες

ΤΙ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΣΤΟ CINOBO OPERA

Η πρωτότυπη φωτογραφική εγκατάστασή «Κάνα δυο φωτογραφίες» εγκαινιάζει τη νέα σεζόν του ιστορικού κινηματογράφου, στην οδό Ακαδημίας 57, την Παρασκευή 20 Σεπτεμβρίου, στις 20:00, με δωρεάν είσοδο για όλους, παρουσία του φωτογράφου, φίλων και συνεργατών. Θα ακολουθήσει προβολή και after party με DJ Set στο Εφημερίδα ΑΘΗ (Βησσαρίωνος 9 & Σίνα). Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 4 Οκτωβρίου, με ελεύθερη είσοδο. Μαζί ένα κινηματογραφικό τριήμερο εμπνευσμένο από την έκθεση, που θα «ζωντανέψει» τις φωτογραφίες στη μεγάλη οθόνη, μέσα από φιλμ όπως τα «Kids», «Menace II Society», «Το μίσος», «Ο μαχαιροβγάλτης» αλλά και με την πολυαναμενόμενη πρεμιέρα του «Kneecap».

«Υπάρχει πράγματι ένα πεδίο σύνδεσης της φωτογραφικής αναπαράστασης με τη βιωματική εμπειρία είτε αφορά την παρουσίαση του έργου του **Δημήτρη Μουγκού** σε ένα βιβλίο είτε σε μια έκθεση. Δύο είναι οι βασικοί άξονες που προτείνει η συγκεκριμένη παρουσίαση στο χώρο του κινηματογράφου Cinobo Opera στο κέντρο της Αθήνας: πρώτον, να αναδείξει τη δημιουργία ενός photobook σε σχέση με τη σημασία της αφήγησης στην επικοινωνία ενός μηνύματος στις σύγχρονες καλλιτεχνικές προσεγγίσεις και δεύτερον να συνδέσει τη μουσική με τη φωτογραφία μέσα από εννοιολογικές και οπτικές συμπτώσεις που πλαισιώνουν το έργο - εγκατάσταση in situ.

Η έκθεση προτείνει μια διαδρομή έσω/έξω από τον ακάλυπτο των πολυκατοικιών μέχρι τις ταράτσες και από τη βοή του δρόμου μέχρι τις συναυλίες του ΛΕΞ και των φίλων - συνεργατών, αποτυπώνοντας την ουσία, την ενέργεια μιας κουλτούρας που

ΑΠΟ ΤΗ
ΒΟΗ ΤΟΥ
ΔΡΟΜΟΥ
ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΤΟΥ ΛΕΞ

σχηματίστηκε ως απάντηση στο ζοφερό αστικό τοπίο (και όχι μόνο).

Οι εικόνες του φωτογραφικού οδοιπορικού που επιλέχθηκαν από συνολικά 15.000 φωτογραφίες δεν είχαν από την αρχή της δημιουργίας τους ως σκοπό μόνο την τεκμηρίωση, αλλά η ίδια η φωτογραφική πράξη ήταν ένας τρόπος αποτύπωσης κοινών εμπειριών.

Ακριβώς, σε έναν τέτοιο χώρο όπως το σινεμά, όπου μοιραζόμαστε έναν τρόπο θέασης, η έκθεση του Δημήτρη Μουγκού συνδιαλέγεται ταυτόχρονα με τον ιδιωτικό και τον δημόσιο βίο, με την ανάνηψη και το ιστορικό ντοκουμέντο.

Ο στίχος «Μήτσο, τράβα κάνα δυο φωτογραφίες»

υπήρξε η αφορμή. Τώρα, σας προσκαλούμε να απολαύσετε τη συνέχεια» εξηγεί η Δρ. **Ηώ Πάσχου**, Επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

«Ο ΣΤΟΧΟΣ ΕΙΝΑΙ

Λίγο πριν συμβούν όλα αυτά, ο **Δημήτρης Μουγκός** δίνει τις δικές του απαντήσεις στην **Athens Voice**

Τι σημαίνει για εσένα η έννοια της «αφήγησης» μέσω των φωτογραφιών;
Ο στόχος είναι να πεις μια ιστορία, είτε πρόκειται για τη φωτογραφία, είτε για τον κινηματογράφο, είτε για τη μουσική. Αυτό είναι για μένα η αφήγηση. Η μεταφορά του θεατή στον τόπο της απεικόνισης. Ένα από τα πιο ωραία σχόλια που άκουσα για το λεύκωμα, ήταν ενός παιδιού που με ευχαρίστησε γιατί μέσα από τις φωτογραφίες μου ήπια καφέ με τους πρωταγωνιστές των φωτογραφιών.

Τι ρόλο παίζει η ραπ κουλτούρα στο έργο σου;
Δεν ξέρω αν είναι η ραπ κουλτούρα που παίζει ρόλο ή η γενικότερη κουλτούρα του δρόμου. Οι μουσικές που ακούγαμε από την εφηβεία και το πώς μας επηρέασαν σε προσωπικό και σε συλλογικό επίπεδο. Μέσα από τις παρέες και τις ζυμώσεις δημιουργούνται οι ιστορίες και προχωράμε όλοι μαζί. Σαφώς η ραπ κουλτούρα είναι κομμάτι της ζωής μου από μικρή ηλικία, κυρίως λόγω της παρέας. Θεωρώ πως όσο ρόλο έχει παίζει η ραπ κουλτούρα στην αντίληψή μου, άλλο τόσο έχει παίζει η πανκ και η ρέγκε. Βέβαια όταν μένεις στο ίδιο σπίτι με τον Κώτσο (DOF TWOGE) γνωρίζεις τη μουσική από μέσα και σου γίνεται βίωμα.

Ποια είναι η σημασία του αστικού τοπίου στη δουλειά σου;
Μια από τις πρώτες φωτογραφίες που έκανα ως φοιτητής φωτογραφίας ήταν οι πολυκατοικίες έξω από το τυπογραφείο του πατέρα μου. Μια καθημερινή, οικεία εικόνα. Εστρέψα την κάμερα προς τα πάνω σε μια προσπάθεια να δω τον ουρανό. Το αποτέλεσμα είναι να έχω φωτογραφίσει τους όγκους των οικοδομών και στη μέση της εικόνας μια γραμμή ουρανό. Το αστικό τοπίο έχει υπάρξει το πεδίο δράσης μου. Μεγάλωσα στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, οι φίλοι και οι συμμαθητές στο μεγαλύτερο ποσοστό τους, το ίδιο. Οι ταραχές των πολυκατοικιών ήταν από τα μέρη που πηγαίναμε να αράξουμε, δίπλα από τις κεραίες των τηλεοράσεων και κάπου στο βάθος λίγο θάλασσα. Νομίζω πως είμαι αποτέλεσμα του αστικού τοπίου συνολικά.

Πώς αποφάσισες να συνεργαστείς με το Cínobo Όπερα για αυτήν την παρουσίαση;

Αγαπώ πολύ τον κινηματογράφο, είναι από τα πράγματα που με έχουν διαμορφώσει και υπάρχει στη ζωή μου από μικρή ηλικία. Η ενασχόληση μου με τη φωτογραφία, μάλλον έτσι προέκυψε. Η σκέψη μια έκθεσης σε έναν ιστορικό κινηματογράφο της Αθήνας είναι πρόκληση. Παράλληλα, θαυμάζω τη δουλειά που γίνεται από την ομάδα του Cínobo και έτσι, όταν μιλήσαμε με τη Δάφνη, ιδρύτρια του Cínobo, μας φάνηκε ενδιαφέρον να δούμε πως θα μπορούσε να υλοποιηθεί κάτι τέτοιο. Έγιναν διάφορες προτάσεις και καταλήξαμε στο τελικό αποτέλεσμα. Εδώ να τονίσω ότι είχα τη βοήθεια και τη συμπαράσταση της κ. Πάσχου, επίκουρης καθηγήτριας στο ΠΑΔΑ, που έπαιξε σημαντικό ρόλο. Το κινηματογραφικό αφιέρωμα που θα ηλαιοδώσει την έκθεση-εγκατάσταση ολοκληρώνει την πρότασή μας.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου μέρος ή σκηνή από τη σειρά των φωτογραφιών σου;

Δεν μπορώ να προσδιορίσω ή να ξεχωρίσω κάποιο συγκεκριμένο μέρος ή σκηνή. Αν πρέπει να επιλέξω μια φωτογραφία είναι η φωτογραφία στο σπίτι του Αλέξη που τρώμε και τα λέμε. Νομίζω είναι η αγαπημένη μου. Πάντως μπορώ να ξεχωρίσω την περίοδο της συγκατοίκησής μου με τον Κώτσο. Ήταν μια αρκετά δημιουργική περίοδος για μένα.

Πώς βλέπεις την εξέλιξη της φωτογραφίας ως μέσο καταγραφής πολιτισμικών ρευμάτων;

Η εξέλιξη του μέσου συμβαδίζει με τη συνολική εξέλιξη. Σε κάθε εποχή, από την ύπαρξη του μέσου και μετά, ο ρόλος της φωτογραφίας έχει παραμείνει σταθερός. Αλλάζει η τεχνολογία, αλλάζουν τα είδη μουσικής, αλλάζει η ταχύτητα μετάδοσης της πληροφορίας. Η φωτογραφία, σαν τέχνη, παραμένει εκεί να μας θυμίζει ότι υπήρξαμε.

Πώς ανταποκρίθηκε το κοινό της Θεσσαλονίκης στην έκθεση και πώς ελπίζεις να ανταποκριθεί το κοινό της Αθήνας;

Στη Θεσσαλονίκη η έκθεση στήθηκε στην γκαλερί The eye Altering, έναν χώρο που δίνει βήμα σε νέες ιδέες έκφρασης και εικαστικής δράσης. Η ιδιαιτερότητα της έκθεσης-εγκατάστασης που πρότεινα στην Ελένη Γιαννακούλη, αρχικά προβληματίσε, τελικά όμως καταφέραμε να παρουσιάσουμε ένα αποτέλεσμα που αγκαλιάστηκε θερμά από το κοινό της Thessaloniki PhotoBiennale. Στην Αθήνα το εγχείρημα είναι διαφορετικό. Ο χώρος είναι ένας κινηματογράφος σε λειτουργία. Έπρεπε να βρεθούν εναλλακτικοί τρόποι για να αποδοθεί το ίδιο αποτέλεσμα και να καταφέρουμε να συνυπάρξουμε για το διάστημα που θα μοιραστούμε το χώρο. Με την κ. Πάσχου και σε συνεννόηση με την ομάδα του Cínobo, καταλήξαμε στην πρόταση που θα παρουσιαστεί σε λίγες μέρες. Ελπίζω οι άνθρωποι που θα έρθουν να μας δουν, να περάσουν όμορφα και να κρατήσουν την εμπειρία μέσα τους για καιρό.

Πώς βλέπεις τη φωτογραφία στο μέλλον, ειδικά με την ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης;

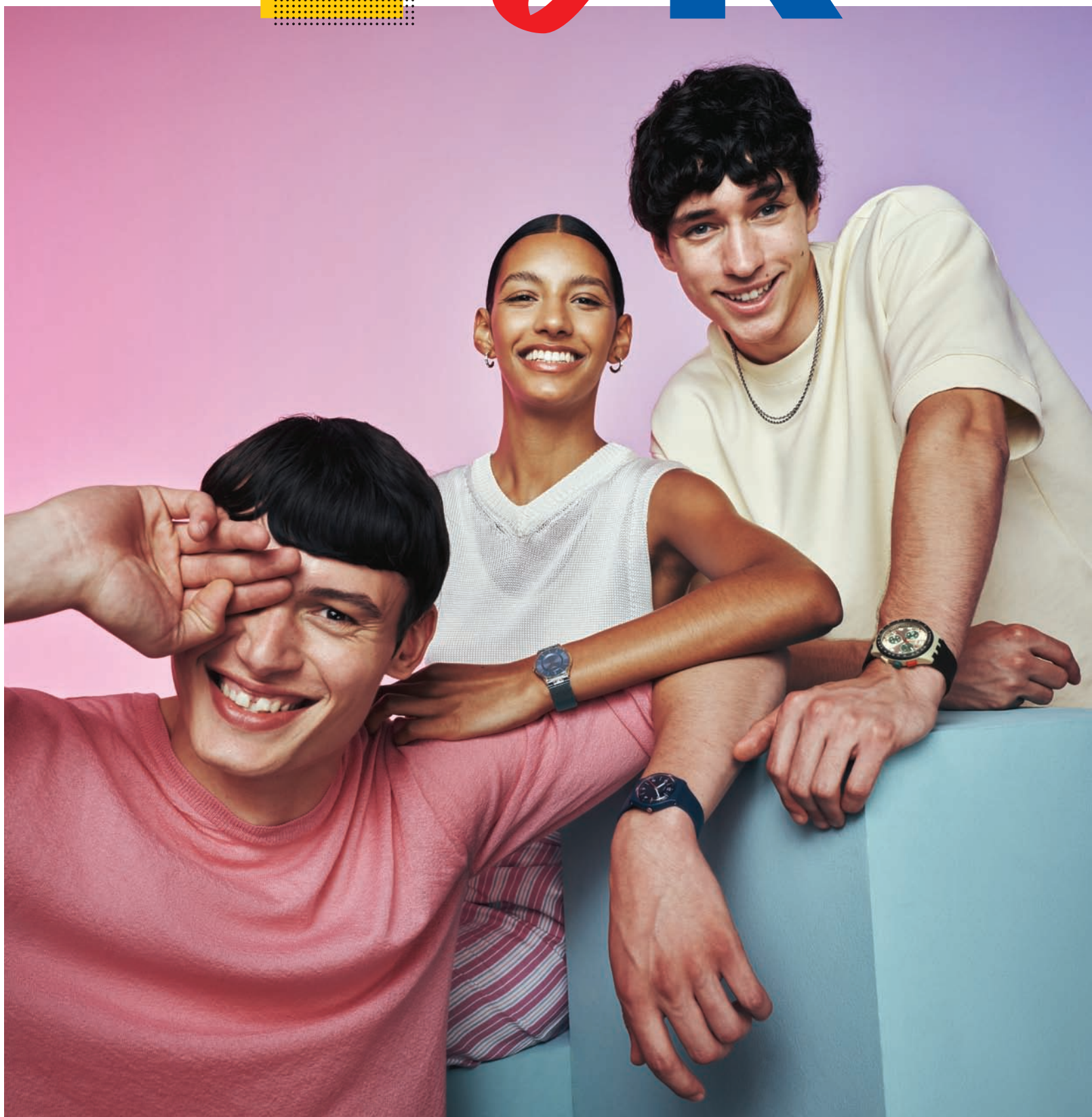
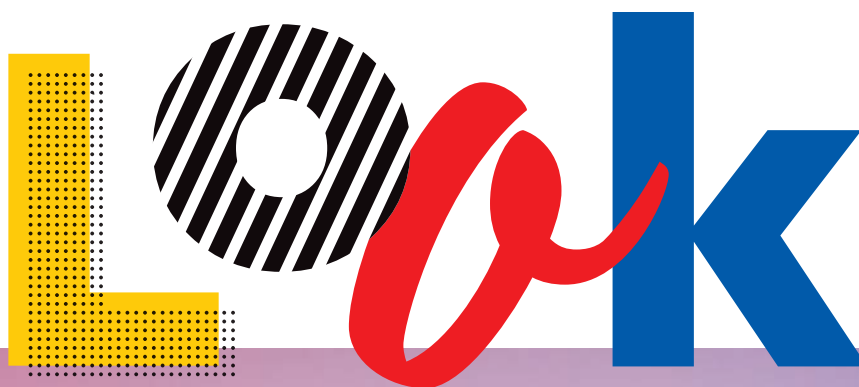
Τον τελευταίο καιρό υπάρχει αυτή η συζήτηση στο τραπέζι, πολλές και διαφορετικές απόψεις. Σχεδόν τρομοκρατία. Εγώ θέλω να πιστεύω πως η τεχνητή νοημοσύνη θα είναι ακόμα ένα εργαλείο. Κάτι που θα βοηθήσει να κάνεις τη δουλειά σου πιο εύκολα. Ελπίζω να γίνει έτσι και να μην επικρατήσουν τα σενάρια της τρομοκρατίας. Η φωτογραφία αντιμετώπισε κάτι αντίστοιχο και την περίοδο της μετάβασης στην ψηφιακή εποχή, προσπαθώ να παραμένω αισιόδοξος.

ΝΑ ΠΕΙΣ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ»

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

SWATCH ESSENTIALS

Ώρα για διαχρονικές τάσεις

Aν κάτι λέγαμε ότι είναι βασικό στην καθημερινότητά μας, αυτό είναι το ρολόι. Στον καρπό μας 24/7, σύμμαχός μας να μας κρατάει σε εγρήγορση και να μας υπενθυμίζει πως ο χρόνος δε σπκώνει σπατάλες. Κάθε λεπτό είναι σημαντικό, ειδικά αν αυτό αντικατοπτρίζεται στο καντράν ενός **Swatch Essential**. Διαχρονικά, cool και στιλάτα, τα Swatch Essentials είναι τα κλασικά μο-

ντέλα που αντικατοπτρίζουν τις τάσεις που επικρατούν στον κόσμο μας, προσθέτοντας μια πινελιά μόδας στις εμφανίσεις μας. Είτε πρόκειται για back to School είτε για Back to the Office looks, είναι ιδανικά για τα casual outfits της εποχής. **Juicy Apricot**, **Mocha in Mind** ή **Blueberry Sky**, διάλεξε ποιο σου ταιριάζει καλύτερα και κάν' το δικό σου. Always on time. Always in style.

KALOGIROU
Τσάντα Amina Muaddi Mini
Cameron €650

CHANEL BEAUTY
Παλέτα σκιών ματιών Eclat de Nuit

GOTH

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

MATTEL

Συλλεκτική κούκλα Monster High Wednesday Addams

DION LEE
Στράπλες δερμάτινο top

CALZEDONIA
Καλσόν από φλοράλ δαντέλα
€17,95

ETRO
Γυαλιά ηλίου

SIR
Aries σιλκ φόρεμα
με δαντέλα €339

DR. MARTENS
Αρβύλες Jdon Hi
Max €305

PATRIZIA PEPE
Καμπαρντίνα από δερματίνη

BLACK DIAMONDS
Δαχτυλίδι Gothic Romance €629

Το Α' **Νεκροταφείο**
έχει έκταση
170 στρέμματα
και 12.310
τάφους

CATRICE
Κραγιόν Generation Joy C03
Bold Berry €5,29

BERSHKA X BEETLEJUICE
Μίντι καρό φούστα €35,99

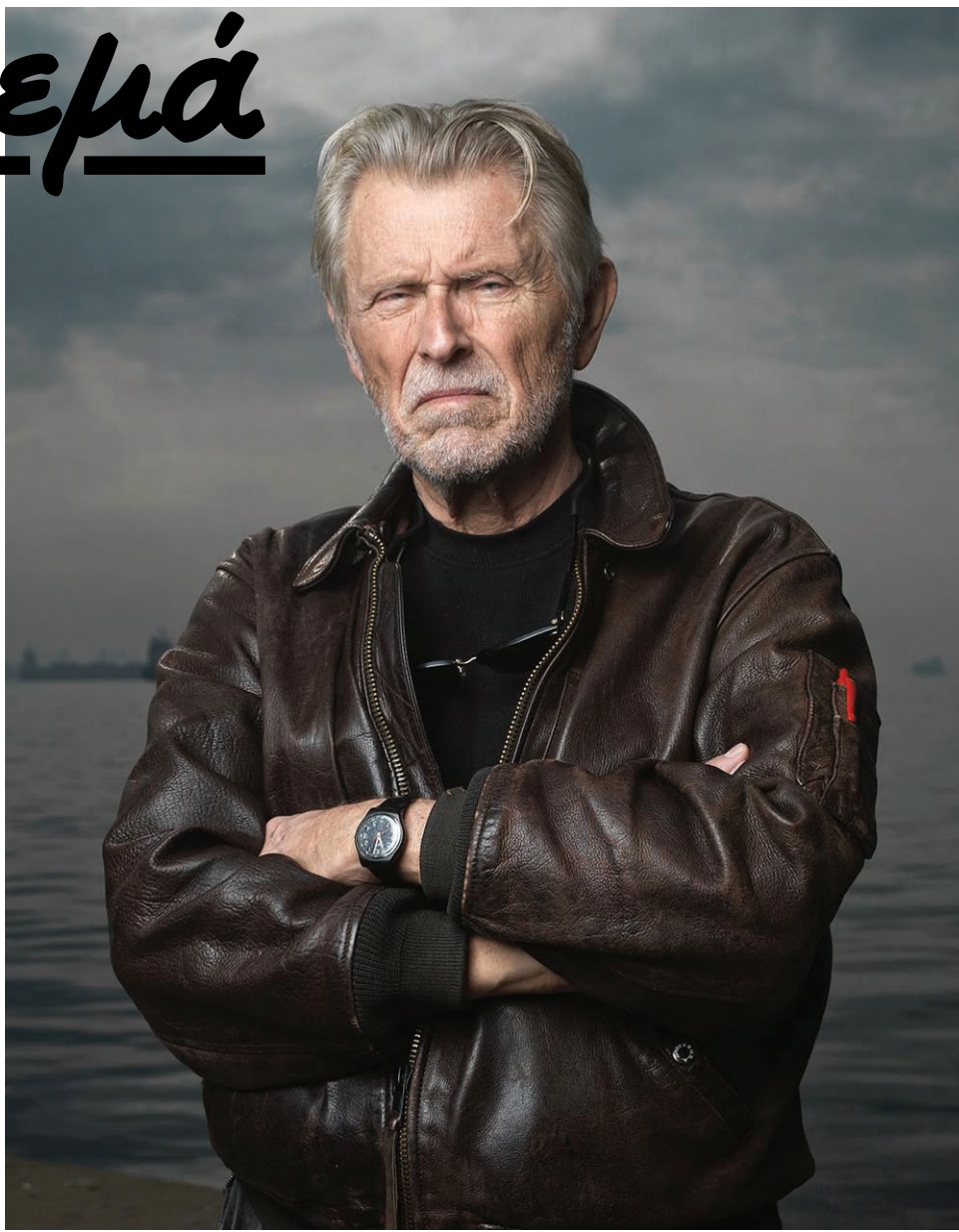
NATASHA ZINKO
Monster τζιν

MALONE SOULIERS
Τακούνια

Σινεμά

Του
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

Νίκος Περάκης

Ο μετρ της πολιτικής σάτιρας

Το αφιέρωμα της Ταινιοθήκης της Ελλάδας στον Νίκο Περάκη με τίτλο «Οι 7 αγαπημένες μου» (19- 22 Σεπτεμβρίου) είναι μια πολύ καλή αφορμή για να ξαναθυμηθούν οι παλιοί το καυστικό χιούμορ του σκηνοθέτη αλλά και να ανακαλύψουν οι νεότεροι σινεφίλ το ξεχωριστό σύμπαν του.

Το 1982 ο άγνωστος τότε και πρωτοεμφανιζόμενος στα καθ' ημάς Νίκος Περάκης που είχε υπογράψει τις πρώτες του ταινίες ως σκηνογράφος και σχεδιαστής παραγωγής στη Γερμανία (έχει συνεργαστεί με τον Φόλκερ Σλέντορφ στο βραβευμένο «Ταμπούρλο»), φτιάχνει την πρώτη του ελληνική κωμωδία – «η τρίτη και φαρμακερή απόπειρά μου να επιστρέψω στην Ελλάδα» θα πει– με τίτλο «Άρπα Colla». Το φιλμ προβάλλεται στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης χωρίς ιδιαίτερες περγαμινές και κλέβει την παράσταση, χάρη στις κωμικές περιπέτειες δύο φίλων σκηνοθετών (Νίκος Καλογερόπουλος, Μίμης Χρυσομάλλης) που κάνουν τα πάντα προκειμένου να φτιάξουν την ταινία των ονείρων τους χωρίς εκπτώσεις και συμβιβασμούς αλλά πέφτουν θύματα του αλαλούμ που επικρατεί στον χώρο του ελληνικού κινηματογράφου.

Δύο χρόνια μετά ο σκηνοθέτης υπογράφει τη διαχρονικά απολαυστική «Λούφα και παραλλαγή» (σε σενάριο δικό του που βασίζεται στα βιώματα που είχε υπηρετώντας στην Τηλεόραση Ενόπλων Δυνάμεων (ΤΕΔ) την εποχή της Χούντας) που κερδίζει τον τίτλο του κορυφαίου φιλμ στο 25ο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Λίγους μήνες μετά η ταινία σαρώνει τα ταμεία φτάνοντας σε εισπράξεις απλησίαστες για την εποχή ενώ αποτελεί ένα προφητικό –παρότι μιλάει για το παρελθόν– πολιτικό σχόλιο για τη Μεταπολίτευση καθώς και την Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ και του Αντρέα Παπανδρέου, ο οποίος βρίσκεται για τρίτη χρονιά στην εξουσία. Με αυτό το φιλμ ο ανένταχτος Περάκης αναδεικνύεται στον πιο αιχμηρό μελετητή της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας και στα επόμενα καλλιτεχνικά βήματά του θα επιβεβαιώνει σταθερά αυτόν τον τίτλο. Ο δημιουργός χρησιμοποιεί το όχημα της υπόγειας ειρωνείας για να στηλιτεύσει τις πιο σοβαρές παθογένειες της φυλής μας, και είναι ουσιαστικά ο πρώτος μοντέρνος σκηνοθέτης που ανοίγει τον δρόμο για να περάσει το νέο ελληνικό σινεμά από τη φάση της αδιέξοδης εσωστρέφειας σε εκείνο της γόνιμης κοινωνικοπολιτικής κριτικής. Ο μικροαστισμός που... νταραβερίζεται με τον ωχαδελφισμό, η ροπή προς την κομπίνα αλλά και την τρέλα του μεγαλείου, ο σουρεαλισμός της ελληνικής οικογένειας, η πολιτική αναλγησία είναι κάποια από τα μοτίβα που απασχολούν σταθερά τον Περάκη στις περισσότερες ταινίες του.

Επτά ταινίες, λοιπόν, που αγάπησε ο ανανεωτής της ελληνικής κωμωδίας Νίκος Περάκης έρχονται στην Αθήνα, μετά τον Χρυσό Αλέξανδρο που του απονεμήθηκε στο περσινό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για τα «Bomber and Paganini», «Ιδού η Μήλος», «Άρπα Colla», «Λούφα + Παραλλαγή», «Bios + Πολιτεία», «Προστάτης οικογενείας» και «Ψυχραιμία». Παρών στο αφιέρωμα θα είναι ο ίδιος ο σκηνοθέτης, αλλά και εκλεκτοί προσκεκλημένοι που θα προλογίσουν τις ταινίες του και θα παρευρεθούν στις προβολές.

19 → 22
9.2024

Αναλυτικά
το
πρόγραμμα

ΠΕΜΠΤΗ 19/9

20.30

Bomber and Paganini

(1976, 104')

Προλογίζει ο
Νίκος Περάκης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

20/9

20.30

**Ιδού η Μήλος/
Milo Milo**

(1979, 96')

Προλογίζει
ο Πέτρος
Τατσόπουλος,
συγγραφέας

22.30

Άρπα Colla

(1982, 98')

Προλογίζει
η Μαρία
Κομνηνού,
πρόεδρος ΔΣ
της Ταινιοθήκης
της Ελλάδας

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/9

20.30

**Λούφα +
Παραλλαγή**

(1984, 96')

Προλογίζει ο
Κωνσταντίνος
Καϊμάκης,
κριτικός
κινηματογράφου

22.30

Bios + Πολιτεία

(1987, 101')

Προλογίζει
ο Χρήστος
Χωμενίδης,
συγγραφέας

ΚΥΡΙΑΚΗ 22/9

20.30

**Προστάτης
οικογενείας**

(1997, 96')

Προλογίζει
ο Ρένος
Χαραλμπίδης,
σεναριογράφος,
σκηνοθέτης,
ηθοποιός

22.30

Ψυχραιμία

(2007, 99')

Προλογίζει
ο Ανδρέας
Κωνσταντίνου,
ηθοποιός,
σκηνοθέτης

Άρπα Colla

Bomber and Paganini

Ψυχραιμία

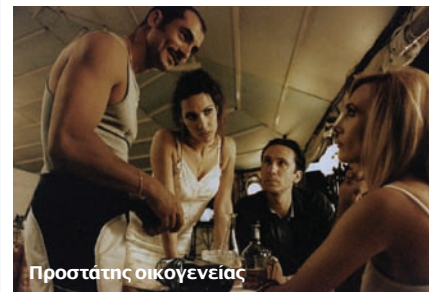
Bios + Πολιτεία

Ιδού η Μήλος/ Milo Milo

Λούφα + Παραλλαγή

Προστάτης οικογενείας

critic's CHOICE

Κραυγή σιωπής (SPEAK NO EVIL) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Γουότκινς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέιμς Μακαβόι, Μακένζι Ντέιβις, Έισλινγκ Φραντσό-ζι, Άλιξ Γουέστ Λέφλερ, Νταν Χαφ

Ζευγάρι Αμερικανών μαζί με τη 12χρονη κόρη τους κάνουν τις καλοκαιρινές τους διακοπές στην Ιταλία. Σε μία από τις ειδυλλιακές μικρές πόλεις της Τοσκάνης όπου εκδράμουν, γνωρίζουν άλλη μια τριμελή οικογένεια Βρετανών και περνούν μαζί λίγες ξέγνοιαστες μέρες. Συμφωνούν να κρατήσουν επαφή, έτσι, μερικές βδομάδες αργότερα, οι Βρετανοί προσκαλούν τους νέους φίλους τους για ένα Σαββατοκύριακο στην απομονωμένη τους φάρμα, όπου ζουν μόνιμα τα τελευταία χρόνια.

Το αμερικανικό ριμέικ μιας πρόσφατης (2022) δανέζικης επιτυχίας του Κρίστιαν Τάφντρουπ είναι αρκετά πιστό στο πνεύμα αμφισβησίας εκείνης της ταινίας. Χωρίς να οβηίνει ποτέ μια έντονη ανησυχία γύρω από τα τεκταινόμενα, ο Βρετανός Τζέιμς Γουότκινς (αποτελεσματικά ανατριχιαστικό το μεταφυσικό θρίλερ του «The woman in black») συντηρεί υποδειγματικά το σασπένς, χωρίς φτηνά κολπάκια. Η μεγαλύτερη όμως επιτυχία του φιλμ είναι πως δεν ξεκαθαρίζει ποτέ αν είναι ψυχολογικό θρίλερ ή οικογενειακό δράμα. Η αμφιβολία διαρκεί μέχρι τέλους κι ενισχύεται από μικρές σκηνές που φαινομενικά δεν έχουν καμία σημασία, όμως έχουν πηγή πρόελευσης την απρόβλεπτη συμπεριφορά του Βρετανού γιατρού (Τζέιμς Μακαβόι) όχι μόνο απέναντι στα μέλη της οικογένειάς του, αλλά και κόντρα στους νέους φίλους του. Ειδικά η φυτοφάγος Αμερικανίδα με τις οικολογικές ανησυχίες γίνεται αρκετές φορές στόχος των πειραγμάτων του χοντροκομμένου οικοδεσπότη. Το φιλμ ξεκινά ειδυλλιακά με τη συνάντηση των δύο οικογενειών στην Ιταλία, με τα πρώτα σύννεφα να εντοπίζονται στις μορφές των δύο παιδιών. Η μικρή Αμερικανίδα Άγκνες αρνείται να ωριμάσει, μένοντας προσκολλημένη στους γονείς της κι έχοντας διαρκώς μαζί το αγαπημένο της κουκλάκι, ενώ ο Άντ, ο γιος των Βρετανών πάσχει από μια γενετική ανωμαλία στη γλώσσα, που δεν τον αφήνει να εκφραστεί καθαρά. Καθώς τα δύο παιδιά έχουν ανικανότητα κοινωνικοποίησης, οι γονείς τους θεωρούν ότι είναι καλή ευκαιρία η μεταξύ τους συναναστροφή, μπας και τα βοηθήσει να ξεμπελοκάρουν. Το βασικό θέμα του έργου χτίζεται γύρω από αρκετά δίπολα. Οι πολιτισμικές διαφορές δεν εντοπίζονται μόνο στα βρώμικα κλινοσκεπάσματα της φάρμας, με τα οποία φρικάρει η Αμερικανίδα φιλοξενούμενη, ή στις διατροφικές συνήθειες των ζευγαριών. Γρήγορα το ψυχολογικό παιχνίδι μεταφέρεται και στο ερωτικό πεδίο (οι Αμερικανοί ψάχνουν τρόπο να «ζωηρέψουν» τον γάμο τους, ειδικά στο ανύπαρκτο εδώ και μήνες θέμα του σεξ), ενώ στο τραπέζι μπαίνει κάποια στιγμή και το στοιχείο της πολιτικής ορθότητας. Κάπου εδώ, το άγχος αρχίζει να γίνεται όλο και πιο ζορικό, οδηγώντας την πλοκή σε σκοτεινά πεδία και συνθήκες ασφυξίας, από τις οποίες δεν φαίνεται να υπάρχει εύκολη ή δίχως κόστος διαφυγή για τους εγκλωβισμένους επισκέπτες.

ΑΚΟΜΗ

Στο θρίλερ του Αλεξάντρ Αζά «Μην σε αγγίζει το κακό» ** με τη Χάλι Μπέρι μια μητέρα με τα παιδιά της σε απομονωμένη αγροικία μέσα στο δάσος. ►►► Η «Πλεξούδα» **½ της Λετισιά Κολομπανί, ένα δραματικό τρίπτυχο βασισμένο στο ομότιτλο best seller, που περιγράφει τις ζωές τριών γυναικών σε Ινδία, Ιταλία και Καναδά. ►► Στην ιδιόρρυθμη νορβηγική κομεντί «Sex - Όσα λένε οι άντρες μεταξύ τους» **½ του Νταγκ Γκόχαν Χάουγκερουντ, το σεξ είναι το Α και το Ω του σπαρταριστού σεναρίου. ►►► Οι «Αζήπτοι» ** το βραβευμένο ντοκιμαντέρ της Μαριάννας Οικονόμου, αποκαλύπτει τη συγκλονιστική ιστορία των φυματικών στο Νοσοκομείο Σωτηρία. ►►► Η «Υπνοθεραπεία» (-) του σουηδού Ερνστ ντε Γκιρ καταπιάνεται με τους κανόνες του καθωσπρεπισμού.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☞ Το «Shogun» έγραψε ιστορία στα EMMY με 18 βραβεία

Buzzheart ***1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντένις Ηλιάδης ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Εβελίνα Παπούλια, Κωνσταντίνα Μεσσήνη, Πύργος Λιάντος, Κλαούντιο Κάγια

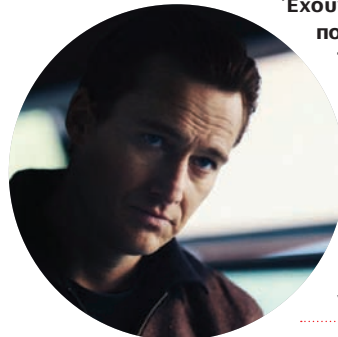
Ο 19χρονος Αργύρης γνωρίζει τη Μαίρη, μια κοπέλα έξω από τα κυβικά του, και της ζητάει ραντεβού. Εκείνη, προς έκπληξή του, συμφωνεί, καλώντας τον μάλιστα για ένα τριήμερο στο εξοχικό των γονιών της, οι οποίοι του εκμυστηρεύονται πως η κόρη τους αντιμετωπίζει σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα.

Με μια αμνηχανία αρχικά και κάποια ζητήματα που μένουν στο σκοτάδι (σκόπιμα, όπως αποδεικνύεται), ο σκηνοθέτης και σεναριογράφος φτιάχνει μια ιδιότυπη παραβολή για την οικογένεια. Το κεντρικό θέμα θα μπορούσε να θεωρηθεί η υπερπροστατευτική εμμονή κάποιων γονιών, αλλά ευτυχώς ο Ηλιάδης οδηγεί την ιστορία σε πιο τρομαχτικά λημέρια, όπου η τραγωδία και το μαύρο χιούμορ αλληλοσυμπληρώνονται. Δεν είναι όλα τα κομμάτια πετυχημένα, αλλά οι συμβολισμοί του καλοφτιαγμένου σεναρίου και η κορύφωση του σασπένς, όπου τα κομμάτια του παζλ μπαίνουν στη θέση τους, καθιστούν το «Buzzheart» ένα αξιοπρεπές ψυχολογικό θρίλερ.

Η ληστεία του Βερολίνου (VERBRANNT EERDE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τόμας Άρσλαν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μισέλ Ματίσεβιτς, Μαρίε Λόινεμπεργκερ, Αλεξάντερ Φέλινγκ

Έχουν περάσει 12 χρόνια από τότε που ο επαγγελματίας εγκληματίας Τρόιαν αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το αγαπημένο του Βερολίνο, αναζητώντας αλλού νέες δουλειές. Η ώρα της επιστροφής έφτασε, όμως η πιπίτσα έχει νέους κανόνες. Μια πρώην συνεργάτιδα θα του προσφέρει μια εύκολη δουλειά (ληστεία σε μουσείο) για να ξαναμπει στα κόλπα.

Ο Γερμανός σκηνοθέτης Τόμας Άρσλαν δεν είναι τυχαίος. Εξάισια κινηματογραφημένο, με όρους ρεαλισμού, το νέο του φιλμ. Με πρόσχημα την τυπική ιστορία ενός heist movie, ο Άρσλαν μελετά διεξοδικά τα θέματα της φιλίας, της εμπιστοσύνης και της μοναξιάς, αναδεικνύοντας το στοιχείο της προδοσίας σε κινητήριο μοχλό της ιστορίας. Την ίδια ώρα που ξετυλίγει το κομμάτι της δράσης, ο σκηνοθέτης βρίσκει την ευκαιρία να καταγράψει με τον φακό του ένα ονειρικό Βερολίνο, μια πόλη γεμάτη ομορφιά αλλά και παγίδες, που ζει στους δικούς της ρυθμούς.

Lee **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ελεν Κούρας ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κέιτ Γουίνσλετ, Αλεξάντερ Σκάρσγκαρντ, Αντρία Ράιζμπορο, Άντι Σάμπεργκ, Μαριόν Κοτιγιάρ

Η ιστορία της Λι Μίλερ, της Αμερικανίδας πολεμικής φωτορεπόρτερ και ανταποκρίτριας, που έχτισε την ξεχωριστή καριέρα της με βάση το υλικό που συγκέντρωσε στο τέλος του Β' ΠΠ.

Η άρτια ερμηνεία της Κέιτ Γουίνσλετ στον ρόλο της Μίλερ σημαδεύει το φιλμ της ντοκιμαντερίστα Έλεν Κούρας, υποψήφιας το 2009 για Όσκαρ καλύτερου ντοκιμαντέρ με το «The betrayal», που αναφερόταν σε μια συγκλονιστική οικογενειακή περιπέτεια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Εδώ, ενώ «πιάνει» καλά το νοσηρό κλίμα και τη μυρωδιά του θανάτου στην Ευρώπη του 1945 (συγκλονιστικές οι σκηνές όπου η Λι μπαίνει στα στρατόπεδα συγκέντρωσης καταγράφοντας με τον φακό τη φρίκη του Ολοκαυτώματος), αδυνατεί να φτιάξει μια πειστική δραματολογία χωρίς κλισιό.

«->ΛΙ, ΔΕΝ ΣΤΕΑΝΟΥΜΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗ ΜΑΧΗ».

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Τα φλέγοντα ερωτήματα της Μάργκαρετ Άτγουντ

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Μάργκαρετ Άτγουντ
Φλέγοντα ερωτήματα
(εκδ. Ψυχογιός)

Ποιος δεν έχει διαβάσει το μυθιστόρημά της *Η φαγώσιμη γυναίκα*; Η την *Ιστορία της θεραπεινίδας* (κάποιοι θα έχουν δει και τη σειρά). Αλλά και τις Διαθήκες, ποιος δεν έχει διαβάσει; Πάντα μου άρεσαν τα βιβλία της. Ποτέ δεν είχα διαβάσει κάποια άρθρα της που δημοσιεύτηκαν κατά καιρούς σε διάφορα έντυπα ή τους λόγους που εκφώνησε επ' ευκαιρία μιας εκδήλωσης – λογοτεχνικής ή μη.

Πρόσφατα, οι εκδόσεις Ψυχογιός κυκλοφόρησαν το βιβλίο της *«Φλέγοντα ερωτήματα»* (σε μετάφραση Βάσιας Τζανακάρη), που είναι ακριβώς αυτό που λέει ο τίτλος. Φλέγοντα ερωτήματα στα οποία απαντά η Καναδή συγγραφέας – πλέον γιαγιά.

Η Άτγουντ αναφέρεται όχι μόνο στο συγγραφικό της εργαστήρι, στον τρόπο που δουλεύει η ίδια τα βιβλία της, από πού αντλεί την έμπνευσή της και ποιοι συγγραφείς την επηρέασαν ή – για την ακρίβεια – φρόντισε επιμελώς να τους μιμηθεί (όχι όμως και να τους συλλήσει).

Τα κείμενά της αφορούν από το γυναικείο κίνημα έως τον ποταμό της μνήμης. Από την Άλις Μονρό έως την Ντόρις Λέσινγκ. Από τη μετάφραση έως

την ομορφιά και το θησαυροφυλάκιο των λέξεων. Δεν παραλείπει να μιλήσει για τον Τραμπ και για αυτό που ονομάζουμε ανθρώπινα δικαιώματα. Γράφει τις σκέψεις της για μια Μελλοντική Βιβλιοθήκη και εκφράζει τον θαυμασμό της για τον Ζαΐηπρη και τον Ντίκενς. Μιλάει για τον καιρό της καραντίνας αλλά και την κλιματική αλλαγή – μάλιστα συνδυάζει την λογοτεχνία με το περιβάλλον. Αναφέρεται στις παρουσιάσεις βιβλίων και στη μονήρη ζωή του συγγραφέα.

Και τα γράφει όλα αυτά με το δικό της, αγγλοσαξονικό χιούμορ, ένα χιούμορ βιτριολικό, έντονα αυτοσαρκαστικό, εν γένει απολαυστικό.

Η Άτγουντ μας παραδίδει τα κείμενά της με τον τρόπο που έγραψε ο Μονταίνιος τα δοκίμιά του. Κι εμείς τα διαβάζουμε όπως εκείνα τα κομμάτια του Γάλλου με την απόλαυση που ταιριάζει στη ραστώνη ενός θέρους που πνέει τα λοίσθια, αυτού που οι παλαιοί ονόμαζαν γαΐδουροκαλόκαιρο και οι νεότεροι Indian summer.

Ιδού πώς μιλάει η ίδια για την ζωή με το γράψιμο: Α, ναι. Το γράψιμο. Η ζωή. Πότε; Πού; Πώς; Αυτό είναι το πρόβλημα. Μπορείς να ζεις ή να γράφεις

αλλά όχι και τα δυο ταυτόχρονα, γιατί, παρόλο που η ζωή μπορεί να αποτελέσει το θέμα του γραψίματος, είναι ταυτόχρονα εχθρός του.

Παράδειγμα:

ΔΕΥΤΕΡΑ. Επιστρέφουμε, με οδηγό την κόρη μας, στο Τορόντο, από το μικρό σπιτάκι μας στο χιονισμένο δάσος, το οποίο αγοράσαμε, εν μέρει, για γράψιμο. Αλλά δεν είχαμε κάνει καθόλου γράψιμο. Γεμίσαμε με κηρομπογιές ακουαρέλας τα λευκά σημεία στους τοίχους που είχαν αφήσει οι κορνίζες των προηγούμενων ιδιοκτητών. Γεμίσαμε τις ταϊστρες των πουλιών, κι ύστερα παρατηρούσαμε τα πουλιά του χειμώνα, μια υπνωτιστική δραστηριότητα που σε αποχαυνώνει αν το παρακάνεις. Πήγαμε για πεζοπορία στο χιόνι, η κόρη μου με μεγάλες δρασκειλίες, εγώ ασθμαίνοντας. Έγραψα μια ντουζίνα γράμματα που είχα αμελήσει...

Έτσι συνεχίζεται όλη η εβδομάδα. Κοντολογίς, καθόλου γράψιμο. Ή, με άλλα λόγια, καλύτερα να μην αγοράσετε σπιτάκι εξοχικό για να γράψετε. Επιστρέψτε πάραυτα στο Τορόντο (ή όποια πόλη σας βολεύει, τέλος πάντων).

520

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΙΒΛΙΟΥ

6-22 Σεπτεμβρίου 2024

ΠΕΔΙΟΝ ΑΡΕΩΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗ
Από σένα η Άνοιξη εξαρτάται

ΗΜΕΡΕΣ & ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
Δευτέρα έως Πέμπτη 18:00-22:30
Παρασκευή & Σάββατο 18:00-23:00
Κυριακή 10:30-15:00 & 18:00-22:30

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς

CLLXXXVI Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Nick Cave: Wild God.

Αυτός ο τύπος είναι ακόμα εδώ.

Σ' ένα περιβάλλον όπου οι μισοί λατρεύουν τον Nick Cave και οι υπόλοιποι μισοί προσπαθούν να τον κάνουν cancel, αγοράζεις το "Wild God" και προσπαθείς να μείνεις ψύχραιμος. Α ναι, και στις 22 Σεπτεμβρίου έχει γενέθλια...

Όσα συγκροτήματα ή μουσικοί ξεκινούν από το underground και στην πορεία αποκτούν ένα πολύ πλατύτερο κοινό, γίνονται πολύ αντιπαθείς στο κοινό που τους αγκάλιασε όταν ήταν ακόμη άγνωστοι ή έστω σχεδόν άγνωστοι. Υπάρχουν άπειρα παραδείγματα, ας αναφέρουμε όμως απλώς τους U2 και φυσικά τον Nick Cave.

Αν ισχύει ότι κάθε μεγάλος μουσικός ή συγκρότημα έχει πάνω-κάτω μια δεκαετία που πιάνει το ζενίθ της δημιουργικότητάς του, ο Cave τα έχει καταφέρει με το παραπάνω: Στα δικά μου αυτιά, από το "Prayers On Fire" με τους Birthday Party μέχρι το "Let Love In", ήτοι δεκατρία χρόνια, κυκλοφορεί δισκάρες. Αν σκύψουμε στους **Bad Seeds** και μόνο, η μεγάλη δεκαετία είναι 1984-1994. Από εκείνο το σημείο και πέρα κάθε δίσκος έχει μερικά σπουδαία τραγούδια, άλλοτε πιο πολλά (π.χ. "Murder Ballads", "Boatman's Call", "No More Shall We Part", "Abattoir Blues / The Lyre of Orpheus") κι άλλοτε λιγότερα ("Nocturama", "Skeleton Tree" κλπ.). Αν πάρουμε αυτό ως δεδομένο, ο μουσικός με τον οποίο μεγαλώσαμε, μας έχει δώσει και με το παραπάνω τόσο μια σπουδαία δεκαετία, όσο και μερικά υπέροχα τραγούδια μετά το τέλος της.

Εκ των πραγμάτων, δεν περίμενα πολλά πράγματα από το "Wild God". Πέρα από το ομώνυμο κομμάτι που μου άρεσε πολύ από την αρχή, ενθουσιάστηκα με το "Final Rescue Attempt", λόγω της παλιάς καλής κειβικής χρήσης του χρόνου στο πιάνο, μου άρεσε το "Long Dark Night", που μοιάζει να έρχεται από το παρελθόν, και το τραγούδι που κλείνει τον δίσκο, το "As The Waters Cover The Sea", που είναι σαν outro. Πολύ καλή συγκομιδή για έναν μουσικό που έκλεισε την -κατά τη γνώμη μου- σπουδαία δεκαετία του 30 χρόνων πριν. Οι στίχοι του Cave ήταν πάντα ψαγμένοι. Κι όσο περνάει ο καιρός γίνονται ακόμα καλύτεροι στη δομή τους. Κι ας μην ενδιαφέρονμαι ιδιαίτερα για τις όποιες θρησκευτικές αναζητήσεις. Όσο για τα υπόλοιπα τραγούδια του δίσκου είναι μέ-

τρια με τη χρήση της χορωδίας να γίνεται σε σημεία ενοχλητικά, έτσι όπως παίζει τον ρόλο του μαϊντανού -λόγω και θρησκευτικής θεματολογίας- σ' ολόκληρο το album. Μια στιχομυθία τέτοιου τύπου, ίσως να μην απέχει πολύ από την πραγματικότητα:

Warren: Μάστορα, αυτοί οι τραγουδιστές που μαζέψαμε για το ομώνυμο και το outro, ζιτάνε ένα σκασμό λεφτά. Για ενάμισο τραγούδι, ρε π...n μου.

Nick: Ω, να σου ουουου... (το σκέφτεται). Καλά, να σου πω; Δώσ' τους όσα θέλουνε αλλά κράτα τους να τραγουδάνε πλάτες, εκεί που έχουμε τρύπες, ξερωγώ στο πρώτο, στο "Joy", στο "Conversion", στα κενά, ξέρεις. Κάπως πρέπει κι εμείς να ρεφάρουμε. Άσε που όλο σύνθια φορτώνουμε, τα 'χω σιχαθεί.

W: Κι άμα μανουριάσουν οι χορωδαίοι;

N: Ξέρω γω; Πες τους στο "Waters", ξέρεις, στο τελευταίο, θα τους βάλω πάνω από μένα, τέρμα γκάτζι στη μίξη, θα πικάρουνε πες τους.

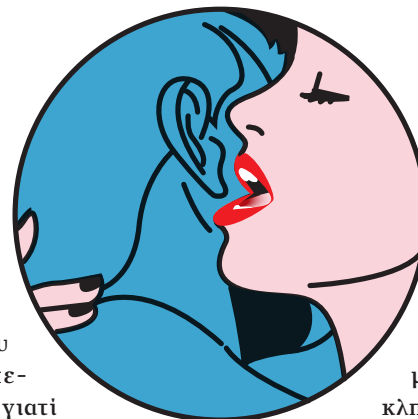
W: Έγραψες master, ΕΥΛΟΓΗCON!

Ούτε κουβέντα για ελλειπτικά παιχνίδια, σιωπές, ανάποδους χρόνους και τέτοια. Αυτά γίνονταν την εποχή του "First Born Is Dead" αλλά τότε οι Bad Seeds ήταν ο **Mick Harvey**, ο **Blixa Bargeld** κι ο **Barry Adamson**. Άλλες εποχές!

Δεν είναι δισκάρα το "Wild God". Όπως το περίμενα. Αλλά είναι αρκετό, τόσο όσο. Κι είμαι ευγνώμων. Γιατί τον Cave τον πρωτοείδα με τους **Birthday Party** στο Σπόρτινγκ, ύστερα στο Χύμα και άπειρες φορές στο Ρόδον, το Camel, το Ειρήνης και Φιλίας, τη Φρεαττύδα, την Πλατεία Νερού, τη Στέγη κι όπου έπαιζε. Μεγάλωσα περιμένοντας να κυκλοφορήσει ο κάθε καινούργιος δίσκος του και να έρθει η μέρα της νέας συναυλίας του. Κι ακούγοντας αυτή τη φωνή που ακόμα κρατάει, αυτή τη μουσική, όταν διατηρεί τη σπιθα της -είπαμε, τόσο όσο- νιώθω μια παρηγοριά σαν κι αυτή που νιώθει ένα παιδί που ακούει δευτέρα, τρίτη, τέταρτη φορά το ίδιο παραμύθι ξερώντας ότι το τέλος είναι καλό. Εντάξει, δεν είναι κριτήριο για την υψηλή τέχνη αλλά είναι μια προσωπική ανακούφιση να νιώθω ότι αυτός ο τύπος είναι ακόμα εδώ και ξορκίζει τους θεούς και τους δαίμονές του. Μαζί, ξορκίζει και τους δικούς μου. Και τον ευχαριστώ γι' αυτό.

Μίλα μου Βρώμικα - RELOADED

Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Καλησπέρα, Τζένη μου,
πώς είσαι; Σου γράφω την περιήρωσή μου, γιατί θέλω κάπου να πω τον πόνο μου πια. Πέρασα ένα καλοκαίρι μέτριο, μετά από ένα χειμώνα μοναξιάς, και εκεί που είπα ότι θα γνωρίσω κάποιον στις διακοπές, κι αυτός, μόλις μπήκε Σεπτέμβρης βάρεσε εξαφάνιση. Δεν είμαι και πολύ του έξω, στο γραφείο που δουλεύω είμαστε 3 κοπέλες όλες κι όλες που θα βρεθεί ένας άνθρωπος; 1,5 χρόνο τώρα είμαι solo. Βαρέθηκα.

Σε καταλαβαίνω απόλυτα, αλλά ρεαλιστικά -το βλέπω και από τις φίλες μου-, ποτέ δεν χάνονται οι ευκαιρίες για νέες γνωριμίες. Άλλη μέσω κοινών φίλων, άλλη μέσα από τα social, άλλη από τη θεατρική ομάδα της γειτονιάς της, όλο και κάτι κινείται. Το θέμα είναι να προκύψει κάτι αξιόλογο. Αυτό που προτείνω είναι, να κατευθυνθείς προς δραστηριότητες που αγαπάς (δεν χρειάζεται να ξημεροβραδιάζεσαι σε μπαράκια και clubs) και εκεί μπορεί να συναντήσεις κάτι πολύ πιο ταιριαστό με σένα. Άνοιξε ορίζοντες με πράγματα που σου αρέσουν, πρώτα απ' όλα για σένα, και έχω πίστη πως εκεί θα βρεθεί κάτι καλό!

Σας βλέπω καθημερινά και μου ομορφαίνετε τη μέρα! Λοιπόν, εγώ γνώρισα μια κοπελιά και έχουμε πλέον εδώ και κάμποσο καιρό σχέση. Αυτή ήταν φρεσκοχωρισμένη όταν γνωριστήκαμε. Μου αναφέρει συχνά πυκνά τον πρώην της σε συζητήσεις, ΟΚ δεν με ενοχλεί, αλλά νιώθω πως κάνει ακόμα πράγματα για να του τραβήξει την προσοχή. Στο λέω, γιατί ανακάλυψα ότι ακολουθεί ο ένας τον άλλο στο Insta και αυτός της κάνει συνέχεια like. Αυτή μάς ανεβάζει σχεδόν καθη-

μερινά story, το πόσο ωραία περνάμε οι 2 μας και selfies κλπ κλπ. Τώρα σκέφτομαι, μήπως είμαι κι εγώ υπερβολικός; Ή όντως βγάζει δημόσια καθημερινά το πόσο καλά είμαστε για να μπει στο μάτι του πρώην;

Μάλιστα! Έτσι -όπως μου τα λες- κι εγώ μπορεί να έμπαίνα σε υποψίες, αλλά δεν θα άφηνα το νου μου να πάει στο κακό, αν υπάρχει ασφάλεια και εμπιστοσύνη μέσα στη σχέση. Μπορείς πάντα να της πεις ότι δεν χρειάζεται να βγάξετε story ξανά και ξανά και να κόψεις αντίδραση. Είμαι σχεδόν σίγουρη ότι θα καταλάβεις πολλά!

Τζένη, βοήθεια, πραγματικά! Μέσα στο καλοκαίρι, η κοπέλα μου άρχισε να αλλάζει λίγο συμπεριφορά, δηλαδή έγινε μαζί μου κάπως πιο ψυχρή και έχουμε αραιώσει και αρκετά το σεξ. Είμαστε 4 χρόνια μαζί. Την ρωτούσα αν συμβαίνει κάτι και μου απαντούσε πολύ χαλαρά «τίποτα» και «όλα κομπλέ». Εντάξει, είπα, φάση είναι θα περάσει, αλλά νιώθω πως απομακρυνόμαστε. Τι να κάνω;

Φίλε μου, δεν θέλω να σε στενοχωρήσω, αλλά δεν απομακρύνεστε επειδή απλώς έχει αραιώσει το σεξ, αλλά μάλλον γιατί έχετε σταματήσει να επικοινωνείτε εις βάθος. Πρέπει να της μιλήσεις ξανά, να ανοίξετε τα χαρτιά σας, να πει ο καθένας πως νιώθει και να ψάξετε μαζί -αν και εφόσον υπάρχει ακόμη διάθεση και από τους δυο- λύσεις και τρόπους να έρθετε κοντά και να ξαναχτίσετε τη σχέση σας. Δεν είναι κάτι δύσκολο, αλλά θέλει κι αυτό τη δουλειά του και την προσπάθεια του. Όλα τα πράγματα μπορούν να κάνουν κοιλιά, το θέμα είναι τι κάνουμε εμείς, όταν το διαπιστώνουμε.

Μίλα μου βρώμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: [@melitajenny](https://www.instagram.com/melitajenny)

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Αγαπητέ μου Κριέ, καλή εβδομάδα! Οι μέρες της έκλειψης θα είναι γεμάτες αποκαλύψεις, καθώς θα πέσουν οι μάσκες και θα διαπιστώσεις πως άτομα που έχεις στον κύκλο σου δεν σε καλύπτουν πια στη ζωή σου. Συναισθηματικά, θα σε διακατέχει μια αναστάτωση για πράγματα που σε φοβίζουν. Στα μισά της εβδομάδας, θα νιώσεις έντονα την ανάγκη να κλειστείς στον εαυτό σου και να μη δεις άνθρωπο. Είναι λίγο βαριά η καθημερινότητα, αλλά φοβούνται, ωρέ, τα παλικάρια: θα υπάρξει ψυχολογική ανάκαμψη προς το τέλος πια της εβδομάδας. Οι δεσμευμένοι ίσως διαπιστώσετε κάποια πράγματα για το ταίρι σας. Οι ελεύθεροι δεν νομίζω πως διανύετε ερωτική εβδομάδα...

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Αγαπημένε Ταύρε, καλή εβδομάδα! Η έκλειψη στο ζώδιο των Ιχθύων θα κάνει αυτή την εβδομάδα να μοιάζει με καρδιογράφημα, πηγαίνοντας μια πάνω μια κάτω. Κάνεις μακροπρόθεσμα σχέδια και ίσως παρμελεις αυτά που τρέχουν. Προς το τέλος της εβδομάδας θολώνει το τοπίο και ίσως έρθεις αντιμέτωπος με ιντερνετικές απάτες ή ακόμα με ψέματα και φουσκωμένα λόγια. Αν είσαι ελεύθερος, σίγουρα θα δεις κάποια εξέλιξη με το άτομο που σε ενδιαφέρει, αλλά γενικά κράτα μικρό καλάθι. Ειδικά εσύ που ακούς τη φωνή του ενστίκτου σου. Αν είσαι σε σχέση, μέτρα τα λόγια σου, γιατί μπορεί να παρασυρθείς και να βάλεις σάλτσες και μετά να τα χρεωθείς ως ψέματα.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Διδυμάκι μου, καλή εβδομάδα! Αρκετά εύφλεκτη η εβδομάδα σου, αρκετές οι προκλήσεις... γκομενικά, επαγγελματικά, θέματα σπιτιού, φίλιες, επικοινωνία. Γενικά, θέλω να μου προσέχεις ιδιαίτερος για ψέματα και να αποφύγεις τις πολύ σημαντικές συζητήσεις, γιατί το μόνο σίγουρο είναι ότι θα ακούσεις παραμύθια, γαλιφιές και φούμαρα. Αν είσαι σε σχέση, σε θέλω άκρως προσεκτικό και φειδωλό στα λόγια και προετοιμασμένο να ακούσεις τα πάντα. Αν δεν είσαι σε σχέση, ίσως κάποια αποκάλυψη για ένα άτομο για το οποίο ενδιαφέρεσαι σου χαλάσει τη ζαχαρένια. Αλλά, όπως λέει και ο αείμνηστος Καζαντζάκης, ό,τι δεν συνέβη ποτέ είναι ό,τι δεν ποθήσαμε αρκετά.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Καλή εβδομάδα, Καρκινάκι μου! Αν είσαι απ' αυτούς τους Καρκίνους που τσακώνονται με όλο τον κόσμο και έχεις νομικές υποθέσεις σε εκκρεμότητα, ή απ' αυτούς που θέλουν να φύγουν από τη ζώνη ασφαλείας τους και σκέφτεσαι να κάνεις ένα ταξίδι, να ξέρεις πως τα άστρα έχουν άλλη άποψη, καθώς οι ανατροπές είναι αναπόφευκτες. Ίσως συμβούν κάποιες αλλαγές και στον τομέα της εκπαίδευσης - αλλιώς τα περιμένεις, αλλιώς να γίνουν. Προς το τέλος της εβδομάδας, περιμένε ψέματα και οι ανακατωσούρες. Πρόσεξε τι λες και σε ποιον, καθώς οι παρεξηγήσεις και το κλίμα αβεβαιότητας είναι το μόνο... βέβαιο.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπημένο μου Λιοντάρι, καλή εβδομάδα! Ο εφιάλτης στον δρόμο με τις λεύκες συνεχίζεται ακάθεκτος, καθώς καταλαβαίνεις πως δεν μπορείς να κοροϊδεύεις τον εαυτό σου. Η έκλειψη φέρνει στο προσκήνιο θέματα νομικά που εκκρεμούν. Είτε χρωστάς είτε σου χρωστάνε, θα σε απασχολήσει. Η ασφάλειά σου κλονίζεται και δεν έχεις χειρότερο. Στις 21 του μήνα να προσέχεις αδιανόητα πολύ τι λες και πώς το λες. Αν είσαι ελεύθερος, θα πάρεις αποφάσεις που ίσως δεν αρέσουν στους άλλους. Είναι η ώρα να πάρεις να σκοτίζεις για την κάθε νλίθια απόφαση του καθενός και να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Αγαπημένε Παρθένε, καλή εβδομάδα! Από τα πιο SOS ζώδια αυτής της εβδομάδας, καθώς η έκλειψη της Τετάρτης σου υπογραμμίζει πως η φάση που διανύεις είναι από τις σημαντικότερες της ζωής σου. Κάνεις το κλείσιμο των κύκλων σου για να ανοίξεις άλλους - πάμε γι' άλλα, που λένε (όρσει!). Θα ήταν αρκετά βοηθητικό αν μπορούσες να είσαι ευθύς και να μην το πηγαίνεις μέσω Τρικάλων για να πεις κάτι. Η ηλικρινεία σου θα εκτιμηθεί. Αν είσαι σε σχέση, θα καταλάβεις πως δεν μπορεί συνεχώς να περνάει το δικό σου. Αν είσαι αδέσμευτος, δεν θα έλεγα πως διανύεις περίοδο που σε απασχολούν αυτά, το αντίθετο μάλλον.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ Ζυγάκι! Θέματα που αφορούν την καθημερινότητα θα σε απασχολήσουν. Ωστόσο δεν θέλω να παραμελήσεις την υγεία σου, καθώς το στρες δεν κάνει ποτέ καλό. Ευτυχώς, η Αφροδίτη παραμένει στο ζώδιό σου, δίνοντας λύσεις στα ερωτικά και στα οικονομικά σου. Το τρίγωνο Δία-Αφροδίτης προσπαθεί να ημερεύσει την κατάσταση, ωστόσο δεν θεωρώ πως υπάρχει λόγος για περιττές διενέξεις. Ειδικά αν έχεις ταίρι, ίσως μέσα από έναν καβγά προκύψει μια απρόσμενη λύση σε κάποιο θέμα που σας απασχολούσε. Εσύ που δεν έχεις ταίρι, αν γνωρίζεις κάποιο άτομο προς το τέλος της εβδομάδας, κράτα πολύ μικρό καλάθι.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ Σκορπιέ! Εβδομάδα αλλαγών και, ενώ σε όλους τους άλλους τα έχω πει στραβά, μ' εμένα θα είμαι πιο επιεικής, καθώς η έκλειψη σε βοηθάει να εξωτερικεύσεις τα συναισθήματά σου και τους πιο μύχιους φόβους σου. Ένα έντονο πάθος με πολύ συναισθηματικό εκδηλώνεται και δεν διστάζεις να το ερευνήσεις. Το μόνο που θα σου έλεγα να προσέχεις, είναι η αλαζονική σου στάση. Οκέι, μετράς σαν γκομενάκι, αλλά δεν είσαι ποτέ η μόνη επιλογή. Προσοχή προς το τέλος της εβδομάδας στις απάτες και στις αυταπάτες. Αν είσαι χωρίς ταίρι, ένας έρωτας από μακριά σου παίρνει τα μυαλά. Αν είσαι σε σχέση, του δίνεις και καταλαβαίνει, if you know what I mean.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Τοξότη μου! Προφύλαξε τις ιδιωτικές σου στιγμές, καθώς οι πιθανότητες έκθεσης, ιδίως για σένα που έχεις μυστικά, είναι πιθανές. Η καριέρα βρίσκεται σε μεταβατικό στάδιο στη ζωή σου, πράγμα που κρυφοαπολαμβάνεις, καθώς Τοξότης είσαι, σου αρέσουν οι αλλαγές. Οτιδήποτε κάτω από τον μανδύα του παρασκηνιακού είναι τώρα εύκολα προσβάσιμο, καθώς η έκλειψη ρίχνει φως. Ο χρόνος κυλάει και η ανάγκη σου για εξέλιξη γίνεται όλο και πιο επιτακτική. Οι δεσμευμένοι μήπως να προχωρήσετε στο επόμενο στάδιο, συγκατοίκηση ίσως, επισήμοποίηση ή παιδί; Για τους ελεύθερους υποβάσκει μια αναστάτωση και μια ανάγκη να βρείτε ταίρι.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αγαπητέ Αιγόκερε, καλή εβδομάδα! Θέματα που αφορούν έγγραφα, συμβόλαια, οφειλές φαίνεται πως, παρά την έκλειψη, έχεις τη διάθεση να τα λύσεις, και μάλιστα με μια ύποπτη ψυχραιμία. Στο τέλος της εβδομάδας, θα σε παρακαλούσα να μην καταφύγεις σε ψεύδη, κοινώς, μην πεις μα@@, γιατί κανείς δεν θα σε πιστέψει και θα τα κάνει σκ@@. Αν είσαι ελεύθερος, η υπομονή είναι αρετή. Αν είσαι σε σχέση, δε θα εκπλαγείς ιδιαίτερος μ' αυτά που θ' ακούσεις, καθώς το είχες προβλέψει δυο μήνες νωρίτερα σε μια κρίση overthinking. Αν έχεις κάποια μετακίνηση ή οδηγείς λίγο περίεργα, να έχεις πολύ παραπάνω τον νου σου. Γενικά καλά τα έχεις πάει, αλλά κράτα ψυχραιμία.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Αγαπητέ Υδροχόε, καλή εβδομάδα! Η έκλειψη στο ζώδιο των Ιχθύων αφορά τον οίκο των οικονομικών και γενικά των κεκτημένων σου. Σε γελάσανε ότι θα πάρεις αύξηση ή ότι θα πάρεις πίσω τα δανεικά. Οι ηθικές σου αξίες κονταροκτυπούνται με τα νεύρα σου. Ταυτόχρονα, η προκλητική σου συμπεριφορά, που είναι δικαιολογημένη, διεκδικεί την πρώτη θέση αντιδραστικότητας απέναντι στους συναδέλφους σου. Θα σου πρότεινα μια εναλλακτική διαχείριση. Στις 21 του μήνα μην παρασυρθείς από τα ψεύδη των άλλων. Η μέρα θα είναι έντονη, ειδικά αν είσαι αδέσμευτος και γλυκοκοιτάς ένα μη διαθέσιμο άτομο. Εσύ που είσαι σε σχέση, δεν σου φτάνει οι άλλοι για τα νεύρα σου.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημένο Ψαράκι, καλή εβδομάδα! Σίγουρα, αν υπάρχει κάτι που δεν θα ήθελα να είμαι αυτή την εβδομάδα, είναι Ιχθύς. Η έκλειψη πάνω σου αποκαλύπτει μυστικά και λάθη του παρελθόντος και δεν θα λείψει η πίεση των αλλαγών που έρχονται. Παρ' όλα αυτά είναι στη φύση σου να πηγαίνεις όπου πάει το ρεύμα. Θα έρθουν ευκαιρίες, συνειδητοποιήσεις και αλλαγή σκεπτικού. Αυτά είναι και τα εργαλεία που θα χρειαστείς για την αυτοβελτίωσή σου. Αν είσαι σε σχέση, θα συνειδητοποιήσεις ότι δεν μπορείς να συνεχίσεις να αυτοτιμωρείσαι για λάθη των άλλων. Αν είσαι single, θα διαπιστώσεις πως το πρόσωπο που σε ελκύει δεν μπορεί να συντηρήσει μια μακροχρόνια σχέση.

Περήφανοι
για την πιο δυνατή ομάδα.
Σας ευχαριστούμε
από καρδιάς!

LAMDA DEVELOPMENT
Επίσημος Χορηγός της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής

✦ Σας ευχαριστούμε
που μας εμπνέετε
με τη δύναμη και
το πάθος σας.

**Τα όνειρα
δεν έχουν όρια**

και η Παραολυμπιακή μας ομάδα
το αποδεικνύει κάθε μέρα.

**HELLENiQ
ENERGY**

Μέγας Χορηγός της Ελληνικής
Παραολυμπιακής Επιτροπής

